

உ
ஸ்ரீசந்திரவேதமா.

வேதாந்தசாரம்.

கேவிந்ததீரகவாமிகள்,
சுஷ்பராகிய
சந்திரசேகரகவாமிகளால்
தமிழில்மொழிபெயர்க்கப்பட்டது

இஃது
சேலஞ்சிவலாக்ஷிவில்கோர்ட்டுவக்கில்
ம-ந-ந-ஸ்ரீ
அப்பாசுவாமிப்பிள்ளையவர்களாலும்
பாலேக்காட்டுச்சீசரி
சுலுத்தான்டேட்டையிலிருக்கும்
ம-ந-ந-அருஞ்சலம்பிள்ளைகுமாரர்
சிவராமன்பிள்ளையவர்களாலும்

பாரிப்பாக்கம்
முனியப்பமுதலிமாரது
மெய்ஞ்ஞானவிளக்கவச்சுக்கடத்தில்
பதித்தது

1862.

உ

ஸ்ரீ சற்குருவேதமா.

வேதாந்தசாரம்.

தெய்வவணக்கம்.

சுலோகம்.

அகண்டசச்சிதானந்தஅவாங்கமானசோசரம் *
ஆத்மானமகிலாதாரம் ஆசிரடேபி ஷ்டசித்தயே...*

ஸ்ரீ அகண்டசச்சிதானந்தபரிபூரணமாகியும் அவாங்கமான
சோசரமாகியும் சமஸ்தத்துக்கு மாதாரமாகியுமிருக்கிற வாத்
மானவச்சர்வாபிஷ்டசித்தயின்பொருட்டு ஆசிரயித்து அனை
ககோரடிப்பிரமாண்டங்களைப் முதரத்தில் வைத்திருக்கிற பெ
ருத்தவயிறுடைத்தான விக்கிணைஸ்வரூபையாதபது பங்க
ளைவணங்கிப், பரமார்த்தமாயும் அத்துவிதானந்த ஸ்ரூபமா
யும் அத்வைதத்தைக் கடந்தவராயும் ஆத்மார்த்தமாயும் சிவ
சொருபமாயுமிருக்கிற ஸ்ரீ குருமூர்த்தர்களுக்கு நமஸ் காரஞ்
செய்து, சகலவேதாந்தசாத்திரங்களினுநிச்சயிக்கப்பட்டசித்தா
ந்தசாரங்களை யெல்லாஞ்சங்கிரகித்து இதைப்பார்க்கிற தற்கு
மீயாக்கியமுள்ளமுழுமுகர்களுக்கு அனாயாசமாய் கடனாகம்
பொருந்நும்பொருட்டுச்சொல்லப்படுகிறது. மேலும் இந்தச்
சாத்திரமானது மூலசாத்திரார்த்தங்களை யனுசரித்திருப் பதா
லந்தமூலசாத்திரத்திற் சொன்ன அனுபந்த சதுஷ்டயங்களைச்
சொல்லுகிறோம்.

அனுபந்தசதுஷ்டயம்.

வினா- அவ்வுனுபந்தசதுஷ்டயமாவதெனின்,

விடை- அதிகாரி, விடயம், சமபந்தம்பிரயோசனமென்று நா
ன்குவிதமாயிருக்குமிந் தநான்குஞ்சாத்திரார்த்தபலத்துக்கு
ப்பலம்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- இந்தச்சாத்திரத்தின் பொருட்டுப்பிரவிர்த்திச் சபுரு
டனுக்குப்பல லட்சணமாயிருக்கிறதே பிரயோசனம். அந்
தப்பிரயோசனமில்லாதவிடத்தில் மூடனுக்குக்கூடப்பிரவி
ர்த்தியில்லை.

வினா- ஆறுவிந்தச்சாத்திரத்திற்கு அதிகாரிகளாவெனின்,

விடை- சாதனசதுட்டய சம்பத்தியுள்ளவனுமாய் புத்திசாமர்
த்தியமுள்ளவனுமாய் வித்துவானுமாய் மேதாவிபுமாயிரு
க்கிறபுருடனையதிகாரியென்று சொல்லப்படும்.

வினா- விடயமாவதெதெனின்,

விடை- யாதொரு சொருபத்தினிடத்தில் சுகலவேதாந்த அர்
த்தங்களுங் கூடியிருக்கிறதோ அந்தவேதாந்த அர்த்தங்களி
ற் சீவப்பிரமாயிக்கிய சொருபமாயிருக்கிற சத்தசைதன்னி
யமே விடயமென்பது.

வினா- சம்பந்தமாவதெதெனின்,

விடை- இப்போது சீவப்பிரமாயிக்கியமான வந் துணைப்பிர
மானமாய்ச் சொல்லுகிற சாத்திரத்திற்குப் போதகபோத்
தியடைசனமாவதே சம்பந்தமென்றுசற்புருடர்களாற்றென
ல்லப்படும்.

வினா- பிரயோசனமாவதெதெனின்,

விடை- பிரத்தியகான்மாவும் பிரமமூமயிக்கா னுபவமானதே
யானந்தம், அவ்வானந்தா னுபவத்தி னூல்ககலச முசாரபந்த
க்கொழுமொழிகிறதேபிறையோசனமென்பது, இப்படியனுப
ந்தசதுட்டயஞ் சொல்லப்பட்டதில்யாதொரு புத்திசாலி
யாயிருக்கிறபுருடனுக்குச் சாதனசதுட்டய சம்பத்திபொ
ருத்தியிருக்கிறதோ அவனுக்கேயிப்போது சொல்லப்பட்
டபிரயோசனஞ் சித்திக்குமிதிலொன்று குறைந்தா லும்பல
னிலை யென்றும். இந்த அர்த்தத்தில் மகாரிஷிகளானவர்
ளும் சாதனமாவது நான்குவிதமாயிருக்குமென்றுஞ் சொ
ல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகையால் நான்கு சாதனமும்பொ
ருத்தினவனுக்கேழுத்து, அவற்றுள் ஒன்று குறைந்தா லு மு
த்தியிலை;

சாதனசதுட்டயம்.

வினா- சாதனசதுட்டயமாவதெதெனின்,

விடை, நித்தியா நித்தியவஸ்து விவேகம்முதற்சாதன மென்
தும், இகமுத்திரார்த்தபலபோகவிராகமிரண்டாஞ் சாதன
மென்றும், சமாதிசட்கசம்பத்தி மூன்றாஞ் சாதனமென்று
ம், முழுட்சத்திவம் நாலாஞ்சாதனமென்றுஞ் சாத்திரங்களி
ற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

முதற்சாதனம்.

வினா- நித்தியாநித்தியவஸ் துவிவேகமாவதேதேனின்,

விடை- பிரமமே நித்தியம் அனித்திய மாயிருக்கப் பட்டதே
கேந்திரியாதிசகலசெகத்து மனித்தியமென்றநிவது,

வினா- இதற்குத்திருஷ்டாந்தமெப்படியெனின்,

விடை- பிருத்திகையானதுகாலத் திரயத்திலு மண்ணுயிர்க் கா
ன்கிற படியினால் நித்தியமென்றும்தான் காரியமானகடா
திகளழிந்து போகின்றபடியினால் அனித்தியமென்றுங்கண்
டாபிப்பாலத்தோன்றுகிறதேகாதிசெகத்தெல்லாம் பிரமத்தி
ன் காரியமான படியினால் அனித்தியமென்றும் இவ்வறித்தி
யமான செகத்துக்குப் பிரமங்காரணமானதால் கடத்துக்கு
மண்ணெப்படிநித்தியமோ அப்படிபிரமமேநித்தியமென்
றுஞ் சொல்லப்படும்.

வினா- ஆளுலிந்தத்தேகாதிசெகத்துப் பிரமத்தின் காரியமென்
பதற்குப்பிரமாணமேதேனின்,

விடை- ஆத்மாவிலேநின்று மாகாசாதிபஞ்சபூதசெகத் துண்
டானதென்று யெசர்வேதோப நிஷீத்திலேவருணன்பிருநு
வுக்குச்சொல்லியிருக்கிறார் ஆகலால் செகத்துப் பிரமத்தின்
காரியமானபடியினால் அனித்திய மென்பதற்குநீதகமிக்க
மேலும் சகல செகத்துஞ்சாவயவமானபடியினால் அனித்திய
மென்று சகலத்திராளுங் கண்டிருப்பதால் வைகுண்டாதி
களை நித்தியமென்றெண்ணியிருப்பது மூடர்களுடையபுத்
திப்பிரமமேயெழுதிடவேறில்லை, ஆகையால் நித்தியாநித்
தியங்களிரண்டையுஞ்சுருதியினாலும் புத்தியினாலும் பருத்
தறிகிறதே நித்தியாநித்தியவத்துவிவேகமென்று சொல்ல
ப்படும்.

இரண்டாஞ்சாதனம்.

வினா- இவ்முத்திரார்த்தபலபோக விராகமாவதேதேனின்,

விடை- இவ்லோகபரலோக போகங்களிரண்டிலுமனித்தியங்க
ண்டிருப்பதாலதுகளில் துச்சபுத்திசெய்து வெறுப்பது,

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- புருடனாயிருக்கிறவனுக்குநித்தியாநித்தியபதார்த்தவி
வேகத்தினால் புஷ்பசந்தனவணிதாதிகளான அனித்தியவத்
துக்களாயிருக்கிற சகலவிடயங்களிடத்திலும்வயிராக்கியமு
டனையுண்டாகுமென்றறி.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை-காக்கையெச்சமாகியவளிலெவருக்குமசங்கிதபுத்தியெப்ப
டிதோற்றுமோ அப்படியேவிடயபோக்கியங்களிலும் அசங்
கிதபுத்தியுண்டாம் ஆனதாலிதுவே தீவிர விரத்தி யென்று
சொல்லப்படும்.

வினா- தீவிரவிரத்திக்கடையாளமெதெனின்,

விடை- போகபோக்கியங்களில்தோஷ் திருஷ்டியாய்ப்பாரீக்
கிறதே யடையாளமென்று பெரியவர்களுந் சொல்லப்பட்
டிருக்கின்றது ஆதலால்எவனுக்குந் தான் பிரவிர்த்திக்கீறகா
யங்களில் தோஷங்கண்டபிறகுந்ரும்பவும் பிரவிர்த்தியாகா
து ஆகையால் இஃபரலோகங்களிலிருக்கிறபதார்த்தங்களின்
உண்மையைநன்றாய்விசாரிக்கவே வேணும்தவஸ்துவினு
டையகுணத்தை நிச்சயம்பண்ணி விசாரித்தறிக்கிறபோதும்
அந்தவத்துவினிடத்திலிருக்கிறதோஷங்காணப்படும்.

வினா- ஆனால் அந்தத் தீவிரவிரத்தியையடையப்படுவதெப்ப
டியெனின்,

விடை- மாதாவினுடைய வுதரத்தின்மலமூத்திரமத்தியிலிருந்
து விடக்கிருமிகளாற்கடிக்கப்பட்டு மூலாக்கினியினால் தகி
க்கப்பட்டதும் விசாரிக்கிறவனெவன்தான் வயிராக்கிடத்
தையடையான்—தாயார் கெற்பம் விட்டுதித்தும்தன்னுடல்
மலமூத்திரங்களிலே பிதந்து மல்லாக்கச்சடனித்துப் பதறி
விழுகிறதும் பாலக்கிரகங்களினுந் பீடிக்கப்படுகிறதாமான
குழந்தைப்பருவங்ளை விசாரித்தவனெவன்தான் வயிராக்
கியத்தையடையான்—இதல்லாமல் பந்துக்களாலும்பிறத்தி
யாராலுமடிபட்டுக்கொண்டு மஞ்ஞானபாவமாகவு மதிகச
ஞ்சலமாகவும்அசத்துக்கிரியைகள் செய்துக்கொண்டுமிருக்
கிறகௌமாரபருவத்தை விசாரித்தவனெவன்தான் விரத்திய
டையான்—மதத்தினாலுன்மத்தனாகவும் பெரியவர்களை நிந்
தித்துக்கொண்டுங்காமா துரனாகவும் வேளைதப்பினகேளையி
ல் ஸ்திரீகளுடனனுபோகிக்கிற துன்மாரீகனாகவும்பொரு
ந்தினயெளவனத்தை விசாரித்தவனெவன்தான் விரத்தியடைய
ான்—ரூபகீனமூஞ் சர்வாவமானமூஞ்சர்வத்திலுந் தீன
த்துவமும் புத்திக்குறைச்சலுமாயிருக்கிறமூப்பில் தன்னை
வந்தமித்ததுரீத்திசைகளை விசாரித்தவனெவன்தான் விரத்தி
யடையான்—வாதபித்தசரங்குன்மம்மலயம் குலேசேஷ்பமுத
லான கோகங்களினுந் பிறந்ததீவிரதுக்கமும் சரீரமற்கெந்

தமு மனன் சொந்தமில்லாமலிடவிடாதிருக்கிறவனையுடா
கி. மூப்பைபவிசாரித்தவனெனவந்தான் விர்த்தியடைபான் —
செவத்தவம்மேதிக்கிறபோது எயனைக்கண்டாப் போலிருக்
கிறபயமு மனனாலுண்டான நடுக்கமும் உளர்த்தனைவாச
ம்விடுகிறபோது சேஷிபத்தில் தட்டுப்பட்டமேனை பொ
ருத்திய பிராணப் பிரயாணகாலத்திற் காண்பிக்கிற துக்கத்
தை விசாரித்தவனெனவந்தான் விர்த்தியடைபான் — சகலத்
த்துவங்களுமொடுக்கி இந்தரியங்கள் பறைபட்டு அந்தக்க
ரண விருத்தியழிந்து அஞ்ஞானந்தகாரத்திலேயுழந்தச்சுழ
லுகின்ற மரணமேனையினுண்டாரு மவத்தைனை விசாரித்
தவனெனவந்தான் விர்த்தியடைபான் — பிராணன் பிரிந்த
போது நெருப்பாற்றிலுந் தகிக்கப்படாநின்ற பறையினு
ம்ருப்பிபாகமான நாகத்திலுமசுபத்திரவனத்திலுமயமது
தர்களால் தெண்டிக்கப்பட்ட யாதனைனைவிசாரித்தவனெ
னவந்தான் விர்த்தியடைபான் — அப்பாபண்ணியம்மண்ணி
டோர்கள் பாலோகமாகிய சுமரிகத்தில் நனைத்திரூபமாக
விருந்து அந்தப்புண்ணியம்மணியுடனேதேவதைகளி
னாலதள்ளப்பட்டுத்தேசங்கள்சுதறப்பூமியில்விழுகிறதைக்க
ண்டு விசாரித்தவனெனவந்தான் விர்த்தியடைபான் — உயுவ
க்கினி சூரியனின்றிரன் முதலாகிய தேவதைகளும் ஈகவரா
க்கனாமயத்தினால் உலக்கபூள்ள மனமோடு உழனவர்களாய்
சத்துருபட்சங்களினாலடிபடுகிறதுக்கத்தைவிசாரித்தவனெ
னவந்தான் விர்த்தியடைபான் — பிரமதேவன் முதல் சக்கிரவ
ந்திகள் பரியந்தமுமிருக்கிறவரைந்ததாரதம் மியங்களுஞ்
சுருதியினால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற வபாதிசனான தாலினு
வாஸ்தவபல்லவென்று ஆரோசித்தவனெனவந்தான் விர்த்திய
டைபான் — சாலோகசாமீப சாரூபமுதலாகிய பேதங்கள்
புண்ணிய கன்மசுத்தினு லுண்டான தாலிந்தக்கன்மத்தினு
ல் சிடைத்த சாலோகாதிகளுக்கும் நித்தியத்துவங்கூடாதெ
ன்று விசாரித்தவனெனவந்தான் விர்த்தியடைபான் — பா
தொருலோகத்திலேற்றக் குளரச்சலான தாரதம்மியகதிக
ளிருந்தானும் இகலோககதிகளில் துக்கமெய்ப்படியோவப்ப
டியே அந்தப்பரலோககதிகளிலும் துக்கமுண்டென்று வி
சாரித்தவனெனவந்தான் விர்த்தியடைபான் — உலகத்தில் வி
டுக்கிளாயிருக்கிற புருடருள் நசிக்கப்பட்டவற்றைக்களா
யிருக்கிறகதிகளை நன்றாயிடவிடாமலணித்திய மாய்ப்பா

சீர்க்கிறவன் எவன் தான் அதுகளிலாசனைய னைப்பான் நதி
நீர்வாய்க்குஞானிகள் விபர்த்தமாய் மோத்திறுந் கிகலின்
தெய்வானி யி சக்கிரூரிகள்—அப்பால் சொல்லப்பட்ட கிரக
தாரதாரதாரி நுழைன்மைமாய் விசாரிக்கிறபோது அகமெ
ன்னைவிருக்கின்றது இதுகளைமாய்கையாகிற விருளிஞால் ம
றையப்பட்டிருக்கிறதன் னுடைத்தாகியவனிலே கவஞ்ஞ னி
களை மே கிப்பாரான்—ஆகையால் பேர்க்கியங்களானதார
தருதினளத்திப்பழக்பே லிருக்குமென்றறி.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- அத்தீப்தழத்தைப் பிரித்திப்பார்ச்சிறதற்கு முன்
சுழுகுள்ளகாசவுருஞானிகளுக்கும் பொருக்கிறதற்கு யோ
க்கியமாகவுமிருக்கிற தெய்வமாய்ப்படிபே சகலம்தாக
மோகியங்களு மானதாலையலிகாரித்த க விக்கிசனாயிருக்கிற
பேர்க்கொருக்காலும் பொருக்கப்படுகிறதல்ல—நனைபாலை அ
தண்ணீரகற்றிப் போகியுந்தானிருக்கிற குழியையவிட்டு அப்பற
ம்மோக மட்டாமல் அங்குழியில் காணெய்யப்பட்ட யிறந்து
போருமோ கப்பட்டியயவந்த கையானவனுக்கிரகாதி சுகங்க னி
லழுந்தியதைவிட்பிரியமாமட்டாமல் பிராந்தியினுன்றக்கி
ன்—ம்காசகாரப் புழுவானது தன்னிடத்திலுண்டான நூலா வே
தண்ணீரகழிக்கவேண்டி க்குமிக்கடிக்கெகாண்டிருந் தான்களிப்ப
டலழியில்லாமல் முடிக்ககாண்டிதா னுமதிவிருந்தி றக்கிறதெய்
படியோ அப்பட்டியே புத்திரகளத்திர மித்திரர்களிடத்தில்
கிணைக னுபந்தக் கூட்டுறவிஞல் மறைபட்டகிரகத்த குறைய
ன் ஒருக்காலுமிந்தப் பந்தத்தில் நின்றுவிடபடமாமட்டாமல் கி
ரகாதினிலிருந்து விபர்த்தமாயிறந்து போகிறான்—அப்பா
இந்தக்கிரகாதிசுருக்குங்காராகிரகத்துக்கும் நன்றாய் விசாரிக்
கும் போதுவிசேடமென்னவிருக்கின்றது ஆதலால் காராகிரக
முங்கிரகாதிசுருமிரண்டுஞ்சரியே.

வினா- அதேப்படியெனின்,

விடை- காராகிரகயாவது, புருடப்பிரவிர்த்திக கெப்படிவிக்
கிணமோ வப்படியே கிரகாதிசுரு மோட்சத்துக்குத் தடை
கொடுக்கிற விக்கிணமாய்.

வினா- அதேப்படியெனின்,

விடை- கிரக ஆசையேகாலில்தனையப்பட்டவிலங்கு, ஸ்திரீயா

சைவே கண்டபாசம், அனுகையேசிரசில்விழுகிறபேரிடியா
ய் சாட்சரத்திராணந் க வேதாநாயிருக்கப் பட்டது—ஆனக
யாலிவ்வாசைகள கிறவிலேகடாசங்களிற் கட்டுப்பபட்ட பாசத்
தையுடைத்தானவ லெழுந்திருக்க மாட்டாமல் காமக்குரோதா
திகள் கிற காமந்ளாரர்களாற் சூழப்பட்டுக் கொண்டு அகோ
ராத்நிரமூ ளேகமாகிற ஆவரணத்தினால் மறைக்கப் பட்டிருக்
கிறசமுசாரம கிறவிலக்குக் கூட்டத்தில் நின்று இடவொன்கிற
கைகளால் பரவசஞானவ வெப்படிவெளியே வருவான்—மே
லும், காபாந்தசார சிந்னால்மறைபட்டகண்ணுடையவன் குருபி
யாயிருக்கிற ஸ்திரீயினிடத்திலுமோகிக்கிருன்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- அந்தகண்ணுடைய திருஷ்டிக்கு நல்லது பொல்லாதெ
ன்கிறநினிடத்திலெப்படிவிசாரணையிலேயேயாவப்படியெ
ன்றறி.

வினா- ஆனால் ஸ்திரீலட்சணமாகே தெனின்,

விடை- கிலேஷ்பமொழுகிற நாயியும் பிறைதள்ளுகிற மேத
திரமும் ளேர்வகடிகிற சந்தாநாம்கமூத்திர நிறைந்து
கூற் கந்தவீசப்பட்டவுடலும் மற்றுமுள்ள துற் குணங் குந
ம் இச்சண்டைய தென்னுமலெதினூற்றினைத்-வர்க்க-ர-த, இப்ப
டிககொத்த ளேசாரபவனது நல்லபுத்தியுள்ள ர்களுடையக
ண்டார்பைக்கெப்படி பாசந்ரமாகப் போகின்றது—விட்டி
லாவது தூசக்கண்ட க்கினிஜ்ஜலையில் சமணிபுத்தியைவ
த்து அதில வந்து விழுகது எப்படி கடியுமா அப்படியேகா
மலால் ஸ்திரீயையம்மியமாகக்கொண்டு மனுவீனும் மூடதிரு
ஷ்டியாய் மடிந்து போகிருன்—ம-மிசம் அதிசயச்சைசமம் மூ
த்தரக்களினால் நிறைந்தபாத்தரமாயிருக்கிற ஸ்திரீயைத்தலக்
குததாமேன சமணியமாய்ப்படார்க்கிருக் ஆதலால் அப்படி கண்
கெட்டவன் குடசமமார்தகமாயிருக்கிற முத்தியை பெப்படி
பார்க்கப்போகிருன்—சாட்சரத்தாமேன பெமனுகையால் வி
வேகிளாயிருக்கிறமூழுட்க்களுக்கு ஸ்திரீகளெயமாலயம்
ஆலால் கணிதர்களுக்களமாலயத்திலாவதுவீட்டிலாவதுதாப
தரமமாகிறகிலகங்கள் நிவிர்த்தியிலே—அதினுங்கிரகத்திலி
ருக்கிறமனிதன் செத்துப்போகிறபோது தாபத்திரயமில்லாத
கைக்கண்டுமூடபுத்தியினுக்கிரகாதிக்கேச்சகம் போலெண்ணு
கிருன்—மேலும், உலகத்தில பெமனுக்குங்காமனுக்குந்தாரத்
ய்மியம்விசாரிக்குமளவிலெவருவித்தியாசமுண்டு-

வினா- அபெப்படியெனின்,

விடை- யமனானவன் சத்துருவாயிருந்துக் கொண்டு பாபங்க
ளைச் சோதித்துரண்மையாக் கொடுக்கிறான் காமன் பிரியனா
யிருந்துக் கொண்டு அணர்த்தத்தைக் கொடுக்கிறான் — அதி
'வமெமனானவன் சத்துருக்களுக்கும் தன்பத்தைக் கொடுத்து
ப்புண்ணியபுருஷானுக்குச் சங்கத்தைக் கொடுக்கிறான் காமனான
வன் சற்புருஷானுக்கும் விவேகமில்லாதபேருக்குங் கூடப் பிரி
யனாயிருந்துக் கொண்டு நன் மார்க்கத்தைக் கொடுக்கிறான் ஆத
ல' லசத்தாயிருக்கிறதேனாக் கொடுக்கிறதற்குக் கேட்கமென
தயதில்லை — பிரமாவானவர்தான் தானே பிரடஞ்சவிருத்தியை
க்கொரிச்சிருஷ்டி விருத்தியாகக்காப்பனையுண்டாக்கினார் அந்தக்
காமனானவன்க்கிடப்பட்டுச்சந்திரனைக்கண்டகடலானது
ப்படியெப்போங்குமோவப்படியேசகலமென சந்திரனப்பிரவிர்த்தயா
கின்றது — சகத்தைப் பிரமிக்கச்செய்கிற காமனென்பவன்
ஸ்ரீபுருஷானுடையபண்தற் குடியாயிருந்துக் கொண்டுசா
கசல்லாடலிலைவேசச் செய்வித்து அன்னியோன்னியமோசமு
ண்டாக்கிக்காமாந்தகாரத்தினால் ஒருவர்க்கெருவரையாசையா
கிறாயிற்றிறுந் கட்டிப் பிரபஞ்சத்தை விருத்தியடைப்ப
ண்ணிப்பிரமதேவனாக்கிணைய நிசப்படுத்துகிறான் — ஆதலா
ல்கலசெந்துக்களுடைய மனது லுங்குடியாயிருக்கிற காமவே
கத்தினால்பொகத்தனிடத்தில் சதாவாசையானது சித்தமாயிருக்
கின்றது அப்படியில்ல விட்டால் அறிதபதார்த்தங்களி : லப்
படியொருவன்பிரவிர்த்திக்கப்போகிறான் — சகல செந்துக்களுக்
குமானையே பவந் தமாயகடாலிந்தத்தேகமரித்தாலு மானை
யானதுகுறைகிறதில்லை — ஆதலால் விவேகனுக்குள் விடயங்க
ளிடத்தில்தே' வமென்றுகண்டு அதிலழுந்தின்புத்தியையும் வி
ட்டுக்காமபாசத்தில் நின் னுளவன் விபிபங்குமேனா அவனை முத்
திமார்க்கத்திற் கூடுவான்,

வினா- ஆனால் சற்புருஷானுக்குக் காபனைச்செயிக்கிற சூட்சும
மாகிய வுபாயமெந்நவனெனின்,

விடை- நனைப்பாகிறசங்கற்பத்தை விடுகிறதே சுலபமான வு
பாயம் — அப்பா இதல்லாமலும் கேட்கப்பட்டுங் காணப்ப
ட்டுமிருக்கிற எந்தமோக்கியகஸ்துவினிடத்திலும் நன்மை
பெண்கிற புத்தியை விட்டால் காமப்பிரவிர்த்தியில்லை — காம
னுக்குவித்து சங்கற்பமந்தச் சங்கற்பத்தினுந் சகலப் பிரவிர்த்

தியுமண டாகுப் ஆகலால் வித்தைக்கெடுத்தால் முனையெப்படி யில்லை யா அப்படியே சங்கற்பநா சத்தினால் காமனும் நாசமா வான்மனிதனானவன் போகபோகியவங்களிடத்தில் நல்லதென்கி றபுத்தியி னுற்பிரவிர்த்திப்பதே தவிர நொருத்தனுமாய் சயினால் பிரவிர்த்தியான் ஆகலால் காமனைச் செயிக்க வேனுமென்கிற விச்சையுள்ளவன் விஷயங்களிடத்தில் நல்லதென்கிறபுத்தியை யுத்தவிரவேணும்.

வினா- சங்கற்பம்பிறவாதிருக்கிறதற்குக்காரணமேதெனின்,

விடை- விஷயத்தினுண்மையையெதார்த்தமாய்க் காணுகிற து மனையனர்த்தமாயென் னுகிற துமான விரண்டிருநுநுங் கா மப்பிரவிர்த்திக்கவகாசமில்லை.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- மாணிக்கத்தினிடத்தில் கல்லாய்ப்பார்த்தவனுக்குப் ப யந்தோன்றாது அது நன்மையென்கிற புத்தியுமில்லை அனை க்கிரகிக்கவேனுமென்கிறபுத்தியுமில்லை—ஆகையால் ஒருவ த்துவினுண்மையை யெதார்த்தமாய்ப் பார்க்கிற து மனர்த மாயென் னுகிற துமே சங்கற்பரூபமாயிருக்கிற காமன்பிர விர்த்தியாதுருக்கிற வுடாயமென்று சொல்லப்படும்.

வினா- இனி நனலட்சணமாகத்தெனின்,

விடை- அது, பயங்கருங்கெல்லாமிருப்பிடமாகவும் சதாகாலமு ந் துக்கததைதாளரீட்பிக்கிற தாகவும் மிகவுங்கெர்வத்தைக்கொ டிக்கிற தாகவும் பந்துக்கருடைமபணைப்பையுண்டுபண் ணு கிறதாகவும் சந்ருணத்தைக் கெடுக்கிறதாகவும் லேயமிகருந டைய சித்தத்தினால் மணங்குவதாகவும் மூத்திழிபைக் கொ டிக்கிறதாகவும் மந்தக் கரணத்துக்குமலினைங் கொடுக்கிறதாகவு மிருக்கும்—நதல்லாமல் ராசாக்களால்பயமுஞ் சோராளால் பயமும் அசதிமறதியினால்பயமுந்தாமாநிகளால் பயமுமா யிருக்கிறதனமான் து, பயத்தினால் மூங்கியனர்த்தத்துக்கெ ல்லாமுல மாயிருக்கிறபடியினால் சற்புருஷாருக்குச் சுகங் கொடுக்கமாட்டாது.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- தனத்தைச்சம்பாதிக்கிறதிலும் ரட்சிக்கிறதிலும் தான

ம்பண்னுக்கிறதிலும் சிலவழிக்கிறதிலும்னுஷனுக்குச்சதா னு
கங்கொடுப்பதால் தனஞ்சுகத்துக்குச் சாதனமாகமாட்டா
—மேலும், சத்புருஷானுக்குக் கூடத்தனலாபம் வருமாஸ
ல். லோபத்தைக்கொடுக்குமந்தலோபத்தினால் விவேகங் கொட்டு
ப்போம்விவேகங்கொட்டுப்போனால் நசித்துப்போவான் —மே
லும் தனமானதுகிடையாமற்போனால்மேலுதுக்கங்கொடுக்கும்
கிடையத்தென்றால்லோபமிவனைத்தகிக்கும் ஆகையால் சதாவி
சனத்தைக்கொடுக்கிறதனமானது எனனுக்குத்தான் சுகங்கொ
டுக்கப்போகிறது —மனுஷனுக்குத்தான் பொருத்தினால் மதங்
கொடுக்குந்தான்ஞ் செய்நாற்பிறப்பைக்கொடுக்கு மிந்தவி
ன்மவகையிலு மிவனுக்கு நல்லகெடுகூடாமல் வியர்த்தமாய்
ப்போகின்றது ஆகையால் தனத்தில் மதம்விடுத்தபாகும் மத
த்தினால் நனைவுகொட்டுப்போம் நினைவுகொட்டால் யுக்திகொட்டு
ப்போம் பத்திகொட்டால் தானுங் கொட்டுப்போவான் —தனமா
கனது சுகங்கொடுக்குமென்று ஆசையாகிறபாசத்தினால் திடமா
யாவிக் கனம்பண்ணப்பட்டு அந்தத்தனசமீபத்திலே சதாகால
புமிருந்து பார்த்திருந்தமூடர்களுடைய பிராணனைத்தனம்
கொடுக்கிறதாது கூடத்தானேகொடுப்போய்விடும் தனசம்பன்
னனுலவன் அந்தகன்போலமுன்பின்மதான்ருமல் சத்புருஷா
ளாலவற்சிக்கப்பட்டுந் துன்மாரிக்கங்கனிற் சிழன்றுந் துன்மார்க்
கக்கொட்டுறவோமேடகடியடிக்கொருக்கால்தபிமாற்றப்பட்டுமு
டிவில் அந்தகார கூபத்தில் விழுவான் இப்படிப்பட்டதன் ச
ம்பண்ணக்குருடனுக்குக் கண்ணுலங்குமவுடதமாவது தரிந்திர
மாடிய, மையையாம்—மேலும், லோபமுங்குறோதமும் டம்ப
முமதமாச்சரியமும் தனங்கிடையத்தமாத்திரத்தினால் பார்த்திக்கு
ம் இப்படிவர்த்திக்கச்செய்யப்பட்டதனம் சித்தநிருமலத்தை
யெப்படிக்கொடுக்கும்—இந்தத்தனமானது கிடையாமற் போ
னால்பிரட்டிப்புத்துக்கம், கிடையத்தனம் சிலவாகக் கண்டால்
தைவிடொட்டிப்புத்துக்கம் விவேகிகளுக்குத் துர்விஷயத்திற்
சிலவுவந்தாலதைவிடவிரட்டிப்புத்துக்கமாம்—இப்படி நித்தி
யம் சதாகவலையைக்கொடுத்துப்பயத்தை யிகடவிடாமல் செ
ய்கிறதன் த்தினால் தன்கிரகத்திலேசற்பமிருந்தாலந்த வீட்டிற்
சஞ்சரிக்கின்றவனுடைய சித்தமெப்படி நிலைக் கிடையிலே
யோ அப்படியே சித்தநிலைக்கடைவரமாட்டா தென்றறி.

வினா- இனிதனமில்லாதவனுடையலட்சணமெப்படியெனின்,
விடை-மனுஷர்சஞ்சாரமில்லாதவனத்திலுமனுஷர்மாபுகிறப

ஃமனத்திலுங்கள்ளர்சஞ்சரிக்கிற விடத்திலுமனுஷீர் கூடி
யிருக்கிறவிடத்திலு மனுஷீரில்லாத விடத்திலுந் தரித்திரம
டைந்தவன் சொஸ்தமாய் சகலசெனங்களாலு மாதரிக்கப்பட்டு
மிச்சகமாயிருப்பன் தனமுள்ளவன் சதாகலைப்பொருந்தினபு
த்தியோடேதான் பெற்றபிள்ளையினிடத்திலும் பயப்பட்டுச்ச
தாகிலேசத்தைதயடைவன்—ஆதலால் தனமானது அநந்ததுக்
கத்துக்கிருப்பிடமாகையாலிந்த அரித்தத்தினால் பிரதிகூலமே
தவிரப்பருஷார்த்த சித்தியேயில்லை யென்றுசாதுக்களானபே
ர்கள் அரித்தத்தைவிட்டொழிந் துவனமேமேபாய் விபிவார்கள்—
இதுவுமல்லாமல் பத்திவிசுவாசகுணம் பொருந்தினகிரிகை யு
டனே பெரிமேயார்த்தஞ்சுச் சம்மதியாய் நடக்கிற புத்திரானே
யுந்தான் துக்கும் போகத்துக்குமனுக்ஷலமாய் பிறாம லிருக்கி
றதனத்தையும் லட்சுமிவடாட்சம பொருந்தின கிரகத்தையும்
சற்புருஷோளா விருக்கின்றபேர்கள் சருதியினாலும் அனுபவத்
தினாலும் அனித்தியமென்றெண்ணி விட்டொழிவார்கள்—அஞ்
னானிகளாயிருக்கிறபேர்கள் நித்தியமென்றெண்ணி மோகபா
கற சமுத்திரத்திலழுந்திப்போவாக ளென்பது—யாதாமொ
ருவர்மலக்கூட்டமாயிருக்கிற கிரகத்தினால் கசமென்றெண்ணி
மலத்திலிருக்கிறபுழுக்களைப்போலக்ஷேத்திரபாத்திரவாசையி
னால் அதைத்தேவதாசரீரம்போலெண்ணிவாழ்ந்துக் கொண்டி
ருக்கிறார்களோ அவர்களுக் கொருக்காலு மோட்ச மென்கிற
சொல்காதினுங் கேட்கக்கிடையாது தரும்பவுங் கெற்பவாசா
தினுக்கங்களைக் கொடுக்கும்—எவர்கள் தாரபுத்திர தனங்களினி
ருக்கிற வாகையநிராகைபா யொழிக் கிறார்களோ அவர்களுக்
குமோட்சவிச்சாபலமான துதித்திக்குமன்றியிதர ளுக்கில்லை—
ஆதலால் ஸ்வராசீர்ப்பண புண்ணியகன்மங்களினால் பாவங்களை
யத்தியந்தம்மே பாக்கடிக்கிறவர்களாயும் வேதத்திற்சொன்ன அ
ரித்தத்தினிடத்திற் பிரவிருத்திக்கிறவர்களாயும் சித்தகத்தியுள்
ளபேராயும் புத்திசாலிகளாயும் நித்தியாநித்திய பதார்த்தசா
தனையையன்புடனேய டிக்கடிச்சய்துக் கொண்டீமதினாலுண்
டாகிற மகா வயிராக்கியமென்கிறவனைப் பொருந்தின வர்க
ளாயும் மோட்சமொன்றே வேணுமென்கிற கபேட்சைமேயாடு
கூடினவர்களாயுமிருக்கிற சந்தியாகிஞ்சுச் சமஸ்த விஷ்
யங்களிலும் படர்ந் திருக்கிறஆசையாகிற கொடியை யறுக்கி
றதுசுலபம்—மேலும், பெலமாயிராநின்ற இந்தச் சமுசார
மிருத்தியுவான கொட்டைக்குப் பெரிதாகியவாசல் கள்முன்
னுண்டு.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- காந்தையென்றுங்கனகமென்றுஞ் சிங்குணவென்று
ஞ்சொல்லப்பட்ட இந்தவாசகங்களை யெவனடைக்கிறாரோ
அவனுக்குமிருத்தியுபயயில்லை—மோட்சலட்சுமி நகரத்து
க்கு லொருத்தராலும் பிரவேசிக்கப்படாத படிக்கிறக்கிற மு
தில்வாசல் ஒன்றுண்டு அந்தவாசலானது, தனம்ஸ்தீரீயங்கிற
விரண்டி அதலினால் மூடப்பட்டுக் காமனென்கிற தாழா தட்டி
டியிருக்கும், யாதாமொருதீரையிருக்கிறவனிந்த மூன்றையும்
பிளந்தெறித்துப் போடுகிறாரோ அவன்மோட்ச லட்சுமிபுடை
யசுமபோகத்தை யனுபவிக்கிறதற்கு யோக்கியனாகான்—ஆ
கையால் விவேகமாகிறபரியின் மேலேறிக் கொண்டு தீவிரவை
ராக்கியமாகிறவானைத்தரித்துக் கொண்டுதேவாஷ்டினாதி சுகதுக்
கலாபநட்டங்கள் வந்தாலுஞ் சமயாய்ப்பொறுத்துக் கொண்
டிருக்கிற உபசாந்தனுக்குச் சத்துருவானவனில்லை—விவேகத்
திலுண்டான தீவிரவைராக்கியந்தானே மோட்சத்துக்கு நிலைக்
கடையென்று சத்புருஷாள் சொல்லியிருக்கிறார்—என்கையால்
மோட்சம் வேணுகென்று இச்சித்த புருஷனுனைவன் மூலின்
சுத்தீவிர வைராக்கி யத்தைப் பிரயத்தனம் பண்ணி யாகிலுஞ்
சம்பாதிக்க வேணும்—யாதொரு புருஷனுனைவன் வைராக்கி
யமில்லா திருக்கிறாரோ அவன் தேகாதிபந்தங்களைவிட்டொ
ழிப மாட்டான் ஆதலால் வைராக்கிய மாணுபெந்தங்களை
யறுக்கிறதற்கு வொருவாளாயிருக்கும்—யமாலயம் போலிரு
க்கிற வீட்டில் மகா பெரியவர்களாகலிருந்தாலும் வைராக்கிய
மில்லாதபடியினால் தாபத்திரயங்களா லிடைஞ்சல் பட்டுக்கி
டெனிடப்பார்களாகையால் பிரயத்தனம் பண்ணியாகிலும் இந்
தத்தீவிர விரத்தியைச் சம்பாதிக்கவேணுமென்றறி,

மூன்றஞ்சாதனம்.

வினா- இனிசமாதி சட்கசம்பத்தியாவதேதெனின்.

விடை- சமம், தமம், உபாதி, திதிட்சை, கிரத்தை, சமாதானமா
கியவாறுமேசமாதிசட்கசம்பத்தியென்றுசொல்லப்படும்.

வினா- இதில் சமமாவதேதெனின்,

விடை- மனதுக்குத்தன்ருட்டத்தி லொருமைப்பாடா யிடை
விடாமல் நிலைத்திருப்பதேசமமென்று சொல்லப்படும்—
மேலும், இந்தச்சமமானது, உக்தமசாந்தியென்றும் மத்தி
மசாந்தியென்றும் அதமசாந்தியென்றுமூன்றுவிதமாயிருக்
குமெனப் பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

வினா- இதிலுத்தமசாந்தியாவதேதெனின்,

விடை- மனமானது விகாரத்தையொழிந்து லட்சியவத்துமா த்திரமாய் நிலைநிறுப்பதே பிரமநீரவாண லட்சணமானவு த்தமசாந்தியென்று சொல்லப்படும்.

வினா- மத்திமசாந்தியாவதேதெனின்,

விடை- பிரத்தியேகான்யசெருப வலையாளத்தைச் சதாவ னுசந்தானம் பண்ணுகிறதே சத்தசத்துவலட்சணமான ம த்திமசாந்தியென்று சொல்லப்படும்.

வினா- அதமசாந்தியாவதேதெனின்,

விடை- வீஷ்வவியாபாரத்தை விட்டுச் சிரணமனாதிகளைச் செய்துகொண்டு நுக்கிற தேமலினசத்துவ லட்சணமான அதமசாந்தியென்று சொல்லப்படும்—இப்படிப்பட்ட சம மானதற்கு முன்னங்கமென்றும் பின்னங்கமென்றும் மிரண் டங்கமுண்டு அவ்விரண்டங்கமும் பொருத்தினுலிந்தச்சம மானது சித்திக்கு உதில்லாதிருந்தால் சித்தியானு.

வினா- அவையேதெனின்,

விடை- தீவிரவார்த்தையே முன்னங்கமென்றும் சீவகாருண் ணியமுதலானதுகளே பின்னங்கமென்றுஞ் சொல்லப்படும்— ஆயினும், இந்தச்சமமானது, காமக்ருமோதலோடமோகமத மச்சரியங்களாகிறவாறுசத்து நுக்கியே மெல்லச் செயிக்க ப்படவில்லையோ அல்லதுக் குச்சித்தியாது, சத்தாதிலிடயங்க ளைவிடம்போலெண்ணித்தீவிரமோட்சவிச்சையித்திருப்பி ப்பாநாநிறுக்கிறவனெனினு அல்லதுக் குச்சித்தியாது—எல்லா ன்ஸ்காரணையாராதிக்கப்படவில்லையோ எனனுகுஞ்ருகடாட்ச மில்லையோ எனனுடைய சித்தம்நீன்மலமாகவிலையோ அல்லது க்குச்சித்தியாது, ஆகையால்மனதுநிறுமலமாகும் பொருட்டுப் பெரியவர்களுந் சமாதானஞ் சொல்லியிருக்கிறபடியிந்தச்சம மானது சித்தித்தால்மனது நிறுமலமாகும் சித்தியாவிட்டால் நி ருமலமாகாது—பிரமசரியமும் அயிர்சையுமுததயவும் உண க்கமுய்விஷயாசத்தியம் அனுகாரமும்படும்படும் அசத்தயமும மசையுமில்லாதிருக்கிறதந் தயிரியமும் தேவாபிமாஸமுயில் லாதிருக்கிறதுமில்லாதிவானம்பண்ணுகிறதும் பிரமவித்துக்க

ஞானசாரவாசம் பண்ணுகிறதும் ஞானசாத்திரார்த்தங்களை அ
ஞானமப்பாடாய் விசாரிக்கிறதும் சுகனுக்கங்களைச் சமமாப்பா
ரக்கிறதும் சகா ஏகாந்தவிருத்தியாயிருக்கிறதும் மேட்சவிச்
சையுமாகிய வித்தியுதமாதலானதுகள் அவனுக்குண்டாயிருக்குமோ
அவனுடைய சித்தம் நிருமலமாகும்—என்னுக்காகிலு மிஹேல்
லாமலபலவழியில் சுழல் முல் அவனது சித்தம் நிருமலமாகமா
ட்டாது—மேலும், ஸ்கீர்களை நினைக்கிறதும் பார்க்கிறதும் அவர்
களுடைய குணதீர்மங்களைக் கவனிக்கிறதும் அவர்களை நன்மை
மெய் றெண்ணுகிறதும் அவர்களிடத்திற் பிரீதியுடையவர்களிடத்
திலவசனிக்கிறதும் அவர்களுடைய கூட்டுறவுமலர் களைக்கலக்கி
றதுமாகிய இந்த வெட்டுவிதமுமைதான் மென்றும் அதற்கு
விலட்செய்தித்திரு மலமான பிரமசரியமென்றுஞ் சொல்லப்
படும்—ஆகையால், மனோவாக்கியங்களினு லுயிர்களைப்பீடி
யாமலிருப்பதும் பூததயவும் திரிகரணசுத்தியாய் சதாவண
க்கமும் அயிசுவரிய தபசுரூபகுலவர்களுகிரமாதி களினுள் அ
கங்காரம் பிரவிர்த்தியாத படிக்கபிடானத்தை விட்டுப் பிழி
தும் குரு வேதாந்தவாக்கியார்த்தங்களில் திடநிச்சயமும் எவ
னுக்கிருக்குமோ அவனுக்குமளவு நிருமலமாகுமென்றறி.

வினா- இனி-தமமாவதெதெனின்,

விடை- பிரமசரியாதிதீர்மங்களில் சித்தமேனக்கிரக மாயிரு
ந்து சத்தாதி விஷயங்களிலிந்திரியங்கள் செல்லாதபடி நிறு
த்துகிறதே தமமென்று சொல்லப்படும்—மேலும், இந்தி
ரியங்களுடைய பிரவிருத்திவிஷயங்களிற் செல்லாமல் நிறு
த்துகிறதே சித்தசாந்திக்குச்சாதனமானதம மென்றுமேயாகி
களாந்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

வினா- அதேனெனின்,

விடை- இந்திரியங்கள் விஷயங்களிற் செல்லும்போது மன
தும் அப்பவும் அது வழிபாய்ப் போகுமாயைவாலிந்திரியநிக
கிரசம்பண்ணினால் மனம் வெளியிலே போகிறதென்கமொடுங்கி
ச்சாத்தீகபரவசத்தையடைந்துபோன நிருமலமுண்டாகும்—
ஆதலால் மனப்பிரசாதத்துக் கடைபாளமிந்திரியங்களை விஷ
யங்களிற் செல்லாதபடி நிறுத்துகிறது, அப்படி நிறுத்தினு
ல் மனதுக்குப் பாகியார்த்தம்பாகங்க ளொழியும் அப்போது
சித்தமானது தன்னுடைய மலினபாவங்க ளொழிந்து மெள்ள
மெள்ளச்சாந்தியை யடையுமாயைவால் சித்தத்தினுடைய பா

கியார்த்தமேபாகங்களை விட்பொழிந்ததே மோட்ச மென்று
மோட்சவட்சணத்தை யறிந்தபெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்
ஆகலால்—புழுக்குக்களுக்கும்மேலே நிருமலமாகிறதற்குச்சு
லபமானது தமத்தைத் தவிரவேறொன்றில்லை மேலும் இந்தத்
தமத்தினால் மனைக்கு நிச்சலமும் நிருமலமும் முண்டாகுமாத
லாலிந்தப் பிராணபாமத்துக்குத்திக்குத் தேசகாலமிது முத
லான நியமமும்தெண்ணியபடியினால் புத்திமானாயிருக்கிற வ
ஸிதுகளெல்லாமதுக்கு விமோதமென் றெண்ணிச் சித்தசாந்தி
யடைகிறதென்பொருட்டுச்சொம்பலில்லாமல் இந்தத்தமத்தை
யே அப்பியாசிக்கவேண்டும்— இந்தத்தமாப்பியாசத்தால் சத
வநிந்திரியங்களுடைய போக்கைநிறுத்துகிறதெனும்போக
போக்கியங்களைத்தேடித் திருஷ்டியாய்ப் பார்க்கிறதெனும்
சுவரப்பிரசாதத்தினாலும் ஒருப்பிரசாதத்தினாலும் கொஞ்ச
காலத்தில் சித்தசாந்தியடையும்.

வினா-இனி-திதீட்சையாவதெனின்,

விடை- பிரார்த்தனையேசத்தினால் ஆவியாத்மீகமாதிரி திக
மதி தெர்வீகமாகிற தாபத்திரயாதினுக்கங்கள் தன்னையந்
தடைந்தாலுமதுகளை மெண்ணாமல் பொறுக்கிறதே திதீட்ச
சையென்றுசொல்லப்படுகிறது— புழுக்குக்களுக்கும்திதீட்சைக்
குச்சமானமானவங்க றொட்சையேறொன்றில்லை ஆகையால் தி
ரபுருஷாளாகவிருக்கிறபேர் களிந்தத்திதீட்சையைக்கைவராமா
கத்தரித்துக்கொண்டு சகல விக்கினங்களையுந்திரணி கரித்து
மாயையைச்செயிப்பார்கள்— இந்தத்திதீட்சையுள்ள பேர்களு
க்கையோசுதித்தியுமோட்சசாம்பிராச்சியலட்சுமீகபோக சித்
தியுமுண்டு, எப்படிப்பட்டவர்களும் திதீட்சையில்லாத வரை
யில் விக்கினங்களால் அடிபட்டி மாத்தில் நின்றஇலைகளானது
பிரசண்டவாயுவினால் பெப்படி பூமியில் விழுந்து போகு
மோஅப்படியும் அக்கதினமாகிவிடுவார்கள்திதீட்சையுள்ளவ
ன் தபசுவெகியந்தீர்த்தம் விரதம் கேள்விஜகவரியம் சொர்
க்கமோட்ச முதலானது களில் எதுகளை யிச்சித்தானேவதுக
ளை யடைவான்—இதுவன்றியும்— பிரமசரியம்அயிம்ஸசா
துக்களைப் பூசித்தல் பிறர்பழிக்கிறத்தைப் பொறுத்தலாகியவி
வைகளெல்லாந்திதீட்சையுண்டானவனுக்கே சித்திக்கும்—இ
ந்தத்திதீட்சையானது, சகல சாதனங்களிலு முத்தமசாதனமா
கையால் எந்தத்தாபத்திரயாதிவிக்கினங்களானதுமிதனால் நிவா
ரணமாகும்—ஆதலால்தனக்குவருகிற துக்கங்களை திதீட்சையி

ஐஸ் பொறுத்துக்கொண்டு சத்தியானுசாரமாய் மெள்ளமெள்ளச் சிரகஸூதி-வேப்பிரயத்தனம் பண்ணவேண்டும்.

வினா- அப்படிபிரயத்தனம்பண்ணித் தீதீட்சை சாதித்ததற் குப்பிரயோசனமேதெனின்,

விடை- பிரயத்தனம்மேவதத்தினால் தனக்குவந்ததுக் கங்களைப் பொறுக்கிறதே பிரயோசனம்.

வினா- இனி உபரதிராவதேதெனின்,

விடை- சித்தசுத்திக்குச் சாதனங்களாய்க்கண்டறித்தியை நமித்தியாதிசு-லகன்மந்வேபும்வைராக்கியமென்கிற விதியினால்விட-டொழிகிறதேசந்நியாசமென்றும் உபாயமென்றுஞ்சந்திரு-ஷீரஞக்குச்சம்மதமாய்ச் சொல்லப்படும்—மேலும் உபாதி-யென்கிறசத்தார்த்தமாவது—சகலகன்மத்தியாகம்பண்ணுகிற-தற்கே யானதாலிதுவேகன் மசந்நியாசமென்று சொல்லப்பட-டும்— வேதத்தினுஞ் சதல் கன்மத்தியர்கடே சந்நியாசமென்-று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது இதுவன்றியுங்கன்மங்களினு-ற்சாதிக்கப்பட்டலோகாதிசுஞக்கும்கேதங்களினால் அணித்-தியத்துவங்கேட்டிருப்பதால் நித்தியபலத்தையிச் சத்திருக்கி-றபரமார்த்தனுக்குஇப்படியழிந்து போகின்றகன்மங்களினுற்-பிரயோசனமேதிருக்கின்றது, மேலும்கன்மத்தினால்சாதிக்கப்பட-ட்டபலம்உற்பாத்திடமென்றும்ஆர்ப்பிடமென்றுஞ் சமுற்காரி-யமென்றும்காரியமென்றும்தான் குவிதமாயிருக்கும்திறைவி-டவேறில்லை நித்தியமாயிருக்கிறபிரயத்தனுக்கு இந்தான் குங்க-டாது.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- சுதசித்தமாயும் சர்வதாதானடைந்தாயும் நிஷிகளா-வா-யும்நிஷிகிரியமாய் மிருக்கப்பட்ட பிரயத்தையுண் டிபண்ணி-னதொருவஸ்துவு மில்லையென்று வேதத்தில் நிஷேதிக்கப்-படுகிறதுஆகையால் பிரயமுற்பாத்திய மாகமாட்டாது—யா-தொருபோகத்தையடைகிறவனுக்கு மந்தப்போகத்துக்கும்-பேதமுண்டாருலப்போது அடையப்படுகிறவனால் போகம-டையப்படும் அப்படிபேதமில்லாமல் சர்வதாயத்தையடை-ந்திருக்கிறபிரயத்துக்கொருக்காலுமார்ப்பிடங்கூடாது--மேலு-ம்உலகத்தில் மலினமாயிருக்கிற கண்ணாடிமுதலானதுகளுக்கு-த்துலக்குவிக்கிறதான சமுற்காரியம் மேலும் அப்படியில்லா

மலாகாசம்போலநித்திய சத்தமாயிருக்கிறபிரமத்துக்கு ஒரு சமுத்தாரியமுயில்லை—இது கென்றியுப் நினைமாயும் நினைநியமாயுமிருக்கிற பிரமத்துக்கு எந்தத் தோஷங்கடப் பெரின்றது, சன்னாடிமுதலான துணைப்பொருளாயிருந்தா எதிதுண்டானமலினம் போக்கச் சமுத்தாரியம் வேணும்—அக்காமியின்றி வேதத்தில் கேவலமென்றும் நிர்ஞானமென்றும் பிரமத்தைச் சொல்லியிருப்பதால் அப்படிநிர்ஞானமாயிருக்கிற பிரமத்துக்குச் சமுத்தாரியம்தோலொருருணத்தை யுண்டிபண்ணக்கூடாது—மேலும், லோகத்தற் சிரவியமாயிருக்கிற பாலமுதலெந்தக்களுக்குப் பரிணாமாதி விகாரங்களுக்கிடானதுபோல நினைக்காமாயிருக்கிறபிரமம்விசாரியமாகப்பட்டாது.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- சருதியானது நினைமம் நினைநியம்சாந்தம் நிரஞ்சனமென்று வஸ்துவிலுண்டாய தத்துவத்தை யுள்ளபடியாகால் லுகிறது—ஆகலாகர்மத்தினால் சாதிக்கப்பட்ட உற்பாத்தியவிகாரங்கள் பிரமத்துக்கு ஒருங்கு வஞ்சொல்லக்கூடாது.

வினா- பிரமங்கன்மத்தினால் தான் சாதிக்கப்பட்டதோவெனின்,

விடை- கன்மம், அசத்தியம்-பிரமம் அருதி நித்தியமாகையால் கன்மத்தினுற் சாதிக்கப்படுகிறதல்ல.

வினா- கன்மசாத்தியமானதை அசத்தியமென்கிற தெப்படியெனின்,

விடை- கன்மத்தினு லுண்டிபண்ணப்பட்டிருக்கிறதேகாதிப்பிரபஞ்சம் இகத்திலெப்படி யழிந்துபோகுமோ அப்படியே புண்ணிய கன்மத்தினுற் சம்பாதிக்கப்பட்ட பாலோகங்களானது அழிந்துபோகும் சகலருக்குஞ்செய்யப்படுகிற கிருத்தியங்களழிந்து போகுமென்கிற ஏது ஜாக்கிருதையாய்த் தோற்றிக்கொண்டிருக்கின்றது ஆகையால் கன்மசாத்தியமானசொர்க்காதி லோகங்களை வித்துவாயிருக்கிறவன் நித்தியமென்று மோகப்பட்டான்—மேலும் ஜெகத்காரணமான பிரமம் நித்தியமென்கிறது சகலருக்குஞ்சம்மதம் சருதியிலுமிந்தப் பிரமத்தானே ஜெகத்காரணமென்றும் சொல்லுகிறது, அதிலுஞ் சாமவேதோபநிஷத்தானது, சகலமும் பிரமமென்றுஞ்சத்தியமென்றுஞ்சொல்லி அந்தப்பிரமத்துக்குத்தானே நித்தியத்துவமுஞ்

செகத்சாரணத்துவமுந் திறமாய்ச் சொல்லு கின்றது ஆகையால்பி
தமமேசர்வறித்தியமென்கிறதிற்சந்தேகமி லலை,மேலும்வேதவா
க்யமானது கன்மத்தினாலும் புத்திராளாலும் தலையினாலும்
மோட்சம்வரமாட்டாதென்றுகண்மநிகளைப்பிரத்தியட்சமாய்நி
வேதிக்கின்றது—ஆகலால் எவ்வெருருவன் பிரத்தியகான்மாவா
வது பிரமவித் தென்று சதாவிசாரித்துச் சகலகன்மமும் நிவே
தம் பண்ணுகிறானே அவனுக்குப்பரம்பிரமலட்சணமான கை
வல்லியஞ்சித்திக்கும்அதுதவிரகீசங்காஸ்தானங்களினாலும்பீர்
த்தனங்களினாலும்செயங்கனினாலும்சாந்தராயண முதலானத
பகசனினாலும்அசுவமேந்தாதிபெக்கியங்களினாலும்ருக்குவேதா
திகளினாலும் பிரமத்தையடையமாட்டாணென்பது நித்தம்—
ஞானத்துஞல் மோட்சமென்றுஞ் சகல கன்மங்களையு நிவேதி
த்தஞானம்மோட்சவேது வென்றுஞ் சுருதியிற் சொல்லுகி
ன்றது—அப்பா,விவேகிபாகவும் விரத்தஞ்ஞகவும்பிரமமே நித்
தியமென்றநித்தவஞ்ஞகவும் பிரமந்தாஞ்ஞகவேனு மென்கிறதி
ச்சையுடைத்தாயிருக்கிற வஞ்ஞகவுமிருக்கின்ற புருஷனுக்கு அ
வித்தியமாயிருக்கிற கன்மசாமக் கிரியங்களில் பிரதிவா மட்
டாது—ஆகலால் அறித்தியமான சொர்க்காதிசாதனங்களாய்ச்
சொல்லப்பட்டிருக்கிற நித்திய தைமித்திகாதி சகல கன்மசாத
னங்களையும் பிரமபதமடைய வேனுமென்கிற முழுட்சவான
வன் தன்ருப் விட்டொழிபவேணும்.

வினா- முழுட்சவானவனுக்குச்சாதனங்களெதனின்,

விடை- இரண்டிகையுடையவனுக்கு எப்படிதன்னுடல் சகல
காரியமுஞ் சாதிக்கப்படுமோ வப்படிபோலக்கிரகஞ்ஞக
ளே சாதனம்,மேலும், தீபமானதைத் தூண்டிக்கொடுத்தா
லெப்படி பிரகாசமாமோவப்படியே சிவனைத்தினால் ஞா
னமும் பிரகாசக்கும்மோட்சத்துக்குச்சாதனம் ஞானமென்
று பிரமவித்துக்கள் சொல்லியிருப்பதால் ஞானத்தைச்சி
த்தமாயப்பிரயாசம் பண்ணவேணும்—அப்பா விசிதமாய்ப்
பண்ணவேண்டிய கன்மங்களைமுழுட்சவானவர்க ளெப்ப
டிவிடப்படுமென்று முடாளைப்போல் நீயஞ்சங்கை டண்
ணவேண்டாம்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- கன்மத்தினுடையபலம் வேறுஞானத்தினுடைய பல
ம்வேறு கன்மசாமக்கிரியம் வேறுஞானசாமக்கிரியம் வேறு

கன்மா திகாரிலேறு ஞானதிகாரிலேறென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- ஆசையுடன் கூடினவன் கன்மா திகாரி, நிராசையுடன் கூடினவன் ஞானதிகாரி, அயிசுவரியவானவனான சாமர்த்தியவானவருமிருக்கிறது கன்மா திகாரியினுடைய லட்சணம், சிவ ஞானிகளைப் பொருந்தினவருமிருக்கிறது ஞானதிகாரி லட்சணம்—மோட்சத்துக்கதிகாரி இகழத்திரார்த்த பரபோகத்திலே யாசையில்லாத ஞானியாகியசந்தியாசி, கன்மம் கருக்கதிகாரிகிரகமாகிய வீடுடையவன்—கன்மிக்குச் சாதனம் வீட்டு வேக்கியபாத்திரங்கள், ஞானிக்குச்சாதனம் குரு சிவனைத்தேவத்தவிரவேறு சாதனமில்லை—கன்மத்தினால் திரளாய் மேன்மேலும் அகங்காரம் விருத்தியடையும் ஞானமான சிவனைத்தினால் டிக்கடியகங்காரமழிந்துபோம்—கன்மசாத்திரமானது பிரவிருத்தியைக் கொடுக்கும்இதையனுட்டிக்கிறவதிகாரிகருக்குமொன்றுக் கொன்று பின்னமாயிருக்கும்—கன்மிக்கும் ஞானிக்குமொருத்தருக்கொருத்தர் கூட்டுறவுமில்லை, கன்மிக்குச் சாமக்கிரியம்பறம், ஞானிக்குச்சாமக்கிரியம் அகம், ஞானம் ஊர்த்தகெடுவையக்கொடுக்கும், கன்மம் அதோகெடுவையக் கொடுக்கும், அப்படிப்பட்ட ஞானகன்மங்களிரண்டையுமொன்றையொன்று எப்படியபேட்சித்திருக்கும் ஒன்றிலேயொன்று எப்படிக்கூடியிருக்கும். அக்ஷினிக்குத்திரணத்துக்குமிருட்டிக்கும்பிரகாசத்துக்கு மெப்படியொன்றுதல் கூடாதோ அப்படியே ஞானகன்மங்களுக்கு மொன்றுதல் கூடாது, ஒன்றுக்கொன்று சத்துருக்களானதால் ஒன்றுக்கொன்று எப்படியதிகமாயிருக்கும் ஆகையால் ஞானத்தின் சந்திரனை விசேஷித்தினால் கன்மமானது மறைந்துபோம், கன்மத்தினால் ஞானமறைபடமாட்டாது.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- உணைகமாயிரங்கோடி விறகுகட்டுபோட்டெரித்தஅக் கினிஜ்வாலையானதும் சூரியபகவானுக் கெவ்வள வாகிலுமறைப்பாகிறஉபகாரம்பண்ணமாட்டாததெப்படியோ அப்படியே லச்சகஸ்ரகோடிகன்மங்கூடியும் ஞானத்தைமறைக்கமாட்டாது, அந்தக்கன்மங்களும் — ஞானத்துக்குள்ளே யொடுங்கிப்போம் ஒருபுருடனிடத்திலாசியித்துக்கொண்டிருக்கிறவிரண்டினகருங்கூடித்தொழிற்செய்யும் அதுபோலஞான

ன்மங்கனொன்றாய்க்கடித்தொழிற் செய்யமாட்டாது—கன்மங்
கர்த்துருதந்திரம், ஞானம்வஸ்துதந்திரம், தாத்தாவினாற் கன்மங்
ள்செய்யவுஞ்செய்யாதிருக்கவுக்கிடம்அப்படிவஸ்துவென்றோ
னத்துக்குமொருக்காலும்கர்த்துருதந்திரங்கூடாது—ஒருவன்
வாஸ்து, கன்மஞ்ஞெதார்க்கெப்படிவஸ்துகிறதோ அப்படியே
ஞானமானதுமனுபவப்பிரமாணங்களினாளுண்டாகுமென்றாகி
கன்மங்கனாயுட்புத்திபுத்தியையுமேபட்சியாதுஆதலால்ஞானம்
வஸ்துதந்திரமென்கிறதிற்சந்தேகமேதுருக்கின்றது, பெரியவ
ர்கடாலும்ஞானம்வஸ்துவமல்லவென்றுசந்திக்கக்கூடாது.

வினா- அதெப்படியெனின்;

விடை- லோகத்தில் பிரத்தியட்சப் பிரமாணமாய்ப்பதார்த்தத்
தில்சமுசயாதிகளெப்படி வஸ்துவமாயில்லைவோ அப்படி
யே அனுபவப்பிரமாணமாய்க் கண்டஞானமும் சமூகயாதிக
ளில்லாமல்சத்யமாயிருக்கையால் வஸ்துவமல்லவென்பதூகூடா
து, நித்தியசித்தமாயும்நிரவயபொய்யிருக்கின்றபதப்பிரமமல்ல
அவானது—தன்மனதிலேயனுபவமாப்க்காண்கிறபோதுகேடு
ருதொழிலையுமேபட்சியாது.

வினா- அதெப்படியெனின்;

விடை- கண்ணினுற்பார்க்கிறருபஞானமானது நன்றாய்ப்பார்
க்கிறபோதுமற்றொன்றில்கூடாமல்பிரத்தியட்சமாயெப்படி
தோற்றப்படுமோ வப்படியேசந்தேகமறத் தோற்றமன்றி
கேடுருன்றற்செல்லாது ஒருபருடன்றூபத்தைப்பார்க்கிறதற்கு
நயனத்தைத் தவிரகேடுருன்றற யெப்படியேபட்சிக்க விஷ்ணு
மோ அப்படியேபதப்பிரமவஸ்துவைப்பார்க்கிறதற்குச் சிவ
வஸ்துவருண்டாகிற ஞானத்தைத்தவிரகேடுருரு தொழிற்செய்
பத்தேவையில்லை—கர்த்துருவினுடையகாரியங்கன்மம் அந்நி
னுடையகாரியங்கள் சுபாசுபங்களி னுகளைப்பிரமாணமாய்கிறதூ
அனுபவமானதாலிந்தஜெகத்துமாயாகாரியமென்பதிற்சந்தே
கமில்லை—நசோபநிஷித்தில்வித்தையவித்தையிரண்டையுமொ
ருமித்தறியவேனுமென்று சொல்லியிருப்பதுங் கன்மேமொபாச
னையைச் சொல்லியதே தவிர ஞானத்தையுங் கன்மத்தையுமொ
ருமைப்பாடாய்ச் சொல்லவில்லை—ஆகையால் நித்தியாநித்திய
வஸ்துவிலேவெழும்இகழுத்திரார்த்தபலபோகவிராகமுடில்லாம
லிருக்கிறமுட்னுக்கேகன்மோபாசனை பண்ணுகிறதூ சுபாவம்
தீவிரவைராக்கியம் பொருந்திப்புத்திசாலியாய்ப்பிரமானந்தத்

தைவிரும்பின முழுட்சுருக்குக் கன்மங்கள் தேவையில்லை—
யாதொருநனுயக்குமோட்ச விச்சையினு லெப்போது தீவி
ராவராக்கிய முண்டாருமோ அட்டோதே கன்மசந்நியாசம்
பண்ணுகிறது சுபாவம்—ஆகையால் புத்திமான்களிலேதே பிர
மாணமென்று நிச்சயிக்கவேண்டும்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- அப்போட்சநூனத்துக்குக் கன்ம சாதனங்கள் தேவை
யில்லை யென்றுவேதங்களால் நிஷேதிக்கப்படுகிறது. கதை
யிலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் கூடத்தரானவர் வேதத்தினு
லும் தபசினுலும் காணப்படுகிற வரல்லொன்று சொல்லியி
ருக்கிரார்—மேலும், சுருதியில்பிரவிருத்தியென்றும், நிவிர்
த்தியென்றுமிரண்டு விதஞ்சொல்லி யிருக்கின்றது, அதில்பிர
விருத்தியினால் மனுஷீனுக்குப் பெந்தமும் நிவிர்த்தியினால்
மே ட்சமுமாகையால் மோட்சத்தைவிரும்பினவர்கள் கன்மச
ந்நியாசம் பண்ணவேணுமே தனிரநூனகன்மங்களிரண்டையு
மொன்றாய்க் கூட்டுகிறது ஒருக்காலும் கூடாதுஆகையால் நூ
னம் வேணுமென்கிறவன் சகல கன்மங்களையும் விடவேணும்
யாதொருவன் கன்மங்களைச் சாதனமென்றும் இட்டமென்றுங்கி
ரகித்தானினு அவன் அந்தவசத்துக்களழிந்துபோமென் றுநன்ரு
ய்த் தெரிந்தபோததினாலேயே நாசப்படுவான்—உபரதிசத்தா
ர்த்தமானதுமுன்கண்டபா தொருவிடயவஸ்துக்களையும் விட
டொழிகிறதாகையால் அந்தஉபரதிமுக்கியமென்றும்கொண்டு
மென்றும் தொழிலினுலிரண்டுவிதமாகும்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- விருத்திக்குத்திரியமானவிஷயங்களைப்பரித்தியாகம்
பண்ணுகிறதேமுக்கியோபரதியென்றும்வேதாங்கங்களையி
ருக்கிற கன்மங்களை விடுகிறதே கெட்டுப்பாதி யென்றுஞ்
சொல்லப்படும்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- யாதொருபுருஷினும் பிரதானமான உபரதி சித்தியா
ர்த்தமாகும் பொருட்டுவேதாங்கமான கன்மங்களைச் சந்நி
யாசம் பண்ணவேணும் அந்தக்கன்மசந்நியாசமான அங்க
னைமாறால் பிரதான உபரதிசித்திக்க மாட்டாது—ஆதலால்இ

கழுத்திரார்த்த பல்போகங்களில் தன்முய் விரத்தி வந்தவுடன்
கன்மசந்நியாசம் பண்ணவேணும் அப்படியே வைராக்கியம்
ல்லாமல் கன்மசந்நியாசம் எவன்பண்ணுகிறானோ அவனுக்குச்
சண்டாளனாயிருக்கிறவ லிடத்தில் வேதமந்திரங்க ளுபதேசித்
தாலெப்படிபலமில்லாமல் நிஷ்பலமாய்ப் போனாலோ அப்ப
டியே நிஷ்பலமாய்ப் போனும், மோட்சம் வேணுமென்று ஒரு
தேவதையைக்குறித்துக் கழுத்தையரிந் துகொள்ளுகிறவனெவ
னோ அவனுக்கும், செங்காப்பிரவேசமாகிற வனுக்கும், புத்திர
தேகாதிகளிடத்திலெப்படி வெறுப்போ அப்படிவெறுக்குவி
ரத்திலிருகின்றதோ அவனுக்குச்சந்நியாசங் கூடுமென் றி யிதரா
ளுக்குக் கூடாது—ஆகையால் வைராக்கியம் வந்தவன் சந்நியா
சம்பண்ண வேணும்மற்றவன் கிரகத்திலேயிருக்கக்கூ ணும், சந்
நியாசம் பண்ணியும் விஷய விச்சையிருந்ததாலுந் நரகங்களி
ல்வாழைப்படுவான்—ஆதலால்சகலகன்மங்களை யும்விட்ட சந்நி
யாசியானவன் பூர்வங்கிரகஸ்தனாயிருந்தாலுமப்போ துண்டான
விஷயவாசனைகளைவாந்தியசனம் போல் வெறுப்பா யெண்ண
வேணும்.

வினா- இனிசிரத்தையாவதெதெனின்,

விடை- குருவேதாந்த வாக்கியங்களில் சத்தியபுத்தியுண்டாயி
ருப்பதே மோட்சசாதனமான சிரத்தையென்று சொல்லப்
படும், இந்தச் சிரத்தையுள்ளபுருடரெவர்களை அவர்களுக்
கேபுருஷார்த்த சூட்சுமமாயும்பரமதத்துவமாயுமிருக்கிற சித்
தியுண்டாகும் இதராளுக்குண்டாகமாட்டாது, சாமவேதோபநி
ஷித்திலுமுத்தாலகரிஷியானவர் புத்திரனாயிருக்கிற சுவேதகே
துவைப்பார்த்து அப்பாநீ சிரத்தையைப்பொருத்தி யிருவெ
ன்று சொல்லியிருக்கிறார்—ஆகையால்பாதொருவனுக்குஞ்சிர
த்தையன் திச் சன்மார்க்கப்பிரவிருத்தியில்லை, சன்மார்க்கப்பிர
விருத்தி யில்லாதவனாயிலாதானே சாதிக்கப்பட்டபுருடார்
த்தமில்லை, அந்தப்புருடார்த்தசித்தியாகில் அசிரத்தையினால்சக
லசெனங்களுமடிபட்டுச் சமூசாரசாகரத்தில் முழுகிப் போ
வார்கள்—ஆதலால் வேதத்திலுங் குருவினிடத்திலும் தெய்வ
த்தினிடத்திலும்மந்திரத்தினிடத்திலும்தீர்த்தங்களிடத்திலும்ம
காத்து மாக்களிடத்திலுமெப்படி யெப்படிவிசுவாச மிருக்கி
ன்றதோ அப்படியப்படியே சித்திக்கும்—அப்பா வஸ்துச
ற்பாவநிச்சயத்தினால் பிரமமுண்டென்றறிய வேணுமந்தச்சந்
பாவ நிச்சயம் சாத்திரசுதசித்தமானசிரத்தையினால்வரும்—ஆ

கையால் குருவேதாந்தவாக்கியங்களில் கிரந்தையுண்டான மூ
மூட்சுவுக்கேபலஞ் சித்திக்கும் அதுதவிரச்சித்தியானு.

வினா- அந்தச் சிரத்தை பிரவிருத்திக்கிறதற்குக்காரணமேதெ
னின்,

விடை- ஸ்ரீ சற்குருசொன்னவார்த்தையை யெதார்த்தமா யெ
ன்னுவதேகாரணம்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- வேதமீசுவரவாக்கிய மென்பது, எதார்த்தமென்கிறதி
ல் சந்தேகமெப்படியில்லையோ அப்படியேமூமூட்சுவாயி
ருக்கிறவனுக்குச் சற்குருவும் ஈசுவரசொருப மாந தர்லவர்
வசனமும் யெதார்த்தமே—சற்குருவேதாந்த வாக்கியங்களி
னால் யுத்திமான்களாயிருக்கிற சற்புருடானுக்குச் சிரத்தை
யானது சித்திக்கும்.

வினா- இனிசமாதானமாவதெதெனின்,

விடை- வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட அர்த்தமறிகிறதின்குப் பாரு
ட்டி வித்துவாபிசாளாயிருக்கிறபேர்களுக்கு அறிபவேண்
டியவஸ்துவினிடத்திற் சித்தத்தைநன்றாய் நினைத்தகிறதே
சமாதான மென்று சொல்லப்படும்.

வினா- இதற்குக்காரணமேதெனின்,

விடை- சித்தம், சாத்தியமான பிரமத்தினிடத்தில் நிலைத்திரு
ப்பதெபுருடார்த்தமான நியமத்துக்குக்காரணம் அதுவன்
றிவேமென்றினுலுஞ் சாதிக்கப்பட்டசாத்தியஞ்சித்தியானு,
சாத்தியமானது சித்தியாதபோதுமனதுசஞ் சலப்படும் ம
னதுசஞ்சலப்பட்டால்பண்ணினபிரமத்தினம்பலியானு, ஆ
கையால்சித்தமுந்திருந்தியங்காரணமும்ஒருமைப்பாடாய்ஒ
ருவிடத்திலேநினைத்தனால் அந்தமெட்சியம்பொருந்தும் அ
து தவிரவொன்றுகுறைந்தாலும்மெட்சியம் பொருந்தாது,

வினா- எப்படியெனின்,

விடை- தனுநானிலேபூட்டினவம்பானதுகுறிதப்பினுலெப்ப
டிதப்பிபதோவப்படியேவியர்த்தமாய்ப்போம்-வந்துசித்தி
க்குச்சித்தசமாதானமேஅசாதாரணகாரணமானதால் மூமூட்
சுக்களாயிருக்கிறபேர்களிந்தச் சமாதானத்தில்சதா நிலைத்திருக்
கவேணும்பிகுந்ததீவிரவைராக்கியமும் பிரமத்தையடையவே

ஹமென் கிறவிச்சுபுமாயிவகிவ் விசண்டுஞ்சமாதான தீனுக்குங்
காரணம்மேலும்பிரமன வஸ் துலையடைகிறதற்குப்பா கியாங்க
மென்றும் அந்தராங்கமென்றுமிரண்டங்கங்களுண்டு அவற்றுட்.
பிரமசுரியமா திகள்பா கியாங்கமென்றுஞ்சமா திசட்கசம்பத்தி அ
ந்தராங்கமென்றும்பெரியவர்களறிந் து சொல்லுவார்கள் —பா கி
யாங்கத்தைக் காட்டிலும்ந்தராங்கம் வலிதானதால் சொருபத்
தையறியவேண்டினவன் ந்தராங்கமான சமா திசட்கத்தை யெய்வ
சியமப்பிரயா சிக்கவேணும்—யாதாமொருவன் ந்தராங்கமட்பிரயா
சியாதபடிக்குக் கோடிதிரஞ்சிரவணம் பண்ணினாலும்சொருப
நிட்டைபொருந்தாது.

வினா- எப்படியெனின்.

விடை- தைரியமில்லாத புருஷனுக்குச் சகலவாயுதமிருந்தும்
புத்தமுகத்திலெப்படிபலியாதோவப்படிமோலென்றறி.

நான்காஞ்சாதனம்.

வினா- இனிமுழுட்சத்துவமாவதெனின்,

விடை- எந்தவிவெகியானவன் பிரமாணமாய் எவராக்கியானு
பவஞானத்தினால் சமூகாரபெந்தத்தை விடவேண்டுமென்
றெண்ணி யிருக்கிறானோ அவனை முழுட்சுவென்று சொல்
லப்படும், அப்பாசகல சாதனங்களுக்குள்ளும் முழுட்சத்துவ
மூலகாரணம்அந்தமுழுட்சத்துவத்துவிச்சையில்லாமலுமதிந் பிர
விருத்தி யில்லாமலும் எவனிருக்கிறானோ அவனுக்கு வேதாந்த
கிரவணமும் அதன்பலமும் வரமாட்டாது—இந்தமுழுட்சத்
துவமானது தீவிசமென்றுமத்திமமென்றுமந்தமென்றுமஅதி
மந்தமென்றுமநாலுவிதமாயிருக்குமென்று பெரியோர்கள்
சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- அனைக ரூபமா யிருக்கிற அதிதாபத்திர யங்களினால்
நித்தியமுந்த கிக்கப்பட்டு ஒருவாயந்தக்கரண க்கலக்கம
டைந்து பெண்ணிபிள்ளைபண்ட பதார்த்தங்களை யனித்திய
மென்றெண்ணிச் சுட்டசட்டிகைவிட்டதுபோல் விட்டொழுகி
றவனெவனோ அவனைதீவிச முழுட்சுவென்று சொல்லப்படு
ம்—மேலும்மேலுந்தன்னைவந் தடைகிறதாபத்திர யங்களைக்க
ண்டும் சொருபத்தினுடைய நிலவரங்களும் பெண்ணிபிள்ளை
பண்டபதார்த்தங்களைவிட்டொழியமாட்டாமல் சஞ்சலம்பொ

ருந்திய மனதுடன் கூடியிருப்பவனெனவே அஃகேமத்திற்
 முழுச்சுவைநிறம், மோட்சமடைகிறதற்குக்காலமில்லம் பி
 ன்ருலே யிருக்கின்றது இப்போது தீவிரமென்னை, பாசங்களை
 மெல்லாம் மடாசித்துச் சகலபிரயஞ்ச வியாபாரமுஞ் செய்து
 முடித்து அதற்கு மெல்லோம் மோட்ச எத்தனைப் பன் னுமென மென்
 ண் ணியிருக்கிறவனெனவே அஃகேமத்தியு முடக ளென்றுப், வ
 ப்ரிமார்க்கம் போகிறவனுத் தெதிரே மாணிக்கங்கிடைத்தாப்போ
 லெனக்குமோம் மோட்சம் கிடைத்ததானான் நான் கிருதார்த்தமாக
 வேணுமது உன்றியில் பிரயத்தனம் பண்ணுகென் றடிய தென்
 னெனென்று முடபுத்தியாயிருக்கிறவனெனவே அஃகேமத்தியு
 ம் த முழுமுடகென்றுத் சொல்லப்படும்—ஆகையால் எவையா
 யிரஞ் சகலமல்லவோ ஈஸ்வரனையா நித்தந்தனால் மனோமலங்
 கள் தீவிரத்தையாய் சகல சத்திரங்கையு நன்றா நித்தந்த குண
 மீதென்றுச் சொல்லி மென்றுந் தெரிந் துமோ கப்பாக்கியவர்களீ
 லாசையெ புந் துறித்தியா நித்தியபதார்த்தத்தினையு நிந்து மோ
 ட்சகாமரூப அக்கினியினுள் சகிக்கப்பட்டபாத்திரத்தைத் தெட்
 டவன் உடனே சூரி பபா முடபெலப்படியாகி கெடாமாய் விட்டுவிடுகி
 ருளே அப்படியே தீவிர மோட்ச விச்சையினால் கிரகாதினை
 மெய்வன் விட்டுவிடுகிருளே அவனிந்தச் செவ்வையானவன் கி
 றசமுசாரத்தைக்குருகடாட்சத்தினுடனே விட்டபு பிண் —
 ஆகையால் பாத்திரவன் தீவிர முழுமுடக வாயிருக்கிருளே அவ
 னைந்தச் சென்மத்திலே தானே கெண் முத்தனான், மத்தியான
 வன் சென்மமூன் றிய மோட்சமடைகன், மத்தனானவன் யுந் த
 த்தியெழுத்தியடைகன், அறிமந்தனானவன் கந்தகே மாலக்களி
 னு முத்தியடைபாராட்டான் — அப்பா! நாலுவகை யோனியாய்
 மூவகைச் சாதியாயெடுக்கப் பட்டசென்மங்களில் மறுஷி செ
 ன்மமெடுக்கப்பட்டது மகா தூர்லபமென்று பெரிதாய் சனா
 ன் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதிலுயர்ந்த சென்ம மிலாம
 வ் பருஷி சென்மமாயெறிக்கிற து மகா தூர்லபம் அதிலுயர்ந்த
 மோட்சேயிராமல் விடுவதென்குடல் கருகிறதாய் மகா தூர்லபமென
 தார்தம் மகா துமாவானென்ற மூன் றையுமென நுந் தியிரு
 க்கிரு ம்ருவவன் தீவிரவராககியத் துடனே கூடி முத்தியடைகி

ததீனப்பொருட்டு இந்தத்தீவிரமோட்சவிச்சையை யெத்தனம்ப
ண்ணவேணும்—அப்பா! புத்திரமித்திரகளத்திராதி சுகமீபாகங்
கள்சென்மங்கடோறுமுண்டாகும் அதில்மனுஷ சென்மமும்ம
னுஷ சென்மத்தின்புருஷ சென்மமும் அதில்விவேகமுங்கிடைக்
கமாட்டாது—ஆகலா லரிதாயிருக்கிற மனுஷ சென்ம மெடுக்
கிறதிலும்புருஷ சென்மமெடுத்துப்புருஷ சென்மத்திலும் நித்
தியா நித்தியமீதென்றுபகுத்ததிகிற விவேகத்தைதயடைந்தவன்
நித்தியத்தைப்பொருந்தாமலிகலோகவிச்சையைப்பொருந்தி
விட்டானானுலப்படிக்கொத்த ஆற்புத்தியோடேகூடின பருட
ன்தனனுசென்மத்தைச்சுடவேண்டுமென்பதிற்சந்தேகமில்லை.
வினா- அதேதெனின்,

விடை- மிருகபட்சியாதிகள் தினந்தோறும் பெண்டுபிள்ளை
யோடேகூடிப்போகபாகிய விஷயாநியசனங்களைப் பொ
சித்துக் கொண்டுருக்கின்றன, அந்தச் சென்மங்களும் இக
லோகசத்தையிச்சித்திருக்கிற தூர்மார்க்கர்களுடைய சென்ம
ங்களுஞ்சரியானதால் தீவிரமோட்சவிச்சையுள்ளபேர் திரும்ப
புமிக்கலோகசத்தை இச்சிக்கலாகாது—அப்பா! சரீரத்தில்கோ
கப்விருதாட்பியம் வந்தடுக்கிறதற்கு முன்னும் புத்திரீரணமா
கிறதற்கு முன்னும் மிருத்துவைப் பார்க்கிறதற்கு முன்னும்
இந்தநானான சஞ்சலமில்லாமல் வேதாந்த சாரத்தைக்கிரகி
க்கிறதில் வேகமுள்ளவனான விவேகி சீக்கிரமாக மூத்தியடைகி
ற தீனப்பொருட்டுத்தீவிரமோட்ச விச்சையில் பிரயத்தனம்ப
ண்ணவேணும்—உலகத்தில்தேவர்களென்மர் ரிஷிகளென்மர்
பிதிர்க்களென்மர் இதுவுமன்றியில்மனுஷாளைந்தங்கோடியு
ண்டு, அதில்சென்னபாகிறபெந்தத்தை நன்றாய்விட்டுவிட்டுப்பி
தமநிஷ்டையிருக்கிறவனெனருவனிருப்பா னென்றதி—அப்பா
அந்தர் பெந்தத்தினால் கட்டுப்பட்டிருக்கிற வனுக்குப்பாகிய
பெந்தம்விட்டதினால் பிரயோசனமேதருக்கிறது ஆனதால்நந்
ர்பெந்தத்தைவிட்டுவிடுகிறதின் பொருட்டுபெந்தத்தொழிற்செ
ய்யவேணுமோ அந்தத் தொழிற்செய்கிற பேர்களோடே கூடி
அதுசெய்யவேணும்—அந்தத்தொழிலினுடைய ஒருமிப்பே
தீவிரமோட்சவிச்சையென்றுசொல்லப்படும் அதைவிட அன்
னியமான தெல்லாஞ் சொல்லுக்குயோக்கியமானதே தவிரச்சு
ருகிசம்மதமில்லை—ஆனதால் கிரகபுத்திரதனாதிகளை யெல்லா
ம் அணித்தபுத்தியாயெண்ணிவிட்டுப் புருடசவுக்கிய விச்சை

யினால் பிரதமாய்ப்போன புருடனோடே கூட அக்கினிப்பிர
வேசம் பண்ணுகிற ஸ்திரீகளுக்குத் திடவைராக்கிய மெப்ப
டிபொருந்திற்றோ அப்படி தீவிதவைராக்கியம் பொருந்தியி
ருக்கிறவனுக்கே மோட்ச இச்சையான பலன் சித்திக்கும்,

வினா- இந்தமோட்சவிச்சாபலன் சித்திக்கிறதற் குக்காரணமே
தெனின்,

விடை- நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகமுந் தேகத்தினிடத்தி
லனித்தியத்துவபுத்தியு மிருத்துவினிடத்தில் வருகிற பயமு
ம் பயத்தினுணுண்டானதாபமுமறிகிறதேகாரணம், ஆயினு
ம் வைராக்கியம் வருகிறதற்குக்காரணம் நித்தியானித்திய வஸ்து
விவேகம், சந்நியாசத்துக்குக்காரணம் தீவிதவைராக்கியம், சி
ரவனாதிசுருக்குக்காரணம் சந்நியாசம், ஞானத்துக்குக்காரணம்
சிரவனாதிசுருக்கள் என்றறிந்த இந்த ஞானமானது மோட்சத்துக்க
துவானதாலிதற்குமுன்னொண்ணலட்சணங்களைப்பொருந்தின
விவேகங்களைச்சதாசரமும் பசனேபண்ணவேணும்—அப்பா
நித்தியானித்தியவஸ்துவிவேகமே சிரசு, இகமுத்திரார்த்த பல
போகவிராகமேகழுத்து, வைராகமேசரீரம், சமாதிகட்கசம்பத்
தியேயஅங்கங்கள், ப்ரமூட்சத்துவமேபிராணனென்று சொல்லப்
படும்—இப்படிக்காதத்தவடிவுடனே கூடியசொருபத்தைய
றியவேணுமென்று புத்திசாலியானவன் ஞானஞ்ஞ வேதாந்த
வாக்கியங்கள் கிற சாணையில் தீட்டப்பட்டதல்ல ஞான மென்கி
றவாளினால் மிருத்துவைச்சங்கரிப்பன்—ஆனதாலிப்படிசொ
ல்லப்பட்ட சாதனசதுட்டயசம் பத்தியுள்ளவனா யான்மாவை
யடையவேணுமென்கிற புருடன் தன்னையறிகிறதின் பொருட்
டுக்குருவைக்குறித்து உபசாரபாணியாகவொடுக்க வணக்கத்து
டன் மொகவேணும்.

ஆசாரியலட்சணம்.

வினா- அந்தக்குருவானவொப்படியிருக்கவேணுமெனின்,

விடை- சுகல வேதார்த்தங்களை யறிந்தவராயும் பிரமநிட்டை
பொருந்தினவராயும் சாந்தியுடையவராயுஞ் சத்துருமித்து
ருசமசம்பன்னராயும் மதவகங்கார மில்லாதவராயும் சீதோஷி
ணசமத்துவம்பொருந்தினவராயும் விடயாசத்தியில்லாதவராயு
ம் ஒன்றிண்மேலபேட்சியாதவராயும் ஆசாரசாமர்த்தியமுள்ள
வராயுமிருக்கிறவரொரோ அந்தப்பிரமநிஷ்டரோசிரோஷ்டமான
சற்குருவாம்—அப்படிக்கொத்த சற்குருவைத்தன்னை யறிய
வேண்டினவன் அந்தவஸ்து சித்திக்கும் பொருட்டு அவரிருக்

குமீடம் விசாரித்து அந்தக்குருவினுடைய சரணமடை யவே
 னும் அனந்தங்கோழி சென்மங்களி லுமன் புடனே கட்டினை தீ
 லட்சணம் பொருந்தி மிகுந்த பத்தியே மே கட்டினை சீட்டுவது
 னைப்பண்ணப்பட்டுச்சந் தோஷி த்தாவிவரன் தயலினுள் பிரத்தி
 யட்ச மரக்கஞ்ஞாடங் கொண்டு சேன் பாரினை க்கொதிர் பட்
 டித்தத்துவத்தை நேராகப் பேசித்து அந்தச் சீட்டுவெச்சயுசா
 ரமா கிறனுக்கச்சமுத்திரத்ததைக் கட்டக்கட்டணை னுலா — ஆனதா
 ல் சாட்சாத்திகமே குரு, குருவே சிவம் ஆகையால் முழுட்சுக்க
 ளாயிருக்கிற டோர்களிந்தவிருகை யும் பெதபுத்தியாய்ப்பார்
 கலாகாது — அப்பா? அவித்திடாரு மாண இருதய கிரந்தியா
 கிற பாசபந்தங்கள் எவரால் விபோசனம் கின்றனோ அல்லோ
 குருவென்று குருசந்தாரித்தத்தையடைந்த டெரியவர்கள் சொ
 ல்லுலார்கள் — ஆகலால் கிருதகிருத்தயனாகியும் பெருமுத்த
 ராகியும் பிரமநிடடனாகியுமிருக்கிற குருவைமேயபடுக்கே னும்,
 ஸ்ரீ சற்குருகடாட்சத்தினுலகைக் குருக்கிறசம்சாரகாகரமா
 னதுபசிவினுடைய குளட்டடி போலேயாகும் ஆகையால் பணி
 விடைபிடுவதும் சத பத்தியினாலும் கந்தனைபி பட்டினாலும்
 உணக்கமுள்ள உத்தரவினாலும் குருவைத்தனைவிடத்திலே பிரி
 யுள்ளவராக்கிக் கொண்டு அறியவேண்டிய செ ருப நிச்சயதை
 க்கேட்கவேண்டும்,

கிஷ்டபலட்சணம்.

வினா - ஓய், குருணைக்கடல யிருக்கிறசுலாமி? பவமாகிறசமுத்தி
 ரத்ததைக்கடக்கிறதற்குத்தேவீர்ந கே ஒருபட்டலாக விரு
 கின்றது ஓய்சுலாமி? பா தொரு டெரியவர்கள் னுபுங் கிடைப்பா
 லிருக்கிற சற்குருவை ஆசிரயித்தது னுல் சபு சா சகாகரத்தை
 க்கடந்தார்கள், சென்மாந்தரத்தில் நான் செய்த அனந்தம்
 ண்ணியபலத்தினுலின்னறக்கு நீர் என்னை னுக்கே சந்தர கட்டி
 ரத்தியட்சமாளீர் அடியேனும் தேவீருடைய கிருபைக்கு
 ப்பாத்திரனெனன் — பிரம வித்துக்களாயிருக்கிற வர்கள்
 பாரிவையான நேத்திரங்களுக்குச் சந்தோஷமும் தாந்த
 த்துக்குப் பிரசன்னமும் அந்தக்கரணத்திக்கு ஆனந்தமு
 கொடுத்தமோக பாசத்தையடறுத்து நற் கொளையாய் கெ
 டுக்கும் — பதினாயிரஞ் சந்திராள் பதினாயிரஞ் சூரியாள்
 தினாயிரமக்கினிகள் கூடியும் அந்தமில்லாத்ருக்கிற அஞ்ஞ
 னமான உள்ளிருணை நீக்கமாட்டார்கள் உங்களைப்போல ஆன்
 ம சொருபத்தை யறிந்த டெரியோர்கள் ஒருக்காக்ே தத்த
 ப்பாரிவையினுலிந்த அஞ்ஞானமானவிருண் நீக்குவார்கள் —

ஆகையால் ஆகையாகிற பிரவாகங்களினைச் சந்தைத்தாது
 ம் பூரணமில்லாதிருக்கிற சென்மக்கடலில் வியாத் தாதுக்கங்
 களாகிற செந்துக்கள் மேலு மேலுந் திரளாங்க் கடிக்கக்கொர
 மான புத்திரமித்திரமளத்திராதி பாசங்களான முதல்கள் விழு
 நகக் காமக்களாகிற வண்ணத அலைகளால் மூக் கப்பட்டுப்போக
 கு வரத்துமாய்ச் சுழன்றுத் கொட்டிநுக்கிற வெண்ணே அகத
 ன்ட்டிகையையேந்தியிரட்டிக்கிற தற்கு இதுகையாயி லொருத்த
 காயுக்காணை—நால் இப்போது என்னடிண்ணியஞ் செய்
 தென்னு அந்தப்புண்ணிய பவத்தினால் உங்கள் பாதாரவிந்த
 திசைக்காணப் பெற்றேன் இப்படிக்கொத்தஆப்தனாயிருக்கிற
 வெண்ணைக்கருணைக் கண்டார்வையினால் மிருத்து வினாடைய
 மயில்லாம லிரட்டிக்கவேணுமெனின்,

விடை- அப்படி, சொன்ன சீடனைப்பார்த்து ஒருவானவர் தி
 ருணபயினால் அடிக்கடி பயப்படாதே என்று அபயப்பிர
 தானம்மண்ணி வாராய்விவேசமுள்ள சீடனை அததொய்த
 னாயும் பரமஸந்தனாயும் நித்தியனாயும் பரப்பிரமமாயுமி
 ருக்கிற வனக்குமிருத்தியுபய மொருக்காலுமின்லை பிரஸம
 யினாலேயிருத்தியுளின் பமமுண்டென்றெண்ணிஅந்தப்பய
 த்தினால் எண்ணெரட்சியுமென்றுபொய் சொல்லுகிராய் அதே
 தென்றால் நித்திரா ம்பானவன் புலப்பின தெட்டடி குனி
 யர்த்தமோ அப்படியேநீபுலம்புவதுஞ்சுத்தப் பொய்வெ
 ன்றறி.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- ஒருவன்காடாத்தகார்பான நித்திராபொகிறவன் செந்
 ப்பவத்திலுல தன்னை ஒருசார்ப்பந்திண்டக்கண்ணி அந்தப்ப
 யத்தினால் ந னிறந்தேனெனன் துளறின கைதயவனாக் கு ஆப்தனா
 யிருக்கிறவன் கண்ணி அனைக்கையினால் தட்டியெழுட்டியென்
 னவென் துக்கட்டுமிடத்திலவெனன் துமில்லைமென்றுசொன்ன
 னுமேபால் நீசொன்னசொல்லுமட்படியேபொய்யமென்றறிமே
 லும், ஒருபருஷனானவன்சுவினிடத்தில் காதலைக்கா னுமல
 கைப்பாம்பென்றுகொடுத்துமொகத்தனாலிதோபாம் பென்று
 சப்திததுப்பயந்து நடுக்கித்திருப்பி விசாரிக்குபள்ளிலகனாக்
 கெப்படியாம்பென்கிறது பொய்யாய்ப்போசகதோ அப்ப
 டியேஆன்மாவாயிருக்கிறவனக்குசென்னமரணவியாதிடாதிது

சீசங்களுக்கும் பொய் உண்மைப் பிரமைமயம்ச் சொல்லப்பட்டவாரீசு
 னைதானும் பொய் ஆனான்னுண்டாய் ஆன்மாவைத் தன்முயற்சி
 சாரித்துப்பயத்தைவிட்டுப்போயிடுவா? நீ அருத்தமானவாயிரு
 ச்சிற்றேகாரிசீசர்மங்களை ஆன்மசொருபமானவண்ணிச் சீசர்
 ரோபித்துச்சொன்னிடுவென்கிறாய் அந்த அஞ்ஞானகிருமங்க
 ளானபயத்தை விட்டுச்சீசுமாயிரு.

வினா- என்திப்படி குருவானவர் சொல்லக்கூடன் கேட்டுவாரு
 ம் சுவாமி? கோட்கலட்சுமி கடாட்சம்பொருத்தின உங்களா
 ல் சகலமும் பொய்யென்று திட்டாந்தத்துடன் சொல்லப்
 பட்டதைத்தாத்திட்டாந்தத்தினால் பார்க்கிறபோது பிறவிமுகலா
 னத்துக்கங்கள் சகலசெனங்களுக்கும் பிறத்தியட்சமாய்ப் பிடி
 த்தாமய்க்காண்கின்றது—இப்படிபிரத்தியட்சமாய்க் கண்டப
 தர்த்தமானது எப்படி பொய்யாய்ப் போகும் கண்ணுக்குவி
 டயமாய்க்கண்டகடத்தைதளப்படிபொய்யென்றென்ன னுன்வன்
 நிசமாயிருக்கிற பதார்த்தத்தைப்பொய்யென்றென்ன னுன்வன்
 ப்படிகூறும்—இது, சகல செனங்களுக்கும் பிரத்தியட்சப் பி
 ரமாணமே. பெய்வந்தமனுடனாகியஞ் சொன்ம நினைக்கங்களு
 ண்டானதாயும் அற்பாயசயுமிருக்கின்ற எனக்கு பிரமத்தய
 மும் நித்தியத்துவமும் பாபானந்த சொருபத்துவமு. பொ
 படிகூறும்—ஆத்மாவாவதா? அருத்துமாவா? இந்த ஆத்
 மானுத்து மக்களுடைய லட்சணமெப்படி? அருத்துமாவா
 யிருக்கிற தேகாதிகளில்லையானதர்மங்களைப் போபிக்கிற தெப்
 படி? அஞ்ஞானமாவா? அந்த அஞ்ஞானத்தினுண்டானபய
 மேது? அந்தப்பயத்தை விட்கிறதெப்படி? இது வெவ்வாந்த
 ற்பூர்வமாகக்கரதலாம லகம்போள்ளனக்குதவெரியக் கருணைக்
 கடலாயிருக்கிற தேவரீரனுக்கிரகஞ்செய்யவண்ணிப்பெனின்,

விடை- வாராய்கூடவே நீயே, என்னியன்கிருதார்த்தன் அகோ
 நீவினேகி உனக்குச்சிவகடாட்சம் பெரு வழுண்டாயிருக்
 கின்றது.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- பிராகிருதாளாயிருக்கிறபேர்கள் சஞ்சரிக்கிற மாரீச
 ங்களைவிட்டு மர்மத்தையறிகிற திவ்யபொருட்டு எத்தனம்ப
 ண்ணுகிறதால் நீதன்னிபன்ன—மேலும், சிவகடாட்சத்த
 த்திவிரச்சித்திவரமாய்ட்டாது, சிவப்பிரசாதந்தவிரதற்புத்தி வர
 மாய்ட்டாது, சிவப்பிரசாதந்தவிரமோட்சங்கிடைபயாது, சிவகடா

ட்சத்தினுள்ளகர்வாமதேவராதிகள் அன்னானங்களைவிட்டுச் செ
னனமரணரூபமானசமுசாரபந்தங்களைவிட்டுப் பிறந்தார்கள்.
அப்படிக்கொத்து சிவகடாட்சமானது அநந்தச்செனமெடு
த்துப்பசுகிசெய்ததினாலே பிறவிவிடுகிறதற்கு ஏதுவாகவருள்.
அப்பா? ல்லாக தில்மனுஷி னுக்கு கொஞ்சன் பங்களிசுக
வரார்பிதமாய்ச்செய்ததபகுகளினுலுமீசுவரப்பிரசாதத்தினு
லும்விவகப்பிறக்கும் ஆனதாநீயம்பரம நீத்தத்தையடைகி
றதுன்பொருட்டி ஆரம்பம் பண்ணினவானுலல்லவோ மனு
ஷிானுக்கு விவகம் வந்ததற்குப்பலன் — அப்பா? மனுஷிசெ
ன்மம்மடுக்கிறதிலும் பருடசென்மமராகவும்அதிவூப்பிராமண
சென்மமாகவும்அதிலும் விவகம் பொருந்தினவனாகவுயிருக்
கிறதுமோட்சத்துக்க முக்கியபலமென்று பெரியவர்கள்
சொல்லப்பட்டிருக்கிறது — இதில்விவக மில்லாமற்போனால்
எல்லாபயிர்த்தமாய்ப்பட்டாம் மோட்சமுயிலலேஆனத நீர்க
ட்டசங்கங்கள்நல்லதே, ஆன்மதத்துவத்தையடைகிறதுமேயிச்
சையுடல் கூடினவனாயிருக்கிறஉலகக்குச்சங்கைகளையும் ஆதிமு
தற்கொண்டுநன்றாப்த் தெரியும்படி சொல்லுகிறேன், சந்தோ
ஷத்துடன் கேட்பாயாக — அப்பா? மனுஷித்துவமுன்னிடத்தி
ற்பிரமையினுல்கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றதுஅதிநுற்பிறவிமுத
லானதுக்கங்களு ண்டயிற்று அதினுலுண்டானதுக்கங்களுக்க
இல்லை அந்தத்துக்கங்கள்சுத்தப்பெய் அதெப்பட்டிளன்றி
த்திரையாகிற மோகத்தினு லடையப்பட்டிருக்கிறகூதுகங்க
ள் நித்திரை தெளிந்தெழுந்த போது ஒருவிடத்துல கிலுமெ
ய்யாய்க் கண்டதுண்டே — அப்படியிருக்கச்சமஸ்க செனங்
களாலும் பிரத்தியட்சமாய்க் காணப்பட்டிருக்கிற இந்தப்பிர
பஞ்சத்தைப்பொய்யென்றெப்படி சொல்லப்படுமென்று நீ
மோகத்தினுல்விசாரணையிள்ளாமற்சொன்னசங்கைகூடாது.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- கூகையினுடைய திருவீடிக்குப் பிரகாசமானபகவா
னது பிரத்தியட்சமா யெப்படியிருளாகத் தோற்றுகிற
தோ அப்படியே பிரமையினு லடையப்பட்ட பிரத்தியக்
சாதி விவகாரங்க ளெல்லாம் பிராந்தனுக்குச் சந்திய மாய்த்
தோற்றும்,

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- இதுகடமென்கிறபோதுஅந்தப்பேருடனேபிரத்திய

புத்தகங்கள் னுக்குருபமாபீகா னுபொது, பரமார்த்தமா
 ப் விசாரிக்குமீடோது அந்தக்கடடு மன்கிற தாம பரிசுமல்
 கடபா வத்துக்குவிஸட்சணமான பிருத்திவைபாபி நக்கிறேறது.
 இது வலுநீயும் சூரியனைப்பிரத்தியட்சமாய் ப்பார்த்திறகர்களு
 டையகண் னுக்குச் சூரியன் ஒருசாஸூய்க்காண்பித்தி கிறது, சாத்
 திரத்திலொவ்வன்றால் ஸட்சங்கேயர்களை விசாரணையுள்ள தயிச்
 சொல்லுகின்றது இப்படி பிரத்தியட்சப் பிரமாணத்துக்கும்
 சாத்திரப்பிரமாணத்துக்கும் சரிபார்க்கிறபொது பிரத்தியட்ச
 சப்பிரமாணந் தள்ளுபட்டதால் இப்பொது நீ சொன்னபிரத்
 தியட்சப்பிரமாணங் கூடாது — ஆனதாலுன் னிடத்தில் தித்தே
 காதிப்பிரபஞ்சங்கொல்லாம்பிராந்தியினால் காணப்பட்டது.
 இந்தப்பொய்யைச்சத்தியமென்றெண்ணுந்தபிரமாணந்தொ
 ருபமாணபரப்பிரமம் நீயானால் உனக்குப் பின்னாமனை வத்து
 மேவெரு சநிலை யென்றுபுத்தியினால் தன்னாய் விசாரித்ததி—
 மேலாகந்தரங்களிலும் பர்வதாந்தரங்களிலும் தீர்த்தாந்தரங்
 களிலும் கண்டபாவாந்தரங்களிலும் சாத்திராந்தரம்மனிதாப்பி
 தமத்தைக்காணக்கூடாது அப்படிக்கொத்திரமத்தை தள்ளு
 ய் விசாரிக்கிறபொது தானேபிரமமாவன் — அப்பா! தனக்குள்
 ளிருக்கிற தத்துவத்தையநியாத முடனாயிருக்கிறவன் சாத்திரநி
 களைப்பார்த்துச்சுழலுகிறான்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- இடையானவன் கக்கத்தில் சூட்டியையிரிபித்திக்கொண்
 டுகடத்தைப்பார்க்கிறபொது அந்தக்கடபுறியில் சூட்டியி
 ருப்பதாய்க்கண்டு நாங்கொண்ணெந்தசூட்டியானது கூடத்தில்
 விழுந்ததென்று தானுங்கடவிழுந்தபேயலாகும்—மேலும்,
 சூத்தமாவாயிருக்கிறகர்தனைப்பரமாத்மாவென்னும் அந்தப்ப
 ரமாத்மாவெதானென்றுமெண்ணியிருக்க அஞ்ஞானிகளாயிரு
 க்கிறமேடர்கள் கெளரியிலிருக்கிற பஞ்சகோசங்களிலும் ஆத்ம
 மாவிருக்கிறொன்று தேவீகரூர்கள் — அப்படியேநீயும்பரமா
 ர்த்தமாயிருக்கிற வஸ்துநிச்சயத்தையமறந்து அந்த வஸ்து வி
 ஸிடத்தில் அவஸ்துவான தேகாதிதர்மங்களை யாரோபித்துக்
 கொண்டி விபர்த்தமாகக்கிலகிகின்றொயாழியெவெருன்றில்
 லை—ஆனதால் ஆத்மமானுத்துமவிவகத்தையுனக்குக் கொல்
 லுகிறோம்அன்புடனேமீகள் இதைச்சிரவணப்படுத்திகுறநிஞ
 லுனக்குஆன்மாவாகிபதேகங்களைவிட்டொழி வாயென்று குரு
 வானவர் சீடனைத்தன்வயப்படுத்திக் கொண்டு கருணையினால்

செக்கிரமாதாத்தியர் போப அபவாதயத்திசுளிசண்டிசுலும் நிச
பிரபஞ்சமான பிரமத்தைச் சிசு: ஸ்லுகிறவாய் சாதததத்திற்
கண்டேழியாப்போதிக்கேதம் துடங்கிஸ்ர.

சுருஷபதேசம்.

வினா- ஆக்மாருத்தமவிசுவகமாரதேதெனின்,

விடை- வாராய்சிடனே கஸ் துலானபரப் பிரமத்தினிடத்தில்
அகஸ் துலான நாப ரூபமுதலியதேதக திப் பிரபஞ்சததைத்
சற்பிகிறதெதுமேவ அதுவேஅத்தியாசபென் ஸ்லுகாலலப்
படும்.

வினா- அதேப்படியெனின்,

விடை- டாப்பஸ் நியிருக்கிற பமுதையினிடத்திற் டாப்பப
யாரோபிக்கிறது போலச்ச்சிதான் நீதலட்சணமாடைபரப்
ரமமே தன்னிடத்திலிந்ததாப ரூப திப் பிரபஞ்சததை ஆகா
சத்தில் கறுப்புகற்பித்ததுபோலக்கற்பிக்கப்பட்டது.

வினா- இப்படிசற்பிக்கப்பட்டதற்குக்காரணமேதெனின்.

விடை- அஞ்ஞானமேகாரணம்அந்தஞானம்கத்தினுடையவாரி
யமாயிருந்தாலுமலட்சணமல்ல அதுஞானத்தெழிந்துபோ
வது கண்டிருப்பதால் அகஸ்து வெஸ்து டெரிபொர் களா
ந்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

வினா- அதேப்படியெனின்,

விடை- சுத்தியினிடத்தில் கெள்ளி யாரோபமானதைத்திரும்
பிவிசாரிக்கு மளவில்பின்பறங்கறுப்பு முக்கோணமாயிருக்
கிறதும் கண்டுதுகிப்பிபென்று நீச்சயத்தபின்பு கெள்ளி
யுருவெப்படியாதிக்கப்பட்டதோ அப்படியெனருதியந்தி அ
துபலத்தினுள்பிரமத்தைக்கண்டபின்பு அகஸ் துலான அஞ்ஞா
னமழிந்துபோம்—மேலும்,நீரிமாலங்ளினேயுஞ்சுத்திக்கழியி
ல்லாமல்அதிலாரோபிதமான கெள்ளியருவுக் கெப்படிஅனிததி
யத்தூலங்கண்டதோ அப்படியே அஞ்ஞானமழிந்துபோய்பிர
மம் மூன்றுகாலத்திலுமழியாமல் நித்தியத்துவமாயிருக்கும்.

வினா- அப்படிக்கொத்த அஞ்ஞானமான அத்தியாசத்துக்குக்
காரணமேதெனின்,

விடை- சத்தோவென்றால் சத்துமல்ல,அசத்தோவென்றால் அ

சத்துமல்ல, சதசத்தே வொன்றாகச் சத்துமல்ல, ஆனதால் அந்நிர்வசனியமென்றுந் துரிஞ்ஞானங்களைப் பொருத்தன தென்னும் வஸ்துதத்துவத்தையறிந்ததினால் வாழ்க்கப்பட்டபிப் பொமென்றும் அபாவலட்சணமென்றுஞ்சொல்லப்படும்—அவ்வஞ்ஞானம் பொய்யான கூட்டுறவினால் பிரமத்தினிடத்தில் ஆசிரயித்துக் கொண்டு இருக்கிறது.

வினா- பிரமத்தினிடத்தில் அஞ்ஞானமாக ஆசிரயித்துக் கொண்டு இருந்தால் ஆசிரயதோஷம் உருமோமெனின்,

விடை- சத்தியில் வெள்ளியாசிரயித்திருந்ததினும் சத்திக்கெப்படடியாசிரயதோஷம் வரவில்லையோ அப்படியே பிரமத்துக்குப் பாசிரயதோஷமில்லை.

வினா- இப்படி சொன்னால் பிரமமென்று அஞ்ஞானமென்று பிரமிவிதமாயிற்றேயெனின்,

விடை- அவ்வஞ்ஞானத்துக்குப் பிரமத்தைத்தவிரச் சதா சத்தையிலலாத படியினால் இரண்டாகமாட்டாது.

வினா- ஆனால் அஞ்ஞானமுண்டென்கிறதிலடையாளமேதெனின்,

விடை- சராசரமானசெகத்திருக்கிறதும் வேதசாத்திரங்கள்ருக்கிறதும் நானஞ்ஞானி என்கின்ற வனுபவமிருக்கிறதும் அடையாளம்—ஆனதால் இந்த அஞ்ஞானத்தையே மூலப்பிரதிருதியென்றும் சத்தியென்றும் அவித்தையென்றுஞ் சொல்லப்படும் அதுசத்துமல்ல, சத்தைத்தவிரப் பின்னமுமல்ல அபின்னமுமல்ல.

வினா- ஆனால், தீபமும் பிரகாசமுமான சாவயமோமெனின்,

விடை- சாவயமும்மல்ல.

வினா- வித்துமுனையுமான நிரவயமோமெனின்,

விடை- நிரவயமும்மல்ல. ஆனதால் அந்நிர்வசனியமென்றே பெரியவர்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது—இப்படிக் கொத்தவஞ்ஞானத்தைச் சமஷ்டிவிடத்திலென்றிவிதமாகக் கொல்லப்படும்.

சமஷ்டி.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- நானுவிதமாய்த்தோற்றப்பட்ட அஞ்ஞானங்களை ஒன்

ரூபச்சுட்டிச்சமட்டியென்றும் தனித்தனியேயிரிப்பது வி
யட்டியென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

வினா- சமட்டியாகத் தெப்படியெனின்,

விடை-நானாவிதமாய்த் தோற்றப்பட்டிருக்கிற மரங்களை எல்லா
ய் ஒன்றாய்ச் சுட்டி ஒருநேரப்பென்பதுமால், நானாவிதமான
அஞ்ஞானங்களும் அம்பதமாய் ஒன்றாய்ச் சுட்டி இருநேர சமட்டி எ
னப்படும்-இந்தச் சமட்டி அஞ்ஞானமான அகத்த சாத்திக் குண
ம்பொருந்திச் சிவ ஸ்திதமானது உமாயென்று சொல்லப்படு
ம், அந்தமாய்ப்பிரதிபதிப்பதனைத் தன்னியஞ்சர்வஞ்ஞாந்
வாது குணம் நாம் சிருஷ்டி செய்திச் சம்மாரமும் பொருந்தினதா
ல் அவ்வியாகிருதமென்றும் அவ்வியத்தென்றும் நுகரெனன்
றுஞ் சொல்லப்படும்-இந்தமாய்ப்பிரதிபதிப்பமான நுகரனுக்
குச்சர்வசத்தி குணங்களும்ககல அஞ்ஞானங்களை விளங்கச் செய்
கிறதாய்க் தந்த துவமும் சத்திய சங்கற்பத் துவமுஞ்சத்தியக
ர்பத்தி துவமுந் தக்கையால் ஸ்வரெனன்றும்-இந்த நல்வாதுக்
குச்சர்வஞ்ஞாந் துவமும் சத்திய சங்கற்பத் துவ
முஞ்சத்தித் தத்துவமும் மூண்டாகிறதற்குக்காரணமான சத்திசா
த்திகம் பொருந்தின சமட்டியுஞ்ஞானமாகிய மாயையே யவ
ருக்குக்காரண சீரமென்றும் பெரியவர்களுந் சொல்லப்படு
ம்-இந்தமாயையுடனது, நுகரனுக்குமிவையுமான தம் பொரு
ந்தச் செய்து சத்தியையுறையானது மறைத்ததுபோல ஆவா
ணமாக நுகரம்குருபத்தை மறைக்கையால் ஆனந்த மயக்காக
மென்றும்-இப்படிப்பட்டமாயைதானே நுகரனுக்குச் சர்வ
சங்கரத்திவ காரணமான சமுத்திஸ்தானமென்றும் பிரதிரு
தப்பிரளயமென்றுஞ் சொல்லப்படும்-இந்த மாயையாகிய அ
ஞ்ஞானத்தை விடத் தயப்பிப்பிராயமாய் விசாரிக்கும் போது
அம்னகவிதமாய்ப்பின்னமாயிற்று, அந்த வஞ்ஞானவிருத்திக
ளுமென்றுக்கொன்று குணவிலட்சணமானதால் நானாவித
மென்று சொல்லப்படும்.

விட ஸ்திதி.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை-வனத்தவிட ஸ்திதியாய்விசாரிக்கும்போது மரங்களை
கவிதபாஸ்தெப்படியோ அப்படியே அஞ்ஞானம்விட ஸ்திதியி
லுந் அம்னகவிதமாகவிருக்கும்-இந்தச் சம ஸ்திதியிட ஸ்திதி
மனநங் குணத்திரயங்களில விய பிக்கப்பட்டிருப்பதிலித் த
குச்சமட்டி விடட்டி என்கிற பேருணையிற்று-இனி விட

மயஞ்ஞானமானது மலினசத்துவம் பிரதானமானவாஸ்துவம் இ
 ராசத்தாமதங்களுடையப் பொருத்தயிருப்பதாலும் நிக்ருஷி
 யுடையப் பிரத்தியகாத்மாவக்குபாதிதாயிற்று இந்நிலைமலினசத்து
 வம் பிரதானமான வியக்ஷிமயஞ்ஞானத்துக்கு அந்நித்தானமான
 ஸதவீனியமே, பிரத்தியகாத்ம இந்நிலைமலினசத்துவம் பிரதிவி
 ப்பித்தஸதவீனியமே பிராஞ்ஞானென்று சொல்லப்படும்—
 இந்நிலைமலினசத்துவமானது பிராஞ்ஞானத்துக்கு மிகவு மானந்தத்தைக்
 கொடுத்தது, கத்திலையுலகமனைந்தது போலத்தனைக்கத்தித்திடான
 மான பிரத்தியகாத்மாவகமனைத்தத்தி விந்நிலைமலினசத்துவமே
 சமேதம் மலினசத்துவம்—இந்தப் பிராஞ்ஞானத்துக்குத் தமே
 ந்திரியாதி விடாபாசங்களை யொழித்து யானந்தமாத்மாவை
 முட்பதாலிதற்குச்சமுத்தயவத்தனைதான் னுஞ் சொல்லப்படும்,

வினா- இதற்கனுபவமேதெனின்,

விடை- யாதொருவனுக்குத் தான் சுமாய் நித்திளாபண்ணின
 ன் ஒன்று நித்தியமானது நித்தியமெனினத் தெழுந்திருந்த
 போது ஆனந்தானுபவத்தைச் சொல்லுகிறதே உனுபவமெ
 ன்பது நிச்சயம்—மேலும், கண்ணிருட்சங்கள் போலிருக்கிற
 சமட்டிவிடட்டிக்கு ஒரு சாதிவஸ்து ஒன்றிலும் மேலாயி
 ல்லாமல்லப்படியேதமே அட்டிமேலாய்ந்த பிரதிவிப்பி
 த்த சீவீசரானுக்கும் அபேதமே.

வினா- அதென்படியெனின்,

விடை- சமுத்திரசலத்தையுமலையையு மென்றாய் பார்த்தி
 மபோது அதிந்நிரதிவிப்பித்த சூரியனுடைய மானுதிசம்ப
 டிதோற்றுகிறதோ, அப்படியே யுபாதிசனான சமட்டி வி
 டட்டி னுடையிரண்டும் பேதமாகிறபோது அதிந்நிரதி விப்பி
 த்த சீவீசரானுக்கும் அபேதந்தவிரப்பேதமில்லை—மேலும், இ
 த்தவிடட்டி சமட்டியான அஞ்ஞானங்களுக்கும் அதிந்நிரதிவி
 ப்பித்த ஆடாசுளிரண்டுபெருக்கும் ஆதாரமான சுத்தஸதவீ
 னியமெனினது அதுவே சூரியமென்றும், அந்தத் தூரியவுபாதி
 களான குணங்களே—மேலுந் தூபிரியாமலிருந்தபோது மகாவா
 க்கியத்துக்கு வாச்சியாத்மமென்றும், பிரிந்த போது லட்சியா
 ர்த்தமென்றுஞ் சொல்லப்படும்—இது வல்லாமல்மாயோபாதி
 களான நுகவரன் அனந்தசத்திசுருட்டின கூடிக்கொண்டுபார்
 வையிருள் சராசரமானதெனினது சிஞ்ஞிடிக்கிருர் ஆதலால்

ஆன்மாவாகியும் அத்துனைதராகியும்மேறே அன்னீயவத்துவில்
மலம் தாழ்ந்திருக்கிற வராகியும் கிருட்டியாதிசாதனங்கள் தன்
னைவிடச் சிறிதல்லாதவராகியிருக்கிற நசுவரன் தனக்குத்த மே
யெட்டியிந்தச்சிலகத்தைச்சிருட்டித்தா ஒன்றுசங்கவசெய்
யமேண்டாம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- பிரபுவான ஆன்மகிபநசுவரன் தானே இந்தச் செகத்தி
க்குவபுதானகாரணமும் நிமித்தகாரணமுபாயிருந்து இந்
த்ததாபரசங்கமமாகியிரபஞ்சத்தைச்சிருட்டித்ததசங்கமம்
பண்ணுகிறார்.

வினா- அதேதப்படியெனின்,

விடை- இந்தச் செகத்தினுடைய கிருஷ்டிக்குத்தாமே முக்கி
யமாயிருப்பதால் நிமித்தகாரணமாகவும் தம்மைமாயிரமித்த
வுபாதிப்பிரதானமானபாசையினுடையதான காரணமாக
வுமிருந்தது ஆன்மாவன்றிவெறிலை.

வினா- அப்படியொன்றாயிருக்கிற ஆன்மாவக்கு நிமித்தகார
ணமாகவுமுபாதான காரணமாகவுங்குமேமெனின்,

விடை- பட்டுநுத்பமுமானது நூல்பிரதானத்தினால் நிமித்த
காரணமுஞ் சீர்ப்பிரதானத்தினுபாதான காரணமுமா
யெட்டியிருந்ததோவப்படிபோலவே பிசுவானுக்கு நி
மித்தகாரணமு முபாதான தாரணமுங்குமென்றறி, அதற்கு
மேல் சத்த தாமத குணம் பொருந்தியவிகாரசத்தயோடுகூ
டின ஆன்மாவினிடத்தில் நின்று ஆகாசம் பிறந்தது அவ்வாகா
சத்தில் வாய்ப்பிறந்தது அவ்வாயுவில் அக்கினிபிறந்தது அவ்வ
க்கினியில் அப்புபிறந்தது அவ்வப்புவின்பிருதிவு பிறந்தது—
இப்படிதாமச விகாரமான சத்தியினு லுண்டாக்கப்பட்ட பஞ்
சபூதங்கள் லொருபூதமாகிலுமனைய மாட்டாமன்றி வில்லாமந்
செடமாயிருப்பதுகண்டதால் அந்தச்சத்திக்குத்தாமதப்பிரதா
னமென்பதற்குமுசயமில்லை, இனதாற் செடமாயிருக்கிற பஞ்
சபூதங்களைச், கிருஷ்டித்ததாமதசத்தியுஞ் செடமே, காரணந்
துமிருந்த குணத்தைக் காரியத்தினுஞ் செடமாகக் கண்டதால்
காரணமுங் காரியம்போற் செடமென்றறி—இப்படி யுண்டா
ன பஞ்ச பூதங்கள் குட்சமமாயிருப்பதால் குட்சம பூதங்களெ
ன் அந்தன் மாத்திரமாக ஒன்றுஞ்சொல்லப்படும், இந்தத்தின்,

மாத்திராவொன்றினை கலந்தவைதன்வியத்துக்குச் சதா சிவனென்று
 மறுமையவரென்று முருத்திராவென்றும் சிவீரணுவென்றும்
 பிரகாசனென்றும் பேராயிருக்கும் இப்படிக்காத்த சூட்சும
 பூதங்களில் தின்றும் சூட்சுமத்தகங்களுண்டாயின.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- இந்தச் சூட்சும பூதங்களைத் தும் ஒன்றோடொன்று க
 லத்து அல்லபூதங்களாகித்தற்கு முன் அபஞ்சிருத பூதங்
 களியமாகப்பதினேழுதத்துவத்தையுடைய பொருத்தினையே சூட்
 சுமத்தெனென்றும், சமுசாரணமானதானதாலி லிங்கசரீரமெ
 ன்றும் ஆன்மாவினுடைய பொருத்துக்குச் சாதனமானதால்
 போகசாதன மென்றுஞ்சொல்லப்படும்.

வினா- இந்தலிங்கசரீரமாகியபதினேழுதத்துவமேதெனின்,

விடை- சுரோத்திராதிகளான ஞானேந்திரியங்களஞ்சும் வாக்
 காதியான கர்மேந்திரியங்களஞ்சும்பிராணாதிவாயுவஞ்சும்ம
 னம்புத்தியிரண்டும் ஆகப்பதினேழுதத்துவமுங் கூடினது இ
 லிங்கசரீரமென்று சொல்லப்படும்.

வினா- இந்தப் பதினேழு தத்துவத்தினுடைய லட்சணமே
 தெனின்.

விடை- சுரோத்திரத் தொக்குசட்சகிங்குலையாக் கிராணமெ
 ன்னப்பட்ட ஞானேந்திரியங்களஞ்சும் தனித்தனியேய நின்று
 தருட்சுமவாகாசாதிபூதங்களோடே சத்துவகுணங்கலந்ததில்
 தின்றுப் பிரகாசம் பொருத்தித்தனித்தனியேய யுண்டாயின —
 இந்தச் சூட்சுமவாகாசாதிபஞ்சபூதங்களில் கலந்த அஞ்சு சாத்தீ
 காங்கிசங்களொன்றுக்கொன்று கலந்தொருமித்துச் சகலத்துக்
 குங்காரணமான அத்தக்கரணம் பிறந்தது — இப்படி பிறந்த
 ஞானேந்திரியங்களு மத்தக்கரணமும் பிரகாசகொருபமானது
 ல்சாத்திகாங்கிசத்துவமென்று சொல்லப்படும் அத்தக்காக்குவி
 கமஞ்சு சொச்சதிரவியமானதாலத்தக்கரண ஞானேந்திரியங்
 களும் பிரகாச கொருபமென்பதிற் சந்தேகமில்லை — இப்
 படிக்காத்த அத்தக்கரணம் விருத்திபேதங்களினால் நானுவித்
 மாய்மணம்புத்திசித்தவகங்காரங்களொன்று சொல்லப்படும்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- சங்கற்பத்தினால் மனமென்றும் நிச்சயிக்கிறதினால்.

த்தியென்றுந் திந்தனையினால் திந்தமென்றும் அபிமானத்
தினாலகங்காரமென்றுஞ் சொல்லப்படும் — ஆதலால் பதினே
மூத்தவதற்குந் தோடே கூடினலிக்கசரீரம்செத்திக்கிறதின் பொரு
ட்டிமேலுபத்திகளினுற் தித்தவகங்காரபாவங்களை நன் றாய்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- ஒருமனமே சங்கற்பமுஞ்சிந்தனைபுஞ்செய்வதால்மன
தினிடத்திற் தித்ததன்மமும் புத்திக்குத் தேகத்தினிடத்தில்
நானென்கிறவபிமானந் திடத்தையிருப்பதற் புத்தியிலக
ங்காரதன்மமும் — புத்திக்குக்கார்த்தத் துவமும் புத்தியினுலவ
ப்பட்டஇந்திரியங்களுக்குக் காரணத்தவமுஞ் சித்தித்தது —
இந்தப்புத்தியானது, ஞானவிந்திரியங்களுடன் கூறிய தாலும்
யினவும்அறிகிறதே பிரதானமானதாலும் ஆன்மாவைமறைப்ப
தாலும் வித்துவாங்கீசரீசளால் விஞ்ஞானமயகோச மென்று
சொல்லப்படும் — இந்தக் கார்த்தத் தவ லட்சணம் பொருத்தின்
அகங்காரவிருத்தியுடன் கூடினகன் சகலசமூகாரங்களைபும் வ
கித்துக்கொண்டிருக்கிறவிஞ்ஞானமயனாவன்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- நானென்கிறதென்றுசொகாலமுத்தேகந்திரியாதிகளிட
த்திலும்கிரகாதிபிநிடத்திலும்அபிமானத்தைவைத்திருப்ப
தால் விஞ்ஞானமயமென்றுஞ் சீவனென்றுங் பருடெனன்
துஞ்சொல்லப்படும்ஆனதாலவனைகர்த்தாஅஃஃபோக்தாஅ
வ்மெனதுக்கி யென்றறி — அந்தச் சீவன் தன்னுடைய பூர்வவாச
னைகளோடே கூடியேவப்பட்டவனுபத்தினந்தோறும் புண்ணி
யபாபரூபமான கன்மங்களைச்செய்து அந்தக் கன்மங்களினால்
வரப்பட்ட சகலகங்களையில்கேலகபரலோகங்களிலும் பொ
கிக்கின்றான் — இன்னம் அத்தச் சீவனுனவனுயிரங்கோடி செ
ன்மங்களில் பிறந்துபிறந்தும் போகிறதாயிருக் கப்பட்டச
மூகாரமண்டலத்திற் கிடந்துசுழலுகின்றான் - அப்படிப்பட்ட
சங்கற்ப ரூபமான மனதுஞ்ஞானந்திரியத்துடன் கூடினூலம்
மேலுமயக் காசமென்றுஞ்சொல்லப்படும்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- எனதுமேலுமயகோசமென்று சொல்லப்படுகிறதோஅ
தில் மனதே பிரபலமானதால்அசனைமேலுமயகோசமென்
றுசொல்லப்படும் — கலைக்கிலேசந்தோலீங்காமக்குறோதாதிக

ளெல்லாமிந்தமனோமயகோசத்தின் தொழில்களாகும்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- மனத்தினுலெந்தவஸ்துவையுமெண்ணப்படுகிற மனத்தினால் பலவகையிச்செய்கிற மனத்தினால் யாதொருவாரியமுமெந்ததனப்பண்ணுகிற மனத்தினால் சகலதொழிலுஞ்செய்கிற மனத்தினால் சகலபோகங்களுப்பொதிக்கிற மனத்தினால் மனமேதே சகலத்துக்குங்காரணமென்றறி—இந்தச் சகலவிவகாரங்களுக்கும் எதுவானமனமேதே அந்தர் பாகியங்களிலிருக்கிற விஷயங்களோ வயல்லாமறியும்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- கேட்கிறதுமனத்தினால், பார்த்திறது மனத்தினால், கொந்ததை அறிகிறது மனத்தினால், செணிக்கிறது மனத்தினால், பரிசுத்ததை அறிகிறது மனத்தினால், சகலதொழில்களுமனத்தினால், புருடனுக்குப்பெயந்தமோட்சமனத்தினால், அர்த்தமும் அனார்த்தமும் மனத்தினாலென்றறி.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- மனோசத்தினால் மோட்சமனோபலினத்தினால் பெந்தமும் விவகத்தினால் அர்த்தமனோ - அவிவேகத்தினால் அனார்த்தமும்—இந்தமனம், இராசதகுணத்துடன் கூடினதால் விடய சொருபமானகாபக்குரோதாந்தகளிறசத்தருக்களாலிடப்பிச சஞ்சலமாய் சூட்சுமார்த்தமாயிருக்கிற சொருபத்தை உறியமாட்டாமல மிகவும் பிரயித்துக்கெயும்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- பெருங்காற்றில் வைத்தீபமானது சஞ்சலித்து அதின்பிரகாசமான மகிமைபெப்படியணந்துபோருமோ அப்படியேயென்றறி—ஆனதால், முழுட்சுவாணவன்பிறவியாகிற பெந்தத்தை யொழுகிறதின் பொருட்டு இராசததாமசங்களையுமதின் தொழில்களையும் விட்டொழித்துச் சித்தத்தைச் சித்தத்தத்துவத்துடன் கூட்டிப்பரிசுத்தமாக்கிப் பிரயத்தனமாய் நிர்விடயம் பண்ணவேணும்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- மனோநிருமலமில்லாதது புருடனுக்குப்பெந்தம்மன

அந்நிருமலமானது பந்தத்துக்குமுத்தியானதால்மனதுநிருமலமாய்பொருட்டுவிவேகியானவன் சதாபஞ்ஞநிச்சிரகம் பண்ணுகெனும்—முன்சொல்லப்பட்டதனித்தனிமயமிருந்தசூட்சுமபஞ்சபூதங்களிவிராசதாங்காரங்கலந்ததில் தின்றுகாக்குடாதம்பாணிபாயுருபஸ்தமங்கிறகன்மேந்திரியங்களுண்டாயின.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- ரசோகுணங் கலந்தவாகாசத்தில் வாக்கிந்திரியமும் அவ்வக்கினியிற்பாதவிந்திரியமும் அவ்வப்பவிலபாயுரித்திரியமும்அப்பிருதிவியிலுபஸ்தேந்திரியமும் முண்டாயின—அந்தசூட்சுமபஞ்சபூதங்களில்தனித்தனிமயகலந்தரசோகுணங்களைந்நுமொன்றுக்கொன்று கலந்துசமட்டியாய்க்கூடி பொருமித்ததினால்கிரிய ரூபமான பிராணாதிவாயுக்களுண்டாயின, இந்தப்பிராணாதி பஞ்சவாயுக்களை மேவுகிறதேவதைகள் விசிட்டமென்றும விசுவகர்த்தாவென்றும விசுவயோனிபெண்ணுமசெனென்றுமயசெனென்றுஞ்சொல்லப்படும்.

வினா- இந்தப்பிராணாதிவாயுக்களுடைய லட்சணமேதெனின்,

விடை-உளர்த்தமுகமாய்ப்புறப்பட்டதாற்பிராணெனென்றும்அதோமுகமாய்ப்புறப்பட்டதினால்அபரணெனென்றும் உள்ளவியாபகமாயிருப்பதால் வியானெனென்றும் பொதிக்கிறபதார்த்தங்களைக் கண்டத்திலிருந்துறக்கிறதினால்உதானெனென்றும் அப்படியிறங்கின அன்னசாரத்தைநாடிஉள்ளதோறுங்கலக்கச்செய்கிறதினாற் சமானெனென்றுஞ்சொல்லப்படும்—இதல்லாமலும் உபவாயுக்கள் அஞ்சும்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- விக்ஷிபிறப்பிக்கிறதுநாசெனென்றும் கண்ணினம்த்நுவிழிப்பிக்கிறது கூர்மெனென்றும் தும்மலுண்டிடண்ணுகிறது கிரிகரெனென்றும்கொட்டாவிபுண்டாக்குகிறதுதேவதைத்தெனென்றுஞ்சரீரத்தைப்படுக்கப் பண்ணுகிறதுதன்ஞ்செயெனென்றுஞ்சொல்லப்படும்—இத்தவாயுக்களஞ்சுப்பமுன்சொன்ன பிராணாதிபஞ்சகத்திலொடுக்கம்இந்தப்பிராணாதிகன்மேந்திரியங்கள் கிரிகசெய்கிறதே பிரதானமானதா லிவனைரசோகுண அக்கிசத்திற் பிறந்த தென்று பெரியோர்கள்நிசொல்லப்பட்டிருக்கின்றது—இந்தராசதசத்தியானது கிரிக

பண்ணுகிறதே பிரபான மாயிருக்குமென்றுத் தாமதசத்தியாப
னது செடருபமாயிருக்குமென்றுச் சாத்தீகசத்தியானது பிர
காசசொருமென்றுமகாரிஷிகளாற் சொல்லப்பட்டும்—இந்து
ப்பிரானுபஞ்சகங்களுங்கீழே மந்திரியமுங் கூடிநிலை தேவ
ஞ்சிருட்டிக்கிற தற்குமாய்க்கியமான நிறுந் பிரபானமய கோச
மென்றுப், இந்தக் கன்மேந்திரியங்களினாலெந்தப் பண்ணிய
பாபாதிசன்மங்களைச் செய்ப்படுகிறதோ அதுவே பிரபானம
யகோசகாரியமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டும்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- மாயுவினாற் சலிக்கப்பட்டவிருட்சமானது தானுருப
மாய்சேட்டிக்கும் அந்தமாயினிலாதவையின் அமைவாம
லிருக்கும்அதுபோலப் பிரபானகன்மேந்திரியங்களினால்தே
வானைப்பெட்டி விகிதாவதெனான நானுவிதகவினைக
ளுஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கும் அந்தப்பிரபானகன்மேந்திரியங்
களில்லாவிடாற் சேட்டியாமலிருக்கும்புத்தக நிய விஞ்ஞான
மயகோசம்படுமயகோசம்இந்தப்பிரபானமயகோசமுங்கூடி
ஆன்ம வுக்குச்சூட்சுமமாய்ப்பித்திருப்பதாலும் அந்நமப்பிரதி
விம்பத்துக்குபோக்கியமானதாலும் இத்தனைவிங்கசீரமென்று
ந் தூலதனதங்கீட்டிலுஞ் சூட்சுமகாயிருப்பதால் சூட்சுமசீர
மென்றுஞ் சொல்லுங் கள்—இப்படி சமஸ்தலிங்கசீரங்களை
யுமென்றுய்க் கூட்டினதால் மரக்கட்டத்தை வலமென்பது
போத்சமட்டிசூட்சுமசீரமென்றும், இந்நச்சமட்டி சூட்சு
மசீரத்தடன் கலந்தபிரதிவிம்ப னசதன் னியதன்மையிரக்க
வகற்பொன்றுஞ் சூத்திரான்மாவென்றும் மகாப்பிரபானனை
ன்றும் பெரியவர்களாற் சொல்லப்பட்டும்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- சொர்ணம்போற்பிரகாசமாயிருக்கிற புத்திக்குள்ளே
ஆன்மா, பிரதிவிம்பிததுச் சொர்ணப்போலவிளங்குதலையா
விரணியசெத்பரேஸ் தும்—சமஸ்தலிங்கசீரங்களைவிட மணி
யில் தூலகோக்கப்பட்டிருந்ததுபோல ஆன்மாவிய பிசுப்ப
ட்டிருப்பதால் சூத்திரான்மாவென்றும் சகலசீரங் களையுஞ்சி
ருட்டிக்கப்பண்ணுகிறதால் மகாப்பிரபானனை என்றுஞ் சொல்ல
ப்பட்டும்—இப்படிக்கொத்த சமஸ்திசூட்சுமசீரமானதுகனி
த்தணியாய்ப்பிறந்ததால் விபட்டிசூட்சுமசீரமென்றுப், இந்த
விபட்டிசூட்சுமசீரங்களிற் சித்தபாசனாய்ப்பிரதிவிப்பித்தலையா

தன்னிபத்துக்குத்தனதசதனென்றும் பெரியவர்கள் சொல்லு
வார்கள்.

வினா - அதெப்படியெனின்,

விடை - தேஜோமயமான அந்தக்கரண உபாதிதேயே டேகாடி
னதால் தனதசதனென்றும் தூலதன்மதக் கட்டிதுஞ் சூட்சும
பாஸதால் வியட்டி சூட்சுமசரீரமென்றும், இந்தச் சூட்சு
மசரீரபாஸது சாக்கிரத்தினுடைய வாகனைகளைச் சூட்சுமமாய்
க்காண்கிறதால் சொப்பனாவஸ்தையென் துபசிவஞானமென் அந்
தசதசாப்பனத்திற் செட்கிறகிரிகைகளைச் சூட்சுமமாய்கிற
தால் பிராதிபாதிக்கென்றுஞ் சொல்லப்படும் - இந்தத்தனதசத
னாவென் சொப்பனத்தில் சாக்கிரகாலத்தில் தற் பிக்கப்பட்டவா
கனைகளைச் சூட்சுமபுத்திவிருத்திகளினுற் சூட்சுமவிடயங்களை
ப்பெறக்கொள்ளு - இந்தச்சபட்டி. சூட்சுமசரீரங்களும வியட்
டி சூட்சுமசரீரங்களுமுன் சொன்ன காரணசரீரத்தையுடையோ
சாதிவஸ்துதன்மமானதால் அப்பதமென்றதி - இந்தச் சூட்சுமவி
யட்டிசபட்டியிரண்டும் ஒன்றானதாலிதனை அபிமானித்தஞத்தி
தானீமா தனதசதானிரண்டும்முன் சொன்ன காரணசரீர; அபிமா
னிடாகிடபிராஞ்சீஞ்சரகளைப்படிப்பேசுமே அப்படிபேசு
பேறமென்றதி, வித்தப்படிசூட்சுமப்பிரபஞ்சத்தினுடைய
ட்சணம் சாஸ்திரசம்மதமாய்ச் சொல்லப்பட்டது - இனிவ் து
லப்பிரபஞ்சத்தினுடைய விசேஷங்களைக் கூறும்.

ஸ்தூலப்பிரபஞ்சம்.

வினா - அதெப்படியெனின்,

விடை - முன் சூட்சுமபாபிநந்த ஆகாசாதி பஞ்ச பூதங்க
ளென்றும் தக்கான்னு பஞ்சி கிருதமாட்க்கலத்து தூலபூதங்க
ளாயின.

வினா - அதென்னெனின்,

விடை - ஆகாசாதி பூதங்களுஞ் சும் ஒவ்வொன்றொன்றாய்ப்பிரி
ந்தன, அதில்தன் னுடைய சுப வாங்கிசம்படுபாதிதேயுப்பனவி
த்துமற்றப்படுபாதிபஞ்ச மொவ்வொன்று தன் னுடையப்பி
ரித்து சுடாக்காங்கிசம் நிற்கமற்ற தானுபூதங்களினு மொன்றாக்
கொன்று அகாக்கால் பங்கரட்ச்சேர்ந்தன - இப்படியிரிந்த ஆ
காசாதிபந் தும் தன் னுடைய சுப வாங்கிசபாஸ படுபாதிபுங்க
ற்றதான்க ய்ப்பிரிந்த பூதங்கள் படுபாதியும் ஒருமித்துக்கூடி
ஒவ்வொன்று ஐந்தபகமாட்க்கலத்து தூலபூதங்களாயின - இ
ந்தப்பஞ்சிகைணத்திற் அபிமானியமென்று கங்கிக்கவே
ண்டாம்.

வினா- சாமவேதோபநிஷத்தில் திரிவிதகாண்டமாய்ச் சொல்லியிருக்கின்றதேயெனின்,

விடை- வாயுவாகாசங்களிரண்டும் அமிர்ததிரவியங்களானதானுமமிர்ததிரவியங்களானபிருதீவு அப்புத்தேயம்வுக்கள் அதில் ஒடுக்கமாகையாலும் இந்தப்பஞ்சேகாணத்தைப்பிரமாணியமென்று பெரியவர்களாற் சொல்லப்படும்—இப்படி சொல்லப்பட்டபஞ்சேகாணமன்றித் திரிவிதகாணஞ்செய்தாற்பிரத்தியட்சாதிவிமோர்தம் வரும் ஆனதாலிந்தவாகாசவாயுக்களுடைய தன்மம் வன்னியாதிகளில் காணப்பட்டிருக்கிறது அத்தவாகாசவாயுக்களில்வன்னியாதிதன்மங்காணப்பட்டவிலில்லை.

வினா- அதேதிருவெனின்,

விடை- இத்தவன்னியாதியங்கிசனியாப்தியானதொஞ்சமாய்க்கலந்ததினால்இதினுடையதர்மமாகாசவாயுக்களில்காணப்பட்டவிலில்லை---சமஸ்தத்திலுங் காணத்தக்கதேபோற் காரியமூங்காணப் பட்டிருப்பதாலேந்தப் பஞ்சேகாணம் பிரமாணமென்றேபெரியவர்க ளறிந்திருக்கிறார்கள் ஆனதாலிந்தப்பஞ்சேகாணத்திருவுண்டான க்தாலபூதங்களுடையபிரமமுகேட்பாயாக,

வினா- அதேதெனின்,

விடை- ஆகாசத்துக்குக்குணம் சத்தம்வாய்வுக்குக்குணம்சத்தபரிசம் தேய்வுக்குக்குணஞ் சத்தபரிசரூபம் அப்புவுக்குக்குணம் சத்தபரிசரூபரசம் பிருதீவுக்குக்குணஞ் சத்தபரிசரூபரசகெந்தங்கமளன்னு சொல்லப்படும்--இந்தவாகாசாதியங்கிசகுணங்கள் ஞானகர்மேந்திரியங்களில் காணப்பட்டிருக்கிறது.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- சுரோத்திரம்ஆகாசங்கிசமானதால்சத்தத்தையும்தொக்குவாயுவாங்கிசமானதால் பரிசத்தையும் சட்சஅக்கினிஅங்கிசமானதால் ரூபத்தையும்சிங்நுவை அப்டவினங்கிசமானதாலிரசத்தையும்ஆக்கிராணம் பிருதிவியங்கிசமானதால்செந்தத்தையும்கொடுக்கின்றது---வாக்கும் ஆகாசங்கிசமானதால்சனிக்கும் பாணியும் வாயுவாங்கிசமானதாலிடுதலைந்ருதல்செய்யும்பாதமும் அக்கினியாங்கிசமானதால் கெமனாதி தொழில்களேச்செய்யும் பாயுருஅப்டவினங்கிசமானதால் மலவிசாக் கங்

களைவிடச் செய்யும், உபஸ்தம்பிரதிவியினங்கிசமானதால் அஞ்ஞானத்ததைச்செய்யமென்றறி.

வினா- இதற்கதிதெய்வமேதெனின்,

விடை- சுரோத்திரத்துக்குத்திக்கும் தொக்குக்குவாயவும் சடிகவுக்குச் சூரியனும் சிங்குணைக்குருணனும் ஆகிராணத்திக்கு அகஸிதேவதையும் வாக்ருக்கு அகஸிபும் பரணிகிந்திரனும் பாத்தத்துக்குத்திரிவிக்கிரமனும்பாயருவுக்குமிருத்தியவும் உபஸ்தத்துக்குப் பிரசுபதியம்--மனதுக்குச் சந்திரனும்புத்திக்குப் பிதகனும் அகங்காரத்துக்கு உருத்திரனும் சித்தத்துக்குக்ஷேத்திரஞ்ஞனும் அதிதேவதைகளும்--இந்தத்திக்குநாதிதேவதைகள் ஆகாசாதிபஞ்சபூதங்களில் தின்றுச்சுத்திரசொருகுணங்கிசங்.ளிப்பிறந்த இந்திரியவஸ்தானென்றிலிருந்து அந்தந்தப்பிராணிகளுடைய கன்மாறுருபமாக நீக்கிகாறிக்கிரகங்கள் செய்துக்கொண்டு சரீரகரணப் பிராண கூட்டங்களுக்கு அதிதேவதையாயிருப்பதால் சகலகன்மங்களுடைய பிரவிருத்திக்கேதுவாகவிருப்பார்கள் -- ஆகையால்என்மதுக்குத்தக்கபடிருணமுண்டாகும்,ருணத்துக்குத்தக்கபடிமனது பிரவிருத்திக்கும், சீவன்மனத்தையாகிரயித்துக்கொண்டு ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களைமேகாடிப் புண்ணியபாவங்களைச்செய்து வருகிறான்--இப்படிச்செய்துவருகிற விஞ்ஞானமயருண சீவன் சேகமேதானாகவிருந்து கர்த்தாநானென்று தேகத்தைதயபிமாணிக்கிறான்,ஆன்மாவோ செஞ்ஞன் சாட்சியாயிருந்துக்கொண்டி ஒன்றுஞ்செய்யாமலுஞ் செய்வியாமலுந்தடந்தனாயிருக்கிறான் -- அகங்காரமீய, பார்த்திததும் கேட்கிறதும் வசனிக்கிறதும் கர்த்தா வாயிருந்து கிரிசைடண்ணுகிறதும் போக்தாவாகிப் கொளிக்கிறதாயிருக்கிறான், ஆன்மாவானவர் இந்தவிவகாரங்களில்ல யொட்டாமல் சாட்சியாகத் தானாயிருப்பார்- ஆனதால்ஆன்மாவுக்குக் கர்த்தத்துவமும் போக்த்துவமும்பூமில்லை.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- லோகத்திலுப் பிராணிகளுடையசேஷிடைக்குச் சாட்சியாயிருந்த சூரியனைப்போலாம்.

வினா- அஃதெப்படியெனின்,

விடை- சூரியருணவர்தானொருகொழிதுஞ் செய்யாமலுமொ

ருத்தனாக்கொண்டு செப்பியாமலுமிருக்கப்பிராணிகள் தங்
கள் சுபாவருணங்களினால் பிரவிர்த்திக்கிற அபேபால நிஷ்டி
ரியான பிரத்திகாண்ம சந்திரானத்தில் நின்றுந் தேகேந்தி
ரியாதிகள் சேஷ்டிக்க அவரானுக்கெல்லாஞ் சாட்சியாயி
ருக்கிறார்—இப்படிக்கொத்த பரமதத்துவத்தை அறியமா
ட்டாமல் மானையினால் மோகிக்கப்பட்டபுத்தியை யுடைத்
தானவர்கள் தனக்கன்னியமான தேகேந்திரியாதிகள் செ
ய்கிறதொழிலை ஆன்மாவாயிருக்கிற தன்னிடத்தி லாரோபித்
துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

வினா- மூடனாயிருக்கிற புருடனானவன் அசங்கராசுவஞ் சித்
து ருபனாகவுமிருக்கிற ஆன்மசொருபத்தைக் காணாமல் ஆ
ன்மாவின்மீடத்திலேயுன்மகாரியமானதொழில்களையாரோ
பித்துக் கொள்ளுகிறதெப்படியெனின்,

விடை- ஆகாசத்தில் சந்திரனையோட்டாமலிருக்கிற மேகங்க
ளோடுகிறத்தைக்கண்டு சந்திரனோடுகிறனென்பதுபோலா
ம்-ஆதலால், அப்பா! ஆன்மா நான்மவிவேகமுனக்குத் தெரி
யுமபடி முன்னுதாகச் செகத்துண்டானவழியை அன்புட
னெ சொல்லுகிறோம் விவேகியாயிருக்கிற சீடனே நீகேட்
பாயாக.

ஸ்தூலப்பிரபஞ்சம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- நகரஸ்சணம் பொருத்தின பஞ்சீகிருதமான ஆகா
சாதி ஸ்தூலபஞ்சமகாபூதங்களினாலிந்தச் சராசரமான பிர
மாண்டங்களுண்டாயின—இந்தப்பிரமாண்டத்துட் பட்ட
தாலு வகையோனியாகிய சகல சரீரங்களுக்கும் நெல்லுமுத
லாகிய சகல ஓஷ்டிகளும் வாயுவதேஜச அப்பபூமிகளும் அ
ன்னமாயின,

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- சிலசெந்துக்கள்வாயுவபட்சணம்பண்ணுகிறதும் சில
செந்துக்கள் சந்திரகிரகணஞ் சூரியகிரகணங் களைப்பட்ச
ணம் பண்ணுகிறதும் சில செந்துக்கள் மேகத்திலலைகளை
ப்பட்சணம் பண்ணுகிறதும் சிலசெந்துக்கள் மண்ணைப் பொ
சிக்கிறதும் சிலசெந்துக்கள் கல்லுகளைப்பொசிக்கிறதும் சில
செந்துக்கள் பழுப்பிலைகளைப் பொசிக்கிறதும் சிலசெந்துக்
ள் புல்லுகளைப்பொசிக்கிறதும் சிலசெந்துக்கள் மாமிசாதி களைப்

பொச்சிக்கிற அம்மில் செந் தூக்கள் நெல் லுழுதலிய தூக்களைப் பொச்சிக்கிற துமாய்ச் சேவக்கின்றனவாம்.

வினா- தாலுவகையோனியாவதேதெனின்,

விடை- சராபுசமென்று ம் அண்டசமென்று ம் சவேதசமென்று ம் உற்பீசமென்று ம் தாலுவகையோனியாபு அநதனதன்கர்மா னுசாரமாயிந்தச் செந் தூக்கள் பிறக்கின்றன, அவற்றுள் சராபுசமாவது தோற்பையில் நின்று ம் பிறந்தமனுடர் முதலான செந் தூக்களும், அண்டசமாவ துழுட்டையில் நின்று ம் பிறந்த பறவைமுதலான செந் தூக்களும், சவேதசமாவது வேர்வையில் நின்று ம் பிறந்தபென்சர் முதலான துகளும், உற்பீசமாவது பூமியைப் பேதித் தூக்கொண்டு பிறந்தவிருட்சமுதலான துகளு மென்று சொல்லப்படும்—இந்தாலுவிதமான பெளதிகங்களே ஸ்தூலசரீரமாயின—இந்தத் தூலசரீரங்களைத்திருவீடியேக சித் தமாய்ப்பார்க்கிற போது சமட்டியென்று ம்—இந்தச் சமட்டி ஸ்தூலசரீர அவிச்சின்னமாகியும் பிரதி விம்பமாகியுமிருக்கிற ஸைதன்னியமெதுவோ அந்தச் சைதன்னியத்தைமே உலகத்திலு ள்ள மனுஷாதி செந் தூக்களில் தானென்கிற அபிமானத் துவம் வைத்ததால் வைனவானரெனென்று ம் தானுவித ரூபங்களாய் விளங்குகிறதால் விராட்டென்று ம் இந்தச் சதுர்விதங்களான ஸ்தூல பெளதிகசமவீடிகளில் அதன தன்சா திவிசேடங்களாய்ப்பிறித் துப் பின்னமாய்ப் பார்க்கிற போது வியவீடியென்று ம் இந்தவியவீடி ஸ்தூலசரீரத்தில் அவிச்சின்னமாகவும் பிரதிவிம்பமாகவுமிருந்த ஸைதன்னிய மெதுவோ அதையே விசுவமாயிருக்கிற ஸ்தூலதேகத்தில் தானென்கிற அபிமானம்வைத்திருப்பதால் விசுவெனென்று ம் அந்த வியவீடியான விசுவனுக்கு ஸ்தூலசரீரமென்று ம் இந்த ஸ்தூலசரீரமானது அன்னவிகாரமானபடியினால் அன்னமயகோசமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

வினா- அதேப்படியெனின்,

விடை- இந்த ஸ்தூலதேகமானது, பிதாப்பொசித்த அன்னவிகாரத்தினாலுண்டான சக்கிலசுரோணிதங்களால்பிறந்து அன்னத்தினால்விருத்தியடைகின்றது அன்னசாரமில்லாதபோது நசித்துவிடுகின்றது—ஆகலால் ஸ்தூலதேகம் அன்னவிகாரமானபடியினால் அன்னமயகோசமென்று ம் ஆனந்தமயகோசமுதலான தாலுக்கோசங்களையும் வானபுதத்தை உறையான துமறைத்த துபோலமறைத்திருப்பதால் அன்னமயகோச மென்று ம் இந்த ஸ்தூலதேகம்

தூலதேகமானது ஆன்மாவைக்குள்ளு தூலபாகங்களைப் பெரிதெ
கிறதற்கிருப்பிடமென்றும் பெரியவர்கள்ற்குச் சொல்லப்படும்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- ஆன்மாவான்வர் கீர்த்திலிருந்து ஸ்தூலமான சத்தா
தவிஷயங்களைப் பெரிதெதுக்கொண்டிருந்தால் பாகத்தையெகியி
ருந்ததால் ஸ்தூலதேகம் பாகமனுபவிக்கிறதற்கு இருப்
பிடமென்றும் சொல்லப்படும்.

வினா- போக்தாவென்பதேதெனின்,

விடை- இந்திரியங்களினால் கொள்ளப்பட்ட சத்தாதிவிஷய
பாகங்களை ஆன்மாவானவர் கேகேந்திரியமனேசோடே கூ
டி அனுபவிப்பதால் போக்தாவென்று பெரியோர்கள் சொ
ல்லுவார்கள்.

வினா- அதெப்படியனுபவிக்கிறார்களெனின்,

விடை- பதினொருவாசல் பொருந்தின் தேகமான மேடை
யில் இந்திரிய படுகைவர்க்கங்களாகிற பரிவாரங்கள் குழ ஆன்
மாவானவர்மகராஜ எய் அஞ்ஞான மென்கிற சிங்காதனை
த்திலிருந்து விஷயபாகங்களைப் பெரிதெதுக்கொண்டிரு
க்கிறார்—இப்படிக்கொத்த ஆன்மாவைஞானேந்திரியங்களைந்
தும் அதற்குத்தேவதைகளைந் தும் கரீமேந்திரியங்களைந் தும் அத
ற்குத்தேவதைகளைந் தும் மனதுமுதலானதும் அதற்குத்தேவ
தைகளைந் தும் அதனைதன் தொழில் எளிஞல்நேமித்த பிரகாச
மாயிருந்துக்கொண்டு உழிபக்காரர்போல் சாக்கிருதை யாய்
பஜனைபண்ணுகின்றன—இந்த ஆன்மாவானவர் தூலதேகத்
தோடே கூடித் தூலவிஷயங்களைப் பெரிதெதுக்கொண்டிருந்
தெதன் றுவிவகாரம்பண்ணுகிறதால் இதுவேசாக்கிர அவததை
மென்றும், இப்படிசொல்லப்பட்ட சமட்டிவியட்டி யானச
ரீரங்களுக்கு அபிமானிகளான விசுவ வைசுவாநரானுக்குஞ் சா
திவஸ்வதுமுன்குட்கமகாரணவியட்டி சமட்டிக்குச்சொன்னது
போலப்பேதமில்லாமல் அபேதமென்றும், இப்போதுனக்கு
ச்சொன்ன தூலகுட்கமகாரணப் பிரபஞ்சங்களெல்லாம் ஒன்
ருய்க்கட்டி மகாப்பிரபஞ்சமென்றும், இந்தமகாப்பிரபஞ்ச
த்துக்கு அவிச்சின்னமாகவும் விஸ்வப்பிரஞ்ஞாதி லட்சணமா
ய்விராட்டிமுதல்களபரியந்தமும் நின்றசைதன்னியம் ஒன்றே
மென்றும், யாதொருசைதன்னியம் அருதியாகவும் அனைந்தமா

சுருமவ்வியத்தமாகவும் அசமாசுவம் அட்சரமாகவு மிருக்கின்ற
தோ அதுவேயிந்தமகாப் பிரபஞ்சத்துடன் தத்தாய பிண்ட
ம் பொத்தலத்திருப்பதால் சரீரம்பிரம மென்னும் மகாலக்ஷி
யத்திற் சொல்லப்படுகின்றது இந்தவாக்கியார்த்தத்தைப் பெ
ரியவர்களால் வாச்சியார்த்தமென்னும் இதைவிட்டுப்பிரிந்த ஆ
ன்மாவுக்கு லெட்சியார்த்த மென்னும்பொருள் காரணலட்சணமா
ன ஸ்ரீநாலமுதல் ஞானபரியந்தங் காணப்பட்ட சகலத்தையும
ஞன்மா மென்னுஞ்சொல்லப்படும்.

வினா- ஆன்மாவாவதானேனின்,

விடை- அந்தக்கரணத்தையும் அதி னுடையதொழிலானமே
புத்திசித்தவகங்கா ரங்களை யுங்கண்டு கொண்டு தானாய் அழியா
தபடி விகாரமின்றியிருந்ததைதன்யமெதுவோ அதுவே ஆ
ன்மாவென்று ஞட்சுமபுத்தியினு லறிந்துக்கொள்—மேலும், இ
ந்தப் பிரத்தி காண்மா வானவர் சுயம்பிரகாசர் திரங்கிசர் அசங்
கர்சர்வகாலத்திலுமே ஒருபடியிருக்கிறவர் நித்தியர் அகண்டா
னந்த சொருபர்சகலாணையுமந்நவர்காட்சி நிற்ருணனென்றும்,
இவர்பிறக்கவுயில்லை யிறக்கவுயில்லை வளரவுயில்லை குறையவுயி
ல்லை யானதால் நித்தியர்சாக்ஷதர் புராணனென்றும் இவர்கீர
ங்கள் கொல்லப்பட்டி மரித்துப்போகிற போதுந்தான் கொல்ல
ப்பட்டவருமல்லமரித்தவருமல்லவென்றும் அறிவாயாக.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- கெட்பத்திலுண்டாயிருக்கிறான் பிறந்தான் வளர்ந்தா
ன் ஓடியாடித் திரிந்தான் ஒரு நாளைக்கொரு நாள் குறைந்
து னீறந்தானென்கிற ஆறுவிகாரங்களுந்திரிசிய மாயிருக்கி
றதேகத்துக்கே தவிர ஆன்மாவுக்கில்லை இதுவன் தியுந்நூலமெ
ன்கிறதும் கிருசமென்கிறதும் கலுப்பென்கிறதும் சிவப்பெ
ன்கிறதும் வர்ணச்சிரமங்களும்துதி னுடையதர்மங்களும்சரீரத்
துக்கே தவிர இத்தவிகாரங்க ளெல்லாம் காட்சியாயிருக்கிற ஆ
ன்மாவுக்கில்லை—இப்படிக்கொத்த பிரத்தியகாண்மா வினிதத்
திலுண்மத்துவமும் அஞன்மாவாயிருக்கிறதேகாதிகளிடத்தில்
ஆன்மத்துவமும் விடரீதமாகக் கற்பித்துக்கொண்டு மோகத்தி
னால் சமூகாரகாரத்திற் சுழலுகிறான்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- பிராந்தியினுலே நான்மனுஷன் நான் பிராமணன் நா
ன் விடுவதிநான்மகாபாவி நான் பிரகீடன் நான் லலவன் நா
னுகிநான் கிபென் னுமி துமுதலான அனான்மக்து வங்களை
ஆன்மாவினிடத்திற்கற்பிக்கிறான்-மேலும், அனான்மாவி னுடை
பதர்மமானசன்மசரா மரணங்களும் பரிதாபனம்மூலகமான
தும்விபரீதமாகஆன்மாவினிடத்திற்குத்தோடத்திருக்கிறாரோ
பிக்கிறான்-அப்பா! பிராந்தியினுலேவினிடத்திலெவ்வகத்தி
க்கிறானே அதிநுடைய குணதோஷங்களில் அனான்மாத்திர மா
னும் ஆன்மாவிற்குக்கடவுட்கிலலைகலக்கவுமில்லையென்றறி.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- பொட்டணாபூமியிற் காலன்பறக்கிறதைச் சொல்மெ
ன்று சொன்னதாலந்தப்பூமியீராமச்சதோ, நேத்திராதிமன
டையதோஷத்தினுற்சங்கடப்பார்த்துப்பச்சையென்கின்ற
தால்அந்தச்சங்கு பச்சையாச்சதோபாலனால் ஆகாசங்கு
பென்று கற்பித்ததினால் ஆகாசங்குப்பாச்சதோ அப்படி
போலனாத்மதர்மம் ஆத்மதர்மமாகுமோ.

வினா- என்றிப்படிச் சொன்னகுணவப் பார்த்துச் சீடன்கே
டும்படி, வாரும்காமீ! சட்சுவுக்குமனசுக்கும்விடயமன்
றயிருக்கிற பிரத்திகாண்மா வினிடத்தில் அனான்மா வாகிற
தோதி தர்மங்களை வெப்படியோடுபிக்கப்படும் கண்முன்
னகண்டவிஷயத்தினிடத்தில்விஷயாந்தரமானவேனென்றை
யோடுபிக்கலாம்அதுவும்ரச்சுத்தியினிடத்திலுப்பனையாகக்
காணப்பட்டிருக்கிறது--மனத்திற்குப் பூர்வங்கண்டவொருப
தார்த்தத்தை நினைத்திருந்துவெருகு பதார்த்தங் கண்டபோ
து அந்தப்பதார்த்தமே இதுவென்று நினைப்புலெட்சண மு
ண்டாகும் இப்படிசட்சுமனசுக்கு அகாசமான ஆன்மா
வினிடத்தி லெப்படியத்தியாசங் கூடும்--ஆன்மாவானு லொ
ருக்காலுமனுபனிக்கப்படவில்லை அப்படி அனுபனிக்கப்படா
தவஸ்துவக்கு விலட்சணமான அனான்மாவினிடத்திலெப்படி
யொப்பு சொல்லப்படும்? அனான்மா வினிடத்தி லான்மாத்தியா
சமெப்படிவந்தது? இதற்கு நிவிர்த்திஎந்தவுபாயத்தினுற்சித்
திக்கும்?சீவனானுக்குபாதிகள் சமமாயிருக்கச் சீவனுக்குமா
த்திரம்பெந்தமெப்படிவந்தது? நகவரனுக்குப் பெந்தமெப்
படியில்லாமற் போயிற்று? அடியேனுக்கு இந்நாச்சூகசயங்க
ளைத்தீர்த்துக்கருணக்கண்ணுற் பார்த்துக் காதல்மலமம் போ
லுதன்ருப்ததெரிபத்தக்கதாகச் சொல்லவேண்டுமெனின்,

விடை- என்றிப்படி கேட்ட சீடனைப்பார்த்து ஒருவானவர் சொல்லும்படிவாராய்சீடனே ஆன்மாவானவர் மனோவாக்கா திருநாளுக்கு விடயமாய்க் காணப்படுகிறவரல்ல அப்படிக்கிருந்தாலும் நானென்கிற அனுபவம் அபரோட்சமாய் சகலருங்கண்டிருப்பதால் ஆன்மாவிருக்கிறது பிரதித்தமே இப்படியான்மாவிருக்கிற தற்கடையாள மாயிருக்கிறது ஒருவருக்காய் நானல்ல வென்கிறது சொல்லப் படவில்லை — நானிருக்கிறேனென்கிறத்தில் ஒருவரும் சாட்சியொப்பனைதேடவில்லை இப்படியபிரமணங்களுக்குக் கல்லாப் பிரமாணணிய மெந்தமுலமென்று விசாரித்தறிமேலும், இவ்வான்மாவானவனாமாயா காரியங்கள் மறைக்கப்பட்டதால் மனசுக்குப் பிரத்தியட்சமாயனுபவிக்கப்படவில்லை.

வினா- அதெதப்படியெனின்,

விடை- மேகங்களானது சூரியனைமறைத்தது போலிந்தவான்மாவையும் அகங்காரவிடயங்கள்மறைக்கப்பட்டது — ஆதலால், விடயத்தைப் பிரத்தியட்சமாய்க் கண்டு அதினிடத்தில் மற்றொருவிடயத்தை யாரோபிக்கவேண்டுமென்றுநீக்கட்டசங்கை பெரியவர்களாற் பண்ணவில்லை இப்படிவழித்ததற்குப் பிராந்தியேகாரணம்.

வினா- அதெதப்படியெனின்,

விடை- சட்சமனசுகளுக்குவிடயமன்றாயிருக்கிற ஆகாசத்தினிடத்தில் சுறுப்புமுதலானவைகள் பாலாந் கற்பிக்கப்பட்டதுபோல ஆன்மாவினிடத்திலும்புத்திப்பிரமையினால் அனான்மாதிகளைக் கற்பிக்கப்பட்டது — அனான்மாதிக ளிடத்திலான்மாத்நியாசம் பண்ணுகிறதற்கு ஒருவொப்பனையும் அபேட்சிக்கவில்லை.

வினா- அதெதப்படியெனின்,

விடை- இந்தச் சங்குபச்சை யென்கிறதிலெந்த ஒப்பனையேனும்-இதுவன்றியுமுபாதிகளுடன் கூடின பிராந்திகளுக்குமேமெழுப்பனையேனுமென்கிறது காணப்படவில்லை, நிருபாதிகளாயிருக்கிற சச்சமுதலான பிராந்திகள் காணப்பட்டிருக்கிறது உபாதியிற் காணப்படவில்லை — ஆனாலும் கிகாஞ்சமொப்பனைகாண்பித்துச் சொல்லுகிறோங்கேட்பாமாக இவ்வான்மாவானவர் அத்தியந்தநீர்மல சூட்சமசுயம்பிரகாசரூப்படி, புத்தியும் ஆன்மாவைப்போற்பிரகாசபானதால் ஆன்மப்பிரகாசநீதுடன் புத்தியுக்கூடிநீர்மலமாய்விளங்கும்;

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- சூரியஸ்ரீமன்னையிருக்கிற பழக்கக்கல்லானது எப்படியிருக்கிறது அப்படியே ஆன்மப்பிரகாசத்தினால் புத்தியும் அந்தப் புத்திப்பிரகாசத்தினால் மனமும் அந்தமனப்பிரகாசத்தினாலித்திரியங்களும் அந்த இத்திரியப் பிரகாசத்தினால் தேசமும்விளங்கும்—ஆகையால் தேசத்திரியாதிகளாயிருக்கிற அனான்மாக்களிடத்தில் ஆன்மாவென்கிற புத்தியை அனுபவித்த நினைப்பாலால் நிசமாகக்கண்டதுபோல மூடானுக்கு நிசமாய்க்காணப்பட்டிருக்கிறது—அப்பா? ஆன்மாவுக்கு அத்தியாசகாரணமானபுத்தியி னிடத்திலிப்படியாக ஒப்பனைகண்டிருக்கிறது, அனான்மாவான தேசத்தினிடத்தில் நாமென்கிற அத்தியாசமெது சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தப் பூர்வாவர்த்த அத்தியாசத்துக்கு உத்தரோத்தர வத்தியாசமேகாரணம்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- எழுத்திமூர்ச்சைகளில் நின்றுமெழுந்திருந்த பேர்களில் அத்தியாசவாசனை காணப்பட்டிருக்கின்றது.

வினா- அப்படியாணப்பட்ட அத்தியாசத்துக்குக் காரணமேதெனின்,

விடை- அனாதியாயிருக்கிற அவித்தைவாசனையென்றறி.

வினா- இந்த அத்தியாசபெந்தம்வந்ததற்குக்காரணமேதெனின்,

விடை- யாதொருகாரணத்தினாலோ சென்மசராசரணவியாதி யாதிதூக்கங்களாகிற அனர்த்தங்கள் தன்னை வந்தடைந்தது, அந்த ஆன்மாவுக்குபாதிபாதி அவித்தைக்குப் பெரிதாயி ரண்டுசெத்திகளுண்டு.

ஆவரணவிட்சேபம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- ஆவரணசத்தி விட்சேபசத்தியென இரண்டுசத்திகளு ண்டி இந்தச் சத்திகளுடனே கூடி ஆன்மாவுக்குச் சமூகார பெந்தம் வந்தது அந்தஆவரணசத்தியானது, எத்ததாமத குணப் பிரதானமானதா லாவரணத்துக் கெதுவாயிற்று அதற் கெ மூலஞான மூலவிருளென்று சொல்லப்படும் அதனால் சகல சைகத்து மோகிக்கப்பட்டது—அப்பா? விவேகனாயிருந்தாலும் ஆன்மதத்துவத்தை நன்றாகக் கெள்விப்பட்ட பன்

புருஷோத்தமம் ஆவரணசத்தியினால் மறைப்பப்பட்ட கண்ணுடைத தானவன் தன்மேதகத்திலிருக்கிற ஆன்மாவை உறியாட்டான் விட்சேபமென்கிற ராசதசத்தியானது புருஷனுடைய பிரவிர்த்திக்கேதுவாய் ஸ்தூலபூதல் சூட்சும வகைக்கு முண்டான அசத்தாயிருக்கிற சகல பிரமாண்டங். னோயு மான் மாவினிடத்தில் சுற்பிக்கும்—இதல்பூற்சொல்லப்பட்ட ஆவரணசத்தியானது புருஷோத்தமம் இருக்கிறவனை நித்திரையானது கரீரத்தைமறந்து போக எப்படி மூடுகிறதோ அப்படியே யிந்த சூட்சுமபிரத்தியகான்மாவை உள்ளேநன்றாய் மறைத்துக் கொண்டு வெளியிலிருந்த விட்சேபசத்தியைக் காட்டு விக்ரும்—இந்த ஆவரணமென்ற பெரிதான சத்தியினால் நீர்மல மாயிருக்கிற ஆன்மாவை மறைக்கிற போது புருஷனுனை ஆனால் பாகவந்தகாதிசுரிடத்தில் மோகத்தினால் தானென்கிற ஆன்மபுத்தியை வைக்கிறான்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- நித்திரைபோகின்றவன் சொப்பனைக்கான்கிற போது பொய்யான அந்தச் சொப்பனத்தேகத்தால் தானென்கிறபுத்தியை வெப்படிவைத்தானே அப்படியே அருண்மாவை உடைப்பிறப்பிறப்புபசிதாகம் பிரமை முதலான தேகதர்மங்களை ஆன்மாவினிடத்திற் சுற்பிக்கிறான்—இப்படிக் கொத்தபுருஷனுனை விட்சேபசத்தியினால் ஏவப்பட்டு புண்ணியபாவ ரூபமான கர்மத்தைச் செய்துக்கொண்டு அதினால்வரப்பட்டது துக்கங்களைப்போசித்துக்கொண்டு சமூகார சாகரத்திற்குழலுகிறான்—அதனால் பிரத்தியகான்மாவைச் சமூகாரபெந்தமானது அத்தியாசமோஷத்தினால் பிரபலமாகவுண்டாயிற்று ஆனதால் அந்த அத்தியாசமோஷத்தோடே கூடிசெற்பொசம்பிறப்பிறப்புமுதலான துக்கங்களினால் யனவரதமுங்கிலேசிக்கிறான்.

வினா- அத்தியாசமாவதென்னின்,

விடை- வஸ்துவவயஸ் துவாகக்கிரகிக்கிறதே அத்தியாசம் இதுபிரந்த முலசபாவமானதால் சமூகார பெந்தத்துக்கா திகாரணம் ஆன்மாவைக்கு அத்தியாசத்தினால் சமூகாரம் வந்தது அந்த அத்தியாசம் போனால் சமூகாரபெந்தம் இல்லை ஆனதால் யாவிந்தப் பெந்தமோட்சங்களிரண்டையும் நன்றாயறி.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- பருஷோணவனுக்குப்பிரவிருத்தியேபெந்தம் நிவிர்த்தியேமோட்சம்இந்தப்பிரவிர்த்தி நிவிர்த்திகளினால் பெந்தமோட்சங்களுண்டாயின.

வினா- ஆன்மாவக்கத்தியாசம்வந்ததந்தேனுவேதேனின்,

விடை- இதுகாலகர்மாதிருபங்கள் இவ்வந்தியாசமானது இதற்குக்கர்ந்தாவாகியநகரனுக்குஉபாதிபாகப்பரிணமித்துநான் பெய்யாயிருந்தும் ரச்சவிய்சற்பம்போற்சமுசாரத்தைக் கூட்டிவந்தது—சேவணைப்போலே யினானுக்குபாதி கூட்டுறவுசமமாயிருந்தாலுஞ் சுத்தசத்துவமலினைசத்துவமென்றிறவுபாதிஅபேதமானதால் சேவனுக்குப் பெந்தமேயன்றி நகரனுக்குப்பெந்தமும் அதன்காரியமுயில்லை.

வினா- இதில் நகரவுபாதியேது, சேவவுபாதியேதெனின்,

விடை- சுத்தசத்துவப்பிரதானமானமாயே நகரவுபாதி, மலினைசத்துவப்பிரதானமானவவித்தையேசேவவுபாதி, இதில் சுத்தசத்துவப்பிரதானமான நகரவானுக்குப் பெந்தமுயில்லை அதிலுண்டானவிட்சேபகாரியமுயில்லை.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- தமக்குஉபாதிபானமாயைபத்தன்வயப்படுத்திக்கொண்டிசர்வஞ்ஞராயுமறைப்பில்லாத ஞானமுள்ளவராயுஞ் சஞ்சலமில்லாதபடிக்குச்சுத்தந்தாராய்கிருட்டிணி சங்காரப்பிரவேசங்களுகிற கிரியைகள் தன்னிச்சைக்கேற்றபடிசெய்துராசததாமதங்க ளிரண்டையுந்தமக்குக் கீழ்ப்படுத்தி வினையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்—ஆதலால் ஆவரணவிட்சேபமிரண்டு மீளாதனை யொன்றுஞ்செய்யமுடாது, வேதமும், இசரன்தனக்குத்தானே சுதந்தரனாய் பிரவிர்த்திகளை யொடுக்கிக்கொண்டிமகாமகினைமையப் பொருந்தியிருக்கிறொன்று சொல்லுகிறது, மலினைசத்துவப்பிரதானமான சேவனுக்குப் பெந்தமும்சமுசாரமும் பொருந்தின—இந்தச் சேவனுக்கு முன்சொல்லப் பட்டவிட்சேபங்கள் மிகவுந்திரனாய்க் காணப்பட்டிருக்கிறது, இந்தச் சமுசாரத்துக்கு மூலம் விபரீதமான அத்தியாசம்இந்த அத்தியாசத்துக்குமூலம் ஆவரணமாகியவஞ்ஞானம்இந்தவஞ்ஞானநிவிர்த்திஞானத்தினால் தவிசக்கரமத்தினாலாகமாட்டாது.

வினா- அதேன்கர்மத்தினால் நிவிர்த்தியாகாதெனின்;
 விடை- கர்மத்துக்குமஞ்ஞானத்தின்க்கும்வினோதமில்லாததால்
 கர்மமஞ்ஞானத்தைக்கடிகடிகமாட்டாது கன்மத்தினாலே
 சென்மமும் கன்மத்தினாலேயேமரண மூமானதால் சென்
 மரணமரணரூபங்களுங்கர்மங்களுக்கே—இந்தக் கன்மங்களுக்கே
 கன்மமில்லட்சுணமானஞானமில்லை அஞ்ஞான காரியமே கன்ம
 மானதாவிற்தக்கன்மமும் அஞ்ஞானத்தினாலுவிருத்தியடையும்
 அதுளகினால் விருத்தியடைகிறதோ அதினால் நாசமாகாததால்
 கன்மத்துக்கு அஞ்ஞானம் வினோதமாகாது, ஞானமே அஞ்ஞா
 னத்துக்குவினோதம் ஆதலால் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிறதற்
 கு ஞானமேதவிரவேறில்லைபென்றறி.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- பிரகாசத்துக்குமிருட்டுக்கு மெப்படிவினோதமோ அ
 ப்படியே ஞானத்துக்குமஞ்ஞானத்துக்கும்வினோதங்காண
 ப்பட்டிருக்கிறது ஆனதால் ஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தை
 போக்கிற நிமித்தம்புத்திமாஸுயிருக்கிறவன் ஞானத்தைச்சீசம்
 பாதிக்கவேணும் அந்ந்ஞானமும் ஆன்மாஸுன்மவிவேகத்தினா
 ல் சித்திக்குபன்றி மற்றொன்றிலுஞ்சித்தியாது.

வினா- ப்மூட்சுவானவன் ஞானத்தைத்தேடுகிற விதமெப்படி
 யெனின்,

விடை- புத்தியினாலே ஆன்மாவிலு அருண்மாவிலு வென்றுவே
 றுபண்ணவேணும் அப்படியேறு பண்ணினாலான்மா வினி
 டத்தில் அருண்மபுத்தியாகிறமுடிச்சவிழ்த் துபாய் ஆன்மா
 த்துவமும் உண்டாகும்—இப்படியிருக்க மூடர்களாயிருக்கிற
 பேர்கள் வேதாந்தங்களை விசாரியாமல் தாமே பெரியவர்களை
 ண்றெண்ணிக்கொண்டு ஈசரகடாட்சங்குருகடாட்ச மில்லாதப
 டி, ஆன்மஞ்ஞானபந்தநாலுவிதங்களாகச் சொல்லுகிறார்கள்
 பலமதசித்தாந்தம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- அத்தியந்தபரம மூடராயிருக்கிற பேர்கள் புத்தி
 யை ஆன்மாவென்றெண்ணியிருக்கிறார்கள்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- ஆன்மாவினிடத்தில் என்ன பிரதிபுதிருக்கிறதோ அது

புத்திரனிடத்தில் மிகவுங்கண்டிருப்பதாலும் புத்திரன் பெருத்தானினைத்தானென்கிற அனுபவத்தினால் ஆன்மாவை புத்திரனைன்கிற சுருதியினாலும் தீபத்தில் நின்றுந் தீபம் பிறந்ததபோல் பிதாவினிடத்தில் நின்றுப் புத்திரனுண்டானென்கிறத்தினாலுந்தகப்பன் குணங்கள் பிள்ளையினிடத்திற் பிதாந்ரு நியாயம்போற் காணப்பட்டிருக்கிற படியினாலுஞ்சுத்தமுடனாயிருக்கிறவன் புத்திரனை ஆன்மா வென்றெண்ணுகிறான்—இப்படி புத்திரனை ஆன்மாவென்கிற மதக்காரனை பற்றொரு மதக்காரன் தூஷிணித்துச் சொல்லுகிறான், புத்திரன் ஆன்மாவென்கிற தெப்படிக்கூடும் பிரீதிமாத்திரமே மல்லாமல் புத்திரனைப்படி ஆன்மாவாவான்—பிரீதியேயாவன்மாவாகிற போதுஷேத்திரபர்த்திரதனங்களிலும் பிரீதியிருக்கிறதால் அதுசுருமான்மாவாகவேணும் அப்படியில்லையாகையால் புத்திரனைக்காட்டிலும் விசேஷமாய் சகலப்பிராணிகளுக்கும் தேவத்தினிடத்தில் பிரீதி காணப்படுகின்றது, அதுவே யான்மாவாகவேண்டும்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- விடுவென்கிறபோதுபுத்திரன்மேலானும்போகட்டுமென்றுதன்மேதகத்தைத்தப்பித்துக்கொண்டுஒடுகிறான்இதான்நியுந்தன்மேதகத்தைச் சவரட்சனை பண்ணிக் கொள்கிற தந்தைப்புத்திரனைவிற்கின்றான் அவன்பிரதி கூலனாய்சொல்லுகிறவையையில்கங்கரித்துப்போடுகிறான் ஆகையால்தேவமேஆன்மாவன்நிப புத்திரனுன்மாவாகமாட்டான், திரணருபாதி பெய்ப்பனைசுருந்திபத்தைப்போல் புத்திரனிடத்திலில்லை.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- சகலஅவயவங்கள் பொருந்தின பிதாவினிடத்தில்நின்ற நொண்டிமுடங் கூன்குருடாகப் பிறக்கின்றான் நல்லதற்குணனாயிருக்கிற தகப்பனிடத்தில் தற்குணபுத்திரன் பிறக்கின்றான் ஆனதால்நீசொன்னபுத்திராளாடாசமே—இந்ததேகமானதுகிரகத்திற்புத்திரனுக்குப்பிதாவைப்போலிருந்துக்கொண்டுசகலகாரியங்களிலும் சகலவஸ்துக்களிலும்பஜமாஸ்த்துவங்கண்டிருப்பதால் தேகமே யான்மாவென்று சொல்லவேண்டும்—புத்திரனை ஆன்மாவென்கிற சுருதியின் அர்த்தமுக்கியமாய்ப்புத்திரனை ஆன்மாவென்றுசொல்லவில்லை உபசாரமாகவான்மாவென்று சொல்லிற்று, மேலும், நானென்கிற அ

உம்பதத்துக்கு லட்சியமாட்க்கண்டது தேகமே தவிரவேறென்ற
 ில்லை, சகலசெந்நுக்களுக்கும் தேகமேநானென்கிறநிச்சயம்
 பிரத்தியட்சயமாட்க்கண்டபட்டிருக்கிறது, சுருதியினுமிந்நபி
 புருஷின் அன்னரசுமயலென்று மீதத்தக்கே புருஷன் தானே
 சொல்லியிருப்பதால் தான்மானபுருஷன் ஆன்மாவாகவேணும்
 ம் புத்திரன் ஆன்மாவாக யாட்டான்—இப்படிதேகமே உரன்
 மாலென்று சொன்ன சாருவாகமத்தினுடைய நிச்சயத்தை
 மற்றொருமதக்காரன் கேட்டுப் பொறுக்கமாட்டாமல் தாஷ்
 ணித்துச் சொல்லுகிறான், தேகமேப்படியான்மாவாகும் தேக
 மாலது அசேதனமாக உரன்றினுள்ளவெட்டிபட்டிருக்கிறதுமாய்
 ந்திரியங்களுல் சரிக்கப்பட்டிருக்கேட்டிருக்கிறதே தவிரச்சுதந்
 தரமாட்க்கேட்டிருக்கேட்டிருக்கிறதே—கிரகஸ்தருயிருக்கிறவனுக்குவிடா
 சிரமமாயிருப்பதுதோலித்தச் சட்கவாத்தியிந்திரியங்களுக்கெ
 ல்லாயிருப்பிடம். கியும்பாலியமுதலானநானாஅவத்தனதகமோ
 டேகமுதலானகியுப்குக்கிலகமோணித்ததாலுண்டாகியும் திருப்ப
 தால்தேகத்துக்கு ஆன்மத்துமொருக்காலும் சொல்லக்கூடா
 து,நான்குருடன் நான்செவிடன் நானுமையென்கிற அனு
 பவத்தினுலிந்திரியங்களே ஆன்மாவாகவேணும்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- இந்திரியங்களுக்கு விடயங்களையறிதிறத்தியிருக்கிற
 து அதல்லாமல் உபநிடதத்தினுமிந்திரியங்களேசேதனமென
 றுசொல்லியிருப்பதாலிந்திரியங்களுக்கே ஆன்மத்துமாய்
 ம்—என்றப்படி சொன்னமதஸ்தனுடைய நிச்சயத்தக்கே
 ட்டிப் பொறுக்கமாட்டாமல் மற்றொருமதஸ்தன் தாஷ்
 ணித்துச் சொல்லுகிறான் இந்திரியங்களைப்படி ஆன்மாவாகும் அது
 ன்நினுலே வட்டிடுக்கோடாலியைப்போல் தொழிலைச் செய்
 கிறதே தவிர இந்திரியங்களுக்குச்சுதாசேதனமில்லை.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- காரணமாயிருக்கிறகோடாலிக்கேட்டபடிசுதாசேதனத்
 துவங்காணப்படவில்லையோ அப்படியேஇந்திரியங்களுக்குச்
 சுதாசேதனத்துவமில்லை இந்திரியங்களானமாலென்றுசொன்ன
 சுருதியினுடையஅர்த்தம் இந்திரியஅதிதேவதைமைச் சொல்
 லிபதேதவிரப்பிரசித்தமாய் இந்திரியங்களுக்குச்சேதனத்துவ
 ம்சொல்லவில்லை—அசேதனமாயிருக்கிறதப்பாதிக்களுக்குமெளி

யிலிருக்கிற பதார்த்தத்தையெல்லாம் அங்குவிக்கிற சாமர்த்திய மெய்
படியில்லையோ அப்படியே சடங்களாயிருக்கின்ற சுமார்த்திர
சடங்களாகளுக்கு அசேதனத்துவஞ் சித்திக்கும் ஆனதாலிந் தி
ரியங்களைச் சேட்டிக்கப்பண்ணுகிற பஞ்சவிருத்தியாயிருக்கி
ன்ற பிராணன் அவத்தாத்திரயங்களினுமிருப்பதால் நற்பிரா
ணனே யான்மாவாகவேணும் — இதன்றியும் நான்மன்கொண்
டேன் தாகங்கொண்டேனென்கிற அனுபவமிருக்கின்ற ஆசுரு
தியிலும் பிராணனே யான்மாவென்று சொல்லியிருப் பதால்
பிராணனுக்கேயான் மத்துவமுசித்தமன்றி இந்நிரியங்களுக்கு ஆ
ன்மத்துவ மொருக்காலுங்கூடாது — என்றிப்படி சொன்ன ம
தஸ்தனுடைய நிச்சயத்தை மற்றொரு மதக்காரன் தூஷித்துச்
சொல்லுகிறான், பிராணனென்பது ஆன்மாவாகுமெனியினே
திரிகிற வாயுவைப்போல் உள்ளிதஞ் சஞ் சரித்துக் கொண்டு அ
ருத்திபோல நல்லது மெனவென்று மதியாதபடி சடங்கு பா
வமாப்பிராணன் சஞ் சரித்துக்கொண்டிருக்கிறது — சமுத்தி
யிற் பிராணனிருந்ததெனதுக்குக் காணப்படவில்லை ஆனதா
ல் மனதானது சஞ் சரித்தபடிமதித்துக் கொண்டோரனையாயிருத்
தன்றையவர்கள் தமதுமனதே யான்மாவாகவேணும் நிப்பிராண
ன் ஆன்மாவாகாட்டாது.

வினா - அதெப்படியெனின்,

விடை - நான்சங்கற்பித்தேதன் நான்விசற்பித்தேன் நான்சிந்த
னைபொருந்தினேன் என்கிற அனுபவத்தினாலும் பஞ்சமய
னே ஆன்மாவென்று சுருதிசொன்னதினாலும் மனதேயானே
யான்மாவாகவேணும் பிராணன் ஆன்மாவல்ல, என்றிப்படிச் சொ
ன்னமதஸ்தனுடைய நிச்சயத்தை மற்றொரு மதக்கார
ன் தூஷித்துச் சொல்லுகிறான் மனதுக்கு ஆன்மத்துவ மெய்
படிக்கூறிமதித்திரியாதிகள் மனதினால்வெப்பட்டுத் தொழிவ்
செய்கிற தெப்படியோ அப்படியே மனதுங்கர்த்தா வாகியிரு
க்கிற புத்தியினால் வெப்பட்டுப்பிரவிருத்திக்கிறபடியினால் 'கா
ணங்களைப்பல்லா மேவுகிறவனெனவே அவனையான்மா வாச
வேணும் — மேலும், ஆன்மாவானவன் சுதந்தரனாகவும் புருஷ
னாகவும் மான்நினால் வப்படாதவனாகவுமிருக்கவேணும் ஆன
லில் நான்சுர்த்தா நான்போக்தா நான்சுகிபென்கிற அனுபவம்
புத்தியினிடத்தி லிருப்பதினால் புத்தியேயான்மா, அகங்காரத்
தரம் புத்திதர்மமானதாலும் புத்தியாகிய விஞ்ஞான மயனே
யான்மாவென்று வேதஞ்சொல்லியிருப்பதாலும் மனதைக்கா

ட்டிலும் கர்த்தாவாய் சகலகாரியங்களுஞ்செய்து முடிக்கையா
லும் புத்தியாகிய விஞ்ஞானமயனே யான்மா வாகவேணும்—
என்று நிச்சயம் பண்ணின பௌத்தனுடைய மதத்தைக்கேட்
டுப்பிரபாகரனுந்தார்க்கீதனும் பொறுக்கமாட்டாமல் இவனு
டைய நிச்சயத்தைத் தூஷணீத்துச்சொல்லுகிறார்கள், புத்தியை
ப்படி ஆன்மாவாகும்புத்தி அஞ்ஞானகாரியமாய்க் கடிதில்தோ
ன்றி மலறவதால் புத்தியான்மாவாக மாட்டாது—புத்தியாதிச
கல் காரணங்களுமாஞ்ஞானத்திலேயங்களை டிருப்பதாலும்பா
லலிருத்தார்கள் முதல் நானஞ்ஞானியென்கிற அனுபவஞ்சொ
ல்லுகிறதற்குலும் அஞ்ஞானமே யான்மா வாகவேணு மன்றிப்
புத்தியானது ஒருக்காலும் ஆன்மாவாகமாட்டாது—விஞ்ஞான
மயனைக் காட்டிலும் ஆனந்தமயனேவென்றாசுருதியிற் றசா
ல்லியிருக்கிறது இவ்விருள் சமுத்தியி லொருதுக்கங்களுமி
ல்லாமல் சயபாயிருப்பதாலும் ஆனந்தமயனே யான்மா வெ
ன்கிறது அசெயம்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- புத்தியாதிநீந்தரியங்களைல்லாமல்முத்தியில்அஞ்ஞான
த்தில்லியித்திருப்பதாலுமனக்கூட்டிறவில்லாததினால் துக்கங்கா
ணவில்லை யென்கிறதினாலும் துக்கியாயிருந்தவர்க ளுக்குக்கூட
ச்சமுத்தியில்எகங்கண்டிருப்பதாலும் தானொன்றுமறியேனெ
ன்கிறவனுபவங்கண்டிருப்பதாலும் அஞ்ஞானமாகிய ஆனந்த
மயனே ஆன்மாவாகவேணுமன்றிவிஞ்ஞானமயன் ஆன்மாவாக
மாட்டான், என்றுநிச்சயித்தமதஸ்தர்களைப்பாட்டமதக்காரன்
மதாபிமானமோசனையினால் துத்தூச்சொல்லுகிறான்அஞ்ஞா
னமெப்படியான்மாவாகும்ஞான முக்கடியிருக்க வேணும்ஞா
னமில்லாமற்போனால் அஞ்ஞானியென்று அஞ்ஞானத்தையெ
ப்படியறிவான்—சுகமாய் நித்திரைபோனென் ஒன்றுமறியே
னென்று தன்னுடைய அஞ்ஞானமும் ஞானமும் நித்திரை
விரிந் தெழுந்திருக்கிறவ னிடத்திற் காணப்படுகின்றது—சுரு
தியிலும் பிரஞ்ஞானகனமாயிருக்கிற ஆனந்தமயனையே ஆன்
மாவென்று சொல்லியிருப்பதாலிந்த னுஞ்ஞானங்கள்கடி
னதற்கே யான்மத்துவஞ் சொல்லப்படுமன்றி அஞ்ஞானமட்
டுக்குமான்மத்துவங்கூடாது.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- ஆன்மாவானது மின்மினிப்பூச்சிபோல் சித்துஞ்சப

முக்கூடினது ஆதலால் கல்குட்டியாதிகள் போற்றேவலசுட்
மரண அஞ்ஞானத்துக்கு ஆன்மத்துவங் கூடாது ஞானஞ்
ஞானமே மான்மாவாகவேணும்—என்றிப்படி சொன்ன பரட்
டமதஸ்தனுடைய நிச்சயத்தினதமற் றொருகுணியமதக்காரணத்
வழித்துச் சொல்லுகிறான் ஞானஞ்ஞானங்கள் ரண்டுக்குமால்மத்
துவமெப்படிக்கடும் ஞானஞ்ஞானங்களிரண்டுப்பிரகாரத்த
காரங்கள் போலவிருத்தமானதால் இரண்டுக்குஞ்சமஞ்ஞானை
யமும் லைசயாகமும் மொன்றுதொன்று கலப்பதற்குடாது ஆ
கையால் ஆன்மப்பிரகாசங்கள் போலிருக்கிற ஞானஞ்ஞானங்
களிரண்டுக்கு மானமத்துவஞ்சித்தியாது—அஞ்ஞானத் தரன்
ஞானந்தான் புத்தி தான் குணங்கள் தான் இது எல்லாம் மெள்ள
ளவாகிவ் நீத்தினாயில் ஒன்று மனுபவிக்கப்பட்டால் சூனி
யமே யனுபவிக்கப்படுகின்றது—எழுத்தியி னொருவன் துவு
மில்லை நான் என தென் னிறுந் தோன்றவில்லை யென்று நித்தி
னாவிழித்தெழுந்திருந்தகாலசனங்களாலும் சூனியத்தையெனக்
கப்படுகின்றது ஆனதால் சூனியமே மான்மாவாகவேணுபவநி
ஞானஞ்ஞானங்களிரண்டு மான்மாவாக மாட்டாது—மதக்கதி
லும் அசத்தே முன்னுற்பிறந்ததென்று நன்ருமற் சொல்லியி
ருப்பதால் சூனியத்துக்கேயான்மத்துவமு சித்தம்.

வினா- அதெப்படியெனின்;

விடை- குடமானது முன்னில்லாமலிருந்து பிறந்ததின் பிற
கு குடமென்று காணப்படுவதுபோல் அசத்தலே நின்று
ஞ்சத்தான சகலசெகத்தும் பிறந்தது ஆனதால் சூனியமே
பாகவேணுமென்றான்-இந்தப் பிரகாரம் தாங்களே விடேகி
ளென்று மதாபிமானத்தோடே தந்தள்தங்கள் மதங்களுக்குத்
தகுந்தயோசனைகள் செய்து அதற்குத்தக்க கருதிகளையுஞ்ச
ங்கொகித்துக்கொண்டுபுத்திரன் முதல் சூன்னியபரியந்தமும்கூ
ன்மாவென்றெண்ணின மதங்களை யெல்லாம் அஞ்ஞானமென்று
நிருமிக்கப்பட்டது.

வினா- அதெப்படியெனின்;

விடை- இப்படிக்கொத்த மதக்காரருடைய கருதியுத்தியனு
பவங்களாபாசமாத்திரமாகையாலும் அவர்களது பூர்வா பூர்வ
யுத்திகளுத்த ரோத்தரயுத்தியினால் காநிக்கப்பட்டுப்போ
தாலும்புத்திரன் முதல் சூன்னியபந்தமட்டு ம் அஞ்ஞானமாக்
ன்று கருதியுத்தியனுபவங்களினால் நிச்சயிக்கப்பட்டது—மே

ஹம் பிரமாணந்தரத்தினால் வாதிக்கப்பட்டிருப்போனவத் துவை
ப்டெரியவர்களால் யெதார்த்தமாயங் கோரிக்கப்படவில்லை ஆன
தால் புத்திராதி குணியாந்தமும் அனான்மாவென்றுன் புத்தியி
னால் நன்ருய்த்தெரிந்துகொள்வாயாக.

வினா- இப்படியென்னருளுவப்பார்த்துச் சீடனானவன் கே
ட்கும்படி, அய்யா? சுழுத்திகாலத்தில் தேகேந்திரியாதிக
ள் சகலமும் வயபாய்ப்போலேபோது குணியத் தைத் தவி
ரவேனென்றும் அனுபவிக்கப்படவில்லை, தேகீர் குணியம் ஆ
ன்மாவெல்லென்றால் அந்நிச் குணியத்தைத் தவிர ஆன்மாவெ
ன்று வொருபதார்த்தம் வேறுபிறந்து அனுபவிக்கப் படவி
ல்லை— அப்படியே சுழுத்தியில் ஆன்மாவிற்குந்தா னென்றான்
அனுபவிக்கப்படவில்லை, அஃதானெப்படியிருக்கிறார் இரு
க்கிற தற்குப்பிரமாணமென்ன, ஸட்சணமென்ன, அகங்காராதி
கௌல்லாம் வாதிக்கப்பட்டிருப்போலும் ஆன்மா அப்படி
வாதிக்கப்படவில்லை யென்பதுக்கொத்த இருதயக்காந்திலட்ச
ணமான சமுசயங்கௌல்லாம் யுக்தியாகிற வாளினால் அறுத்து
க்கிருடைகூர்ந்து அடியேனைரட்சிக்கவேணவேமனின்.

விடை- வாராய் சீடனே நீ உன்னுடைய புத்திக்குச்சம்மதமா
யிருக்கிற சூட்சுமமான சங்கையகம்பிக்கட்டாய் அது சூட்சும
மான சகசியம் அது சூட்சுமபுத்தியானமகாத்து பாக்கனிடத்
தில் காணப்பட்டிருக்கின்றது— ஆயினும் நீ நம்மையேதேன
ட்டையோ அது உலையெல்லாம் நன்றாய் உணக்குத்தெரியச்
சொல்லுகிறோம் கேட்பாயாக, அதிரசகியமாகியுஞ்சிவோடமா
கியுஞ்சூட்சுமமாகியுமுமூட்சுக்களினாலே அறியப்படுகிறவாகி
யுமிருக்கிற ஆன்மாவானவர்காரியமாயிருக்கின்ற புத்தியாத் இந்
திரியங்கௌல்லாந்தனைக்குக்காரணமான சுழுத்தியுஞ்ஞானத்
தில்லையமாயிருக்கிற போது ஆலமரம் வித்திற்கா னாதபடியொ
டுங்கியிருந்ததுடோல அவ்வியாகிருதமா யிருந்தார்— அவ்வா
ன்மாவானவர் சாக்கிரத்தோடே கூடியிருக்கிற வனிடத்தில் வி
யாகிருதனாகியும் சுழுத்தியையடைந்திருக்கிறவனிடத்தில் அவ்
வியாகிருத சொருபமாகியுமிருக்கிறான் நிச் குணியமாயில்லா
மற்போகவில்லை.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை-ஆலமரமானது ஒருவிடத்தில் அங்குசமாய்மொருவிடத்
 தில்வித்தாசவுங்ளரியங்காரணமாய் அருபமாயிருந்ததுபோ
 லான்மாவஞ் சுழுத்தியில் அவ்விடாகிருத மாயிருக்கிறார்—
 ஆனதால் சுருதியுமிந்த அவத்தையை அவ்விடாகிருத மென்று
 சொல்லுகிறது இந்த அர்த்தத்தையதிகாரமலஞ்ஞானிகள் சுருதி
 யுத்தியிலுற் செகத்தைக் காணாதே ஞானிய மென்றறிந் திருக்
 கிறார் இதன் தியும் அசத்தினிடத்திலிருந் னுஐகத் துண்டாயிற் றெ
 ண்பது ஓரிடத்திலும் கேள்விப்படவுமில்லை காணப்படவுமி
 ல்லை, மனுடக்கொம்பில் நின்றும் ஆகாசபுரத்திலின்றின்று மொரு
 பதார்த்தங்களுண்டாயிற் றென்றால் அசத்திலிருந்து சத்து
 ண்டாயிற் றென்பது கூடும், மண்ணைப் பல்லாமல் குடம் கேட்கிறபி
 றத்தென்றால் மணலிலுந் தண்ணீரிலுந் குட முண்டாக
 வேணும் அப்படியொருவிடத்திலுந் தண்ணீர் மணலிசண்டிடு
 வுங்குடமுண்டா யிருக்கிற துண்டோம் சத்தமாயிருக்கிறபிருத்தி
 வைமேயேசுருபமாயுண்டானகுடத்துக்குக் காரணமேயல்லாது
 வேறில்லை இப்படியல்லவென்றால்காரியகாரணலட்சணத்துக்கு
 விபரீதமாகும் ஆனதால்சகலலோகத்திலுந் சகலசாத்திராத்திலு
 ம் சத்தினிடத்திற் சகலமுமுண்டாயிற் றென்று சொல்லாதேசம்
 மதம்-அசத்திலிருந்து சத்துண்டாயிற் றென்ற சுருதிக்குமே
 ல் சுருதியானது அசத்திலிருந்து சத்துண்டாகுமோ வென்று
 சங்கித்து அசத்தைப் பொய்யென்று நினைத்திந் துச்சத்திலே நி
 ன்று அசத்துண்டாயிற் றென்று சொல்லுகிறது-ஆனதால்வாரா
 ய் பிராந்த கிரோமணியே சுழுத்தியின்பிரஞ்ஞானனுனவன் அ
 வ்விபத்த சத்தத்தைப்பொருந் தி சாக்கிரதையாய் சாட்சியாக
 ப் பார்த்திருப்பதால்சுழுத்தியைச் சூனியத்துவமென்ற தெப்ப
 டிகித்திக்கும்--அப்படியுசுழுத்தியைச் சூனியமென்று எதிருவே
 சொல்லப்பட்டது எந்தவிஞ்விஞல் நிச்சயம் பண்ணினாய் அ
 தையெப்படி சூனியமென்றறிந்தாய் அதைச் சொல்லென்று
 கேட்டவிடத்தில் மூடாளுக்குள்ளே கிரோவீடாயிருந் தவனு
 னாலும்அதற்கேற்றவுத்தாமென் னென்று சொல்லப்போகிறான்
 இப்படிக்கேட்கின்றபேருக்கு அனுபவமானவுத்தாஞ்சொல்லு
 கிறவனொருத்தனுமில்லை ஆனதால் நாமேசொல்லுகிறோம்தன்
 சுழுத்தியிலே கண்டசூனிய பாவத்தை சூனிய மென்றறிந்தவ
 னெனவன், நித்திரை போகிறபோது சூனிய மென்று சூனிய
 பாவமாகத் தன்னு லனுபவிக்கப் பட்ட சூனியத்தைத் தான்
 தானே சொல்லுகிறான் ஆதலாலந்தச் சூனிய மென்கிற வுத்த
 த்தில தான்கொடாடலிருந்துக் கொண்டு சூனியத்தைப்பாடி

கிஞ்ஞ மென்கிறதன்சத்தையைமறந்து மூடஞவன் தன்னை யங்கூட்டிச் சூனியமாகச்சொல்லுகிறான்-ஆகையினால்யாதொ ருபருஷினுக்கும் நித்தினாயிற் சகலமும் வயித்திருப்பதால்தா ன் ஒன்றையும் அறியாதபடி. சுழுத்தி சர்மத்தைபடைந் திருக்கிறான்இந்தப்புத்தியாதி இத்திரியங்களில்லாமலிருக்கிற சுழுத் தினையறியந் துக் கொண்டிருக்கிறதெனவே அதுவே நிர்விசை ரமான ஆன்மாவென்றறி—இப்படிக் கொத்த சுயஞ்சோதியா ன ஆன்மப்பிரகாசத்தினுற் பிரமாண்டத்தில் சூரியசத்திராபிக ளும் பிண்டாண்டத்திலிருக்கிற தேகேந்திரியாதிகள் சகலமும் விளங்குகின்றன.

வினா- அதெதனின்,

விடை- பிரகாசமான சூரியனைத் தூலக்ருவிக்கிறதற்கு வேஞ்ஞ ருபிரகாசாந்தரமான வஸ்து பூமியி லெப்படி காணவில் லையோஅப்படியே யான்மாவைத் தூலக்ருவிக்கிறதற்குவேஞ்ஞ ருவஸ்துவமிலலை, யாதொரு சாக்கிர சொப்பனை சுழுத்திகளே திருவறியப்படுகறதோ அதுவேயான்மா,அப்படியறிந்து வ ருகிற ஆன்மாவை மெவனாறியப்படும்.

வினா- அதெதனின்,

விடை- சகலத்தைபுந்திக்கிறது அக்கினி அந்த அக்கினியைத் திக்கிறபதார்த்தம்வேஞ்ஞன் மெப்படியில்லையோஅப்படி யே சகலத்தைபு மறிகிறது ஆன்மா அந்தஆன்மாவையறிகி றவன் ஒருவனுயில்லை-ஆகதால் அனுபவரூபமாய்சுயம்பிரகா சமாய்த்தாரூபடைந்திருக்கிற ஆன்மாவானது தன்னைவிடஅடிக் கிறதற்குமேறே யொருஅறிவில்லாததால் தன்னாலே தன்னைப றியவேணும்—திரிசுயமாயிருக்கிற புத்தியாதிகளெல்லாம் சு ழுத்தியில்லையமானதால் தானொருத்தரூபிருந்துக்கொண்டிகா ரூபவன்மேலாவங் கௌதவன்மேலாவங் அறியாதவன்மேலா வயிருக்கிறான் இந்தச் சுழுத்திரூபமானஅந்தகாரத்துக்குத்தா னேசாட்சியாய்நிருவிசற்பமாய் சுகமாயிருக்கிறான் ஆதலாற்சு ழுத்தியிலான்மாவுண்டென்பதற் பிரமாணந்தானே.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- நித்தினைபோயெழுந்திருந்ததன்ரூலேயே தானிருத் த நினைப்பைநினைத்துக்கொள்கிறான்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- யாதொருவனும் நான்குகமாய் நித்திரைபோனென் நா
 னென்றுமறிமேனென்கிற அனுபவமே ஆன்மாவிருக்கிற
 ப் பிரமாணமேமேலும், சுழுத்தியானந்தமயமென்றும் அன்னிய
 வஸ்துக்களில்லையென்றுந்தானென்கிற நிலையென்றுஞ் சுழுத்
 தியிலனுபவித்ததைப் பூந்திருந்த உணர்வைத் துச்சொல்லுகிறான்.

வினா- அதேதெனெனின்,

விடை- எவனாலே யென அனுபவிக்கப்படுகிறதோ அவனால
 னைநினைக்கவுஞ் சொல்லவுங்கூடும்—அதுதவிர அன்னியனா
 லனுபவித்த பதார்த்தத்தினுடைய நினைவுமேற யொருத்
 தனுக்குத் தோற்ற மாட்டாது ஆனதால் சுழுத்தியிலே தானெ
 ன்கிற ஆன்மாவிருக்கிறதற்குப் பிரமாணமாகப் பெரியோர்க
 ளாலும்பாலவிருந்தாநிகளாலும் அறியப்பட்டிருக்கிறது.

வினா- இதற்கடையாளமேதெனின்,

விடை- முன்னிருந்த நினைப்பே பின்னும் வருகிறது, சுசுமா
 ய் நித்திரைபோனெனென்கிற தெய்வடையாளம், பூர்வமொ
 ன்றை யனுபவித்ததில்லாமற் போனால் பின்பு முன்பனுப
 வித்த நினைப்புப்பிறக்கமாட்டாதென்கிற யுக்திகளும் ஆன்மாவு
 ண்டென்பதிற்பிரமாணம்—மானுக்கிய வுபநிடத்திலும் ஆ
 ன்மாவானவர் நித்திரையிலொருகாமியங்களுங் கோரவில்லை, அ
 வர் பிரஞ்ஞானகனராய் ஆனந்தமயராய் ஆனந்தபோக்தாவாயி
 ருக்கிறொன்று சொன்னதால் சுழுத்தியில் ஆன்மாவிருக்கிறொ
 ண்டதற்கந்தேகமில்லை.

வினா- சுழுத்தியென்பதேதெனின்,

விடை- ஆன்மாவானது ஒன்றுங்கோராதபடி சொப்பனமுமி
 ல்லாதபடியிருக்கிறதே சுழுத்தி அந்தச்சுழுத்தியில் ஆன்மாவி
 ருக்கிறொன்றுகருதியாதிகளில் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் ஆ
 ன்மா அழியாமல்குழுத்தியிலிருக்கிறதற்குச் சாஸ்திரங்களைப் பிர
 மாணம்—அனுபவத்திலும் சுழுத்தியிலொன்றுங்கோராதபடி
 சொப்பனத்தையுங் காணாதபடி யிருந்தோமென்கிற தற்கு
 தானில்லாவிட்டாலும்கூடாது ஆகையால் ஆன்மாவிருக்கிற
 றொன்று அனுபவிக்கப்பட்டது, இதற்குமுன் சாட்சிப்பிரமா
 ணங்களாய்ச் சொன்னகருதி சாஸ்திரங்களினால் ஆன்மாவை

சாட்சியாகப்பெரியவர்களால் அறியப்பட்டிருக்கிறது—ஆன
தாலிந்த ஆன்மாவைக்கேவல மென்றுஞ் சத்தமென்றுஞ் சக்சி
தானந்தலட்சணமென்றும் பிரத்திய கான்மகொருப மென்று
ஞ்சொல்லப்படும்.

வினா- சக்சிதானந்தலட்சணத்துவமேதெனின்,

விடை- காலத்திரயங்களிலும் அவத்தாத்திரயங்களிலு மழியா
தபடியிருக்கின்றது சத்ருபத்துவமும், காலத்திர யத்தினு
ம் பிரகாசமான அறிவைப்பொருந்தின சைதன்னிய மாயி
ருப்பது சத்ருபத்துவமும், அகண்டமாய்த் தடையற்ற
ஆனந்தத்துவமாயிருப்பது ஆனந்தத்துவமுமாம்.

வினா- இதிற்சத்தாவதேதெனின்,

விடை- யாதெருமனுஷ்ணுக்குஞ்சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி
யிலிடைவிடாமலான்மா வினுடையசத்தவதுமானது நான்
ஸ்திருப்பதால் காலத்திரயத்தினுமான்மா சத்தாயிருக்கிற
மென்பது — ஆன்மாவாகிறநான் சதாகாலத்தினு மிருக்கிறே
னென்பதி லிடைவிடாமலையாளங்கள் காணப்பட்டிருக்கி
றது இல்லையென்பது மொருக்காலுமில்லை ஆனதால் ஆன்மா
வாகிற தனக்கு நித்தயத்துவஞ்சொல்லப்பட்டது — கருப்போ
னும் பேரப்போனும் வாலியசைசகையெளவெஞ் சகாமூதலா
ன அவத்தைகளி லுஞ் சாக்கிர மூதலான அத்தைகளிலும் அன்
னியமாயிருக்கிற விருத்திகளிலும் தற்புத்தியாயிருக்கும் போ
துந் துற்புத்தியாயிருக்கும்போதுங் கெவ்வையானது தன்னி
லே யுண்டான அலைகள்மீதாதுஞ் சலம்விடாமலிருக்கிற துபை
ல் சதாகாலமும் சகல அவத்தைகளிலும் நானென்று சாட்சியா
மேகருபமாய் சத்ருபமாயிருக்கின்ற தென்றறி—இவ்வகங்கா
ராதிகள் நிமிஷநிமிஷந்தோறு மொருபதார்த்தத்தில் பரிண
மிக்கிறதும் அலேதில்லாதேபோகிற துமாயிருக்கிறவிகாரங்களை
ப்பொருந்திட பின்னமாகின்றது, சத்ருபமான ஆன்மா நீஷ்டை
மாயிருக்கிறதால்சதாநித்தியகொருபமென்றறி-யாதொருகொ
ப்பனத்தைக்கண்டேனா அந்தநானேகையாய் நித்திரைமீடாய்
சாக்கிரத்தில் விழித்தே னென்வையாலும் இந்த அவத்தாத்திர
யங்களிடத்திலுஞ் சத்தாமாத்திரமாய்த் தானிருக்கிற தினுளும்
சத்ருபமென்பதிற் சந்தேகமில்லை—சுருதியில் கோடச கலையு
டையவன் சிதாபாசனன்றி ஆன்மாவல்லவென்று சொல்லுவ

தாலும் ஆன்மாநிடைகளமாகையாலும் லயமில்லை, லயமில்லாமையால் ஆன்மாநித்தியமென்றறி.

வினா- சித்தாவதேதெனின்,

விடை- ஜடமாயிருக்கிற பிரபஞ்சத்தைத் துலக்குவிக்கிற ஞானியன்பிரகாச சொரூபமன்றி ஜடசுபாவ மெப்படியில்லையோ அப்படியே புத்தியாகிய ஜடத்தைத் துலக்குவிக்கிற ஆன்மாசித் ரூபமென்றறி — ஜடங்களாயிருக்கிற சீவர்கள் முதலான பதார்த்தங்களுடைய துலக்கத்துக்குச் சூரியாதிப்பிரபையைத் தவிரவோரிடத்திலுஞ் சுதா துலக்கமெப்படியில்லையோ அப்படியே புத்தியிந்தரியதேகாதி களுக்குஞ் சுதா துலக்கமில்லை ஆதலால்யாதொருசிறப்பிரகாசத்தைத் தொட்டு இந்தத் தேகேந்திரியாதிகள் விளங்கும் அதுவேசின்மயசொரூபம் அப்படிக்கொத்தசின்மய சொரூபத்தைச் சுருத்சம்மதமாகத்திஷ்டாந்தத்தில் ஜடபதார்த்தங்களுக்குச் சூரியமெப்படியோ அப்படியே தாஷ்டாந்தத்திலும் புத்தியாதிகளைத் துலக்குவிக்கிற ஆன்மாசின்மயமென்றே சொல்லுகிறது—அப்படி சூரிய ஞானவன் தன்னைத் துலக்கு விக்கிறதிலும் தனக்கன் னியமான பிரபஞ்சத்தைத் துலக்கு விக்கிறதிலுந்தன்னைத்தவிரவேறேயொரு அன்னியப்பிரகாசத்தை யெப்படி பிச்சிக்கவில்லையோ அப்படியே ஆன்மாவுந்தன்னைத் துலக்கு விக்கிறதிலுந்தனக் கன்னியமான தேகேந்திரியாதிகளைத் துலக்கு விக்கிறதிலங்காரணமாவது சின்மயமென்றேயறி—ஆன்மப் பிரகாசமானது வேறொரு பிரகாசங்களை அபேட்சிக்கவில்லை.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- தன்னுடையபிரகாசத்தினால் தர்மனைவிளங்குகிற சுயஞ்சோதியாகையால் இச்செகத்ரூபமான ஆன்மாவிற்குப் பரப்பிரகாசத்தை அபேட்சிக்கத்தேவையில்லை — ஆகையால் அந்தச் சிவப்பிரகாசத்தைச் சந்திரசூரியாக்கினி மீன் முதலானவைகள் உள்ளவாகிலுந்துலக்குவிக்கமாட்டாது இந்தச்சந்திரசூரியாதியாகிய செகத்துஞ் சித்ரூபப்பிரகாசத்தினாலே விளங்கப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது ஆதலால் இவ்வான்மாவேபாலியாதிசாக்கிரமாதிகளாவத்தகையனிலுமிருக்கின்றதென்றறி—இவ்வான்மைய சொரூபியானதா லானந்த பரிபூரணமேதன்னுடையலட்சணம்.

வினா- அதேப்படியெனின்

விடை- தனக்கன்னியமாகிய பதார்த்தங்களிடத்திலேயும் சுகமென்று பிரிதிவைப்பதானான்மா சுகவேதாக்களாயிருக்கிற சுகவிஷயங்களிலும் அவதியோடே கூடினவானந்தங்காணப்பட்டிருக்கிறது ஆன்மா ஆனந்தமானால் ஒருக்காலு மவதியில்லாததானதால் அந்தப்பிரமானந்தமேதன்னுடைய ஆனந்தமென்றறி

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- பிராணிகளுக்கு இந்திரிய நகீடபாகியுந்தேக சீரணமாகியும் பிராணன்போகிற தருணத்திலின்னம் பிழைத்துக்கொள்வோமென்கிற வாசையிருப்பதா லான்மா பிரியவத்துவென்பதிற சந்தேகமில்லை — ஆகையால் சுகல சீரங்களுக்கும் ஆன்மாபரமானந்தசொரூபம், யாதொரு ஆனந்தத்தினால் சுகல விடயானந்தங்களும் பிறக்குமோ அந்தவிடயானந்தங்களும் ஆன்மானந்தத்தைத்தவிரவேறில்லை ஆதலால் ஆன்மா சுகசொரூபமென்றேயறி-புத்திரதனாதி களைக்காட்டிலும் அன்னியமானதே கெந்திரியாதிகளைக்காட்டிலும் ஆன்மாப்பிரியவஸ்துவாகையால் ஆன்மாபரமானந்தசொரூபியென்றறி, உலகத்திலு ஆபத்துசம்பத்துக்களிரண்டினாலும் பிரியமாயிருக்கிற வஸ்துபிரியமாயிருக்குமே தவிர லொருக்காலும் அப்பிரியமாக மாட்டாது அதுபோல ஆன்மாவொருக்காலும் அப்பிரிய வஸ்துவல்லவென்றறி — சுகலப்பிராணிகளுக்கும் ஆன்மா அதிகப்பிரியவஸ்துவேதவிர அப்பிரியவஸ்துவல்ல.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- புத்திரமித்திரகளத்திராதிகளையும் தனதான்னிய முதலாகிய பதார்த்தங்களையுங்கிரகாதிலியாபாரம் உழவுபசுக்கள் சம்மொட்சணராஜசேவைமுதலாகிய கிரியையாதிகளையும் ஆன்மசுகத்தை இச்சித்தேயிச்சித்திருக்கிறார்கள் — பிரவிர்த்தி நிவிந்திமுதலாகிய தொழில்களெல்லாந்தன் சுகத்துக்கே தவிர அன்னியனுக்காகச் செய்யவில்லை ஆகையால் ஆன்மாபரமசுகசொரூபியென்றறி — வாராய் சீஷனே முன்சொன்ன ஆன்மா ஆனந்தசொரூபியானதால் சுகலவஸ்துக்களைக்காட்டிலும் சிவோஷ்டமென்று சொல்லப்பட்டது, யாதாமொருத்தனிப்போது நாம் சொன்ன ஆனந்தசொரூபமான ஆன்மாவைத் தவிர ஆனந்தம் வேறெயொன்றிருக்கு மென்றென்ன னுகிரூடு அலன்சுகலதுக்கத்தை யு மடைவானென்றறி;

வினா- இப்படி சொன்ன குருவைப்பார்த்துச் சிலின் கேட்டு
படி, வாருங்கள்வா? அடியேன் அறிவாமலிருப்பதை நான்
த்தரங்கள் கேட்கினும் அந்தக்கேள்வி யிருக்கின்றான் குற்றங்க
ளோடு பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டியது, மகாசதுமங்களுக்கு
அஞ்ஞானிகளுடையவாக்கு அபராதத்துக்கிடமாகாத ஆனதா
ன் ஆண்டவரும் அன்னியர்க்குமும் அன்னியம் ஆன்மாவை மென் பத
ல்லவென்று நினைத்து அவ்வான்ம வுக்குச் சகத்தைக்கொரிச் சக
ல ஜனங்களும் பிரயத்தனம்பண்ணுகிறார்கள் — சபலத்தையுடைய
மான்மாவாக்குச் சகந்தேவியைப் பிரயத்தனம் பண்ணுகிற தெ
ன்ன? இந்தச் சமூகசமங்களை உம்முடைய கிருபையினால் நீர்த்து
பட்டிக்கவேண்டுமெனின்,

விடை- இப்படி சொன்ன சீஷனைப்பார்த்துக் குருவானவர் சொ
ல்லும்படி, மூடநாயிருக்கிறான் ஆனந்தசொருபமாயிருக்கி
ற தன்னை யறியாதபடியே ஒருக வெளியிலே சுகமிருக்கிற தென்று
ஆனந்தசுகத்தைத் தேடப்பிரயத்தனம்பண்ணுகிறான் அறிந்த
வன் எத்தனம்பண்ணவில்லை.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- கிரகாதி களிற் புதைத்திருக்கிற தனத்தை அறியாதிருக்
கிறவன் புறத்திலே பிச்சைசெய்துகொண்டு அந்தப்புறையலை அ
றிந்தவனைப்படி பிச்சையெடுப்பான் ஆகையாலன்றோ ஞானி
யாயிருக்கிற வன் துக்கஞ் சூபமான தூலஞ் சூபமசரீரங்களைச் சூபா
வமாகத்தானென்று கித்தித்துச் சுகசொருபமான தன்னை உறந் து
தனக்குத் தக்கவர்களைக் கொடுக்கிறதாயிருக்கின்ற விடயங்களைச்
சுகமென்று இச்சிக்கின்றான் ஞானியாயிருக்கின்றவன் ஒருக்கா
லுமிதனை யிச்சியான்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- துக்கத்தைக் கொடுக்கிறதாயிருக்கின்றவன் துவொருக்கா
லுஞ்சுகத்தைக் கொடுக்க மாட்டானு துக்கமே கொடுக்கும்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- துக்கத்தைக் கொடுக்கிற விடத்தைப்பாணம் பண்ணின
வனுக்கு அந்தவிடமானது மரணத்தைக் கொடுக்கு மன்றிப்
பிழைக்கப்பண்ணாது அதையறிந்தது னியானவன் துக்கத்தை
கொடுக்கின்ற தாயிருக்கிற விடயங்களை இச்சியான் பாமரனாயி
ருக்கிறபேர் ஆன்மாவன்னியர் எனமன்னியமென்று நிச்சயித்

துவெளியிலிருக்கிற விடயங்கத்தின் பொருட்டு நிசம்பெய்த
னம் பண் னுகிரர்கள் சந்தேகமில்லை—உலகத்தில் தனக்கிஷ்ட
டமானவன் துணைக்கிரகிக்கிறதற் சகலசனங்களுக்குந் தோற்று
கிற வானந்தமெதுவோ அவ்வானந்தம் வன் துவினுடைய தெரி
ழிலையல்லாதுமன திற் காணோம் வன் துதர்மமானால் மனதுவெ
ப்படித் தோற்றும்—மனதுக்கு அன்னியமான வன் து வினு
டையதர்மம் மனதில்தோற்றுமென்பதெங்குங்காணோம்.

வினா- ஆனால் அந்தவன் துதர்மந்தானந்தமோ வெனின்,

விடை- அஃதுஞ்சட ரூபமானதால் அதற்கும் ஆனந்தமென்ப
துகூடாது.

வினா- ஆனால் மனதுனுடையதர்மந்தானந்தமோ வெனின்,

விடை- மனதுஞ் சட ரூபமானதால் மனதுக்கும் ஆனந்த மெ
ன்பது கூடாது ஆதலாற்சுகஞ்சடதர்மமென்கிற துவோரிட
த்திலுங்காண வில்லை அதுபலிக்கப்படவுமில்லை.

வினா- ஆனால் ஆன்மாவினுடையதர்மம் ஆனந்தமோ வெனின்,

விடை- ஆன்மாவுண்மில்லாமல் நிற்குணமானபடியினால் ஆன்
மாவேறென்பதும் ஆனந்தம் வேறென்பதும் கூடாது ஆகையால்
ஆனந்தமேயான்மாவென்றறி—பூர்வபுண்ணியபலதவ
த்தினால்பட்டவன் துக்களைப்பார்க்குமிடத்தில் சுத்தசாத் துவிதம்
பொருந்தின சுத்தத்தில் சொச்சதிரவியமான சலத்திற் பிரவிம்
பிக்கிற சந்திரனைப்போல ஆனந்த லட்சணமான ஆன்மாப்பிர
ரதி விம்பிக்கின்றது—மேலும், அந்தச்சித்தத்திற் பிரதி விம்
பிக்கிற ஆபாசானந்தமானது மிகுந்தபுண்ணிய பலத்தினாலுங்
குறைந்தபுண்ணிய பலத்தினாலும் மிகுந்துங்குறைந்துங்காண
ப்படும்—சுருதியில் சார்வபௌமானந்த முதல் பிரமானந்த
ம்வரையில் யாதோரானந்தங்கள் தாரதன்மியமாயிருக்குமோ அ
வ்வானந்தங்களிசயமாகவுமுடிவில் அழிந்துபோவதாகவு மி
ருக்கின்ற தாகையால் அவ்வானந்தங்கள் புண்ணிய சாதனமாய்
வருகிற விடயானந்தங்கள் அதுகள் புண்ணியம்பண் னுகிறபே
ர்களால் பொசிக்கப் படுகிறது இப்படிப் பொசிக்கப் படுகிற
விடயானந்தமானது பொசிக்கிற போதும் பொசியாம லிரு
க்கிறபோதுந் துக்கத்தையேகொடுக்குமென்று சொல்லப்படு
கின்றது.

வினா- அதெப்படியெனின்.

விடை- விடங்கலந்த அன்னத்தையப் பொசிக்கிறகாலத்திலும் பொசித்த பிறகுந் துக்கத்தையே கொடுக்காமன்றிச் சுகத்தைக் கொடுக்கமாட்டாது அதுபோல உலகத்தில் பிரமாதினோகங்களையடைந்த புகழாளுக்கும் போகாந்தரத்திலே அழிந்து போகின்ற துக்கமிருக்கும்—இதுவன்றியும் ராஜசன்னிதானத்திற் போகின்ற மந்திரிதளவாய்ப் பிரதானிகளுக்கு மொருவர்க்கொருவர்தாரதன்மிய பேதமெப்படியோ அப்படியே பிரமாதிபேதங்களையடைகிற செந்துக்களுக்குந் தாரதன்மிய மாணாதுக்கமிருக்கும்—ஆகலால் விவேகிபானமேர்கள் பிரதிபிம்பமாயிருக்கிற விடபானந்தங்களை ஆசிரயிக்காமல் பிம்பபூதமாயிருக்கிற ஆனந்த லட்சணமான ஆன்மாவை ஆசிரயிக்கவேண்டும் இந்தப்பிம்பபூதமான ஆனந்தம் சாஸுவதம் தொய்தமில்லாத அத்துவைதம், நித்தியம், ஏகம், நிர்ப்பயம் என்று சொல்லப்படும், இதில் பிரதிபிம்பமாயிருக்கின்ற ஆபாசானந்தமும் அத்தப்பிம்பபானந்தம்போலவே காணப்படுகின்றது.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- பிரதிபிம்பபானந்தமானது, பிம்பபானந்தமூலமாகையாலும் பிம்பபானந்தத்தைத்தவிரப் பிரதிபிம்பபானந்தஞ் சித்தியாதாகையாலும் பிம்பபானந்தம்போல் பிரதிபிம்பபானந்தமூங்காணப்படுகின்றது அந்தநிர்விகாரமான பிம்பபானந்தத்தையும்விகாரமான பிரதிபிம்பபானந்தத்தில் ஆனந்தமென்று காணப்படுகின்றது—ஆகையால் பெரியவர்களாயிருக்கிற மேர்களாலும்புத்தியினுல்காக்கிர சொப்பனங்களில் ஒருக்காலும் ஆன்மானந்தத்தையனுபவிக்கப்படவில்லை.

வினா- அதேதினாலெனின்,

விடை- அவித்தியாகாரியமான தேகேந்திரிய காணக்கூட்டுறவினால் ஆனந்தசொருபமான ஆன்மாசாக்கிர சொப்பனங்களிற் காணப்படவில்லை—இந்தத் துக்கருபமானசாக்கிர சொப்பனங்களாகிய தூலசூட்சுமங்கள் சுழுத்தியில்லையமாகையால் பிரத்தியகானந்த லட்சணமான ஆன்மானந்தஞ் சுழுத்தியிற் காணப்படுகின்றது—அந்தச் சுழுத்தியிற் புத்திமுதலாகிய கருவிகரணதிகளொன்றுமில்லாததால் ஆன்மா கெவலானந்தமாத் திரமாய் தன்னைவிட அன்னியமில்லாத அத்துவைதமாயிரு

க்கின்ற ஸதநித்திராதவிர்ந்தெழுந்த சகலசனங்களிலும் ஆன்
மாசுகமென்று காண்கிறார்கள் ஆகையால் ஆன்மா ஆனந்த சொ
ரூபமென்பதற் சந்தேகந்தேவையில்லை—அப்பா! நித்திரா
தவிர்ந்தெழுந்திருந்த உன்னாலும் சுகமாய் நித்திராபோனே
என்கிற நினைவிருக்கையால் ஆன்மா சுகசொரூபி யென்றுங்
உபநிடதார்த்த வாசனையை ஆகிராணியாதபடிக்கிருக்கிற ப்
வ்வாதுகளினால் துக்கமில்லாததே சுகமென்று சொன்ன உப
சாரமானவார்த்தையைச் சுத்தப்பொய்யென்றும் அறிவாயாக.

வினா- அதேதெனின்.

விடை- துக்கமில்லாமையே, ஒடுமுதலான துகளிற் காணப்பட்ட
ருக்கின்ற து அவற்றிலானந்தங்காணப்படவில்லை ஆகையால் அ
ந்தயுத்திகூடாது, ஆன்மாவேவலானந்தொன்பதில்நீசந்தே
கப்படத்தேவையில்லை, பிரமாநியாகிய சகலசெந் துக் கருந்த
ங்கள் தங்களுபாதி யனுருணமாய் ஆனந்தலட்சணமானதே
தை அனுசரித்துக்கொண்டு ஆனந்தி களாயிருக்கிறார்கள்—இ
ந்த ஆனந்தம்பிரமாணந்தமூலமென்பதற் சந்தேகமில்லை.

வினா- அதெப்படியெனின்?

விடை- ஒருவன்பட்சணங்களிற் சுகத்தைக்கொடுக்கிற மன
மானசத்தை ரூபிபார்க்கிறான் அந்த ரசமானது வெல்லத்தி
னுடைய மனாமல்லாமல் பட்சணங்களுடைய மனாமல்ல
அப்படியே விடயசந்திதானத்திலே யாதோரானந்தந் தோன்
றுகின்றதோ அது பிரம்பானந்தப்பிரகாசமன்றிச் சடமானவிட
யானந்த மல்ல வென்றறி—யாதொருத்தனுக்கு எந்தெந்த வி
டயங்களோடே கூடுகிறபோது எந்தெந்த ஆனந்தங்காண்கிற
தோ அந்தவானந்தம் பரப்பிரமானந்தமே பிரகாசிக்கிற தெ
ன்றறி.

வினா- அதெப்படியெனின்?

விடை- சந்திரப்பிரகாசத்தினால் ஆம்பல்புஷ்பமெப்படி மல
ர்கின்ற தோ அப்படியே ஆன்மானந்தத்தினால் விடயானந்தம்
பிரகாசிக்கின்ற தென்றறி—இப்போது சொல்லிவந்தசத்துச்
சித்தானந்தரூபத்துவம் ஆன்மாவுக்குச் சபாவமேதவிர அன்னி
யமில்லை.

வினா- அதேதெனின்?

விடை- ஆன்மாநிர்க்குணமானதால்நிர்குணத்திற்குக் குணமே

ருக்காலு ஸ்கூடாது-இதுவன்றியும் ஆன்மாவைத்தவிர அன்
னியவவஸ்தைநிசமாயிருந்தால் அதனால் ஆன்மாதள்ளுபடும் அ
ப்படியில்லாமலன்னியவவஸ்தையாகிய பிரபஞ்சம் பொய்யா
ய்ப்போகின்றபடியினால் ஆன்மா ஒருக்காலுந்தள்ளுபடுகிறவா
ல்ல, சுருதியில்கேவலமென்றும் நிர்க்குணமென்றுஞ் சொல்லி
யிருப்பதால் ஆன்மாவுக்கு ஒருகுணமூட்கூடாது--ஆகையா
ல் அக்கினிக்குச்சுபாவம் உள்கிணைப்பிரகாசங்க ளெப்படியோ
அப்படியே யான்மாவுக்குச் சத்துச்சித்தானந்த மூன்றுஞ் ச
பாவமென்றறி—இப்படிக்கொத்த அத்துவைதமாகிய பரமா
ன்மாவினிடத்தில் சசாதிகவிசாதிகபேதமுமில்லை-

வினா- அதேதெனின்,

விடை- விசாதிகமாய்க்காணுகிற பிரபஞ்சந்தள்ளப்படுகிற ப
டியினால் ஆன்மாவினிடத்தில் விசாதிகாதிபேதங் காணப்பட
வில்லை, அஃதெப்படியென்றால் ரச்சகுணத்துக்கு விபர
தமான சற்பகுணமெப்படிதள்ளப்படுகின்றதோ அப்படியே
சத்தினிடத்தில் தோற்றின செகத்தைத்தள்ளிச் சன்மாத்திர
மாய்க்காணப்படுகிற தெதுவுண்டோ அதை அபவாத மென்று
அத்துவைதத்தை யறிந்தபெரியவர்களாற் சொல்லப்பட்டிரு
க்கின்றது—இப்படி சூட்சும புத்திகளாயிருக்கிற பேர்களால்
பிரபஞ்சத்தினுடைய வற்பத்திச் சத்தாயிருக்கிற பிரமத்தினி
டத்தில் விளங்குகின்ற தென்று அறிந்திருக்கையால் பிரபஞ்ச
ம்சன்மாத்திரமென்றுபுத்தியினாலறி—மேலும் நால்வகையோ
னியித்பிறந்த தூலசரீரங்களும் அனுகளின் பொசிப்புக்குடையாக்
கியமான அன்னபாறாதிசுருமும் அதற்கிருப்பிடமான இந்தச்சகல
பிரமாண்டங்களும் பஞ்சீகிருதமான தூலபஞ்சபூதமென்றே
யறி—இந்தப் பிரபஞ்சமானது, பிரமத்தினுடைய காரியமாய்
க்காணப்பட்டபடியினால் இதைவிசாரிக்கிறபோது மண்ணின்
காரியமான கடாசாரவா திகம் மண்ணைத்தவிர வேறாகாததுபோல்
பிரமமாத்திரமாய்க்காணப்படுகின்றது.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- அந்தக்கடாசாரவாதிகளையுள்ளும் புறம்பும் நன்றாய்வி
சாரித்துப்பார்க்கிறபோது மிருத்திசகலையத்தவிரக் கடாதிகளி
ல்லை ஆகையாலிந்தக்கடம் கழுத்தோடே கூடிவாய் குவிந்திருக்கி
றதென்று சொல்லக்காரியமில்லை இதுவும் சான்மாத்திரமேயல்
லாது மிருத்திசகலையத்தவிர வேறில்லை—இந்தக் கடாசாரவாதிக

னோக்கடமென்றும் சார்வமென்றும் நாமரூபபேதமாக முடா
ளாலே யொருமண்ணைத்தானே எப்படிச் சொல்லப் பட்டிருக்கி
ன்றதோ அதுகள் நாமரூபபேதமேதவிரவிசா ரிக்கிறபோது வஸ்
துபேதமில்லை அதுபோல் பிரமகாரியமாயிருக்கப்பட்டதான்
வகையையானிகளாகிய சகலபூதஉபாதிக்கென்கிற பிரபஞ்சமும்
பிரமத்தவத்தவிரவேதில்லை, காரணத்தைவிடகாரியமொருக்கா
லும் பேதமில்லாததுபோல் தோற்றப்பட்ட இந்தச் சகலத்து
க்கும் பிரமத்துக்கும் பேதமில்லையென்றறி.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- தன் தன் குணமான சத்ததாதுக்களோடே கூடின பஞ்சீகி
ருத பூதங்களான சரீரங்களும் பஞ்சீகிருதபூதகாரியமான கு
டகமசரீரங்களும் சத்துவாதி குணங்களோடே கூடி இதுகளு
க்குக்காரணமான அவ்விபத்தமாத் திரமாய் ஆன்மபாசத்ததன்
கூடிவினங்குகின்றது — இப்படி விளங்கப்பட்ட சரீரத்திரயங்
களுக்கு ஆசார பூதமாய்கண்ட மாயனாதி யாய்ச் சத்த மாயேக
மாய்சத்தாயிருக்கிற பரப்பிரமவஸ்துவைத் தவிரச் சரீரத்திர
யவிகற்பங்களில்லை — அப்பா? ஒருபுஷ்டிக்கு நேத்திரதோ
ஷீத்தினால் ஒருசத்திரவிரண்டா பெப்படி காணப்படுகின்ற
தோ அப்படியே ஒன்றாயிருக்கிற பிரமமும் புத்திதோஷீத்தி
னால் பின்னபின்னமாய்க் காணப்படுகின்றது அந்த நேத்திர
தோஷ்டியில்லாதவர்களுக்குச் சத்திரனொன்றையெப்படிக்காண்
கின்றதோ அப்படிபுத்திமூதலான தோஷீத்திரந்தவர் களுக்கு
ப்பிரமமொன்றாய்க்காணப்படும் — பழுதையினிடத்திற் பாம்
பென்று பிரமித்தவன் தீயங்கொண்டிவந்து பழுதையைப் பா
ர்த்ததன்பின்பு பாம்பென்கிற புத்திபழுதையினிடத்திலெப்
படி லயமாச்சுதோ அப்படியே பிரமத்தினிடத்தில் பிரமையி
னால் பிரபஞ்சத்தைக்கண்டவன் குருவேதாந்த சகலியங்களினு
ல் பிரமாணுபவத்தைக்கண்டு பிரமைநீரந்தாலவனுக்குப் பிரப
ஞ்சம் பிரமத்தினிடத்தில் அயிக்கியம் — இப்படி பிராந்தியினுத்
பிறந்ததொய்தபுத்தியான தொழிந்து போகிறபோது சத்தாய்
அத்துவிதமாய்ப்பரப்பிரமவஸ்துவைமாயிருப்பதால் நிர்விசத்
பமான பிரமத்தினிடத்தில் விசாதிக்கபேதமில்லை யென்றறி —
உபாதி யான மாயாவித்தைகளுள்ளபோது அபின்ன மாயிருக்
கின்ற ஆன்மாவானவர் சகாதிக்கபேதம்போல் தோற்றுகிருர் அந்
தஉபாதிக்களைச் சொப்பனம் போற்றொய்யென்று தள்ளுகிற

போது அந்த உபாதிதோற்றரவில்லாசபடியினால் இந்த ஆன்மா
வஞ்சகாதிபேதமில்லாமல் பிரமப்பிரதிபாதமாக விருக்கும்.
வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- கடாசாசமானது கடமுடைந்தபோது மகாசாசத்து
டன் கடாசாச மென்கிறது போயொன்றானது போல் தூவ
சூட்சும உபாதிசு னெல்லாமொழிந்தபோது ஆன்மா பிரம
மாகவேயிருப்பா னென்றறி—கடமிருந்தபோது ஸ்கடமில்லாத
போதும் மகாசாசமெப்படியொன்றாயிருக்குமோ அப்படியே
உபாதியிருந்தபோது மில்லாதபோதும் பரிபூரணமாயிருக்கி
ற ஆன்மா வொன்றே தவிரப் பின்னமென்று ஒருவராலுஞ்சொ
ல்லுகடாது.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- மண்ணைத்தவிரவேறில்லாதிருக்கிற கடாதி கல்பாபரானா
யிருக்கிறதே ர்சுருக்குப்பேதமாகக்காண்பது போலவும் ஒரு
மிடம்கிராமமென்றுங் கிஷத்திரமென்ற மெப்படிபின்னமாய்
த்தோற்றுகின்ற தோவப்படிபோலவும் மகத்தூக்ருமகத்தூயிரு
க்கின்றபரப் பிரமவஸ்து பிரமையினாலே சுற்றிச்சுடப்பட்டவஸ்து
க்களோடே கூடிப்பிச்சின்னமாகவே தோற்றுகின்றது, அந்தப்
பிரமையைத்தவிர்த்தாலொழியவொருக்காலும் ஆன்மா வுக்குப்
பேதமென்கிறதில்லை ஆதலாலான்மா பரிபூரணர் பின்னமென்
பதொருக்காலுக்கடாது — பிரமத்திற்குமான்மாவுக்கு மடிக்க
டிபேதங்கற்பிதமேதவிர வாய்தவமல்ல, சுருதியிலும் பிரமத்
துக்கும் ஆன்மாவுக்குமாயி்க்கிபந்திரளாய்ச் சொல்லியிருக்கிறது.

வினா- அதேதெனின்.

விடை- சாமவேதோபநிடதத்தில்தத்தாலகர்சுவேதகேதுவுக்கு
அத்தொய்தத்துவம் பொருந்தவேண்டித் தத்துவமசியென்
கிறவாக்கியமுட தெகித்திருக்கின்றார் அதையுனக்குச்சொல்
வுகிறோஞ்சாவதானமாய்க்கேள், அந்த உபதேசவாக்கியம் வாச்சி
யார்த்தமென்றுமலெட்சியார்த்த மென்றுமிரண்டுவிதமாயிருக்
கும் அதில் வாச்சியார்த்தமானது பிரத்தியட்சவிசோதமானையா
ல்வாச்சியார்த்தங்களுக்காயி்க்கியங்கடாது, அவ்விசோதங்களுள்
லாமொழிந்த தத்துவபதார்த்தங்களுடையலெட்சியார்த்தங்களு
க்கே அயி்க்கியங்கடும்.

வினா- என்றிப்படி சொன்னருவைப்பார்த்து சீஷன் கேட்டு
ம்படி, சுவாமி! தத்துவபதங்களுடைய அர்த்தமெத்தனைவிதம்

வாச்சியார்த்தமாவதென்ன? லட்சியார்த்தமாவதென்ன? வாச்சியார்த்தத்துக்கு அயிச்சியங்கூடுகிறபோது அந்தவிநோதமெப்படியில்லாமற்போகும்! தத்துவமசியென்கிற வாக்கியத்திற்கு லட்சியார்த்தமான சிவப்பிரமாயிக்கங்கூடுகிறதில் எந்தலட்சண கொல்லப்பட்டிருக்கின்றது! இது களைக்கருணையினால் அடியேனுக்கு நன்றாய்த்தெரியச்சொல்லவேணுமெனின்,

விடை- வாராய் வித்துவானாயிருக்கிற சிவனே இன்றைக்குள் னுடையதபசானது நிறைவேறியது இந்தவாக்கியார்த்த சிரவணத்தினால் மகர்நல்லனானமூண்டாம் இந்தத்தத்துவபதங்களுடைய அர்த்தத்தைத்தெரிந்து விசாரியாதபடியெவ்வளவுகாலமிருக்கிறார்களோ அவ்வளவுகாலமும் அந்த மனுஷர்களுக்குச்செனண மரணரூபமான சுங்காரசாகரமுண்டு—ஆகலால் சற்புருஷானுக்குச்ச்சிதானந்த அகண்டாகாசரூபாவஸ்தையான இந்தவாக்கியார்த்தசிரவணத்தினாலுண்டான அபோட்சாரானத்தினால்மோட்சசாதனஞ்சித்திக்ளும், முழுட்சவாயிருக்கிறபுருஷானவன்செனணபந்த மொழிவதின்மொருட்டு இந்தவாக்கியத்தை நன்றாயறியவேணும் ஆகையால்நீயும்சாவதான மாய்க்கெவர் உனக்குத்தெரியும்படி நன்றாய்ச்சொல்லுகிறோம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- மகாவாக்கியங்களுக்கு வாச்சியார்த்த லட்சியார்த்த பதமாக அர்த்தங்கள்வெகுவிதங்களாய்ப் பெரியவர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது அதைஉனக்குச்சொல்லுகிறோகிறீர்கள். —தத்துவமசியென்கிறவாக்கியத்தில் தத்தொம் அசியென்றுமுன்றுபதமாயிருக்கும் அதில்முந்தினபதமானதற்பதார்த்தத்தது னுடைய அர்த்தமிங்கேசொல்லுகிறோம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- சாஸ்திரார்த்தங்களை யுணர்ந்தபெரியவர்களால் தற்பதவாச்சியார்த்த மென்றுந்தற்பத லட்சியார்த்த மென்றுஞ் சொல்லப்படும் அதில்பெரியோர்களாற் சொல்லப்பட்ட வாச்சியார்த்தத்தைமுந்திச்சொல்லுகிறோம்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- சத்துவகுணமிருத்துச்சிறப்பிரதிபிம்பத்தோடே கூடிச்சபவீடிருபவஞ்ஞானமாகிறஆகாசாதிவிராட்புருஷானந்தமானவாரியத்துடன் கூடினபிரதிபிம்பாவிச்சின்ன சைது

ஸ்வரீயமானது சச்சிதானந்த லட்சணத்தைப்பொருந்தியுஞ் ச
 ஸ்ஞஞத்துவமிகாததுவம் அந்நிரியாமிததுவமாதிய குணங்
 ளோமேட கூடிக்கொண்டிருக்கிற தாயுஞ்சிருட்டிஸ்நிதி சங்கார
 தர்மங்களுடன் கூடினதாயுஞ்சகலப்பிரபஞ்சத்தையுந் துலங்கு
 விக்கிறதாயுங்குணங்களினால் எண்ணத்தொலைபாத்தாயு மிருக்
 கின்றது, அந்தஆவியத்தமானபிரமமேவாச்சியார்த்த மென்
 னறுசொல்லப்படும் இனிசுருதிசம்பதமாய்ச் சொல்லப்பட்டி
 ருக்கிற தற்பதலட்சியார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறோமே.

வினா- எப்படியெனின்,

விடை- சத்தபரிசுரபாசகந்தங்களில்லாததாயும் வாக்கினால்வ
 சனிக்கப்படாததாயும்மனதினால் எண்ணப்படாததாயும்பா
 ணியினால் கிரகிக்கப்படாததாயு மென்றினுவிந் தள்ளப்ப
 டாததாயும் ஒருதொழிலிலுமொட்டாததாயும் ஆன்மவேயை
 லட்சணமாப்பொருந்தினதாயும் அந்நஸ்கமாயுமிந்நிரியாதி
 தமாயுஞ் சத்துவாதிருணங்களில்லாததாயும்விலட்சணமாயும்பி
 ராந்தியினால் ஆரோபிக்கப்பட்டவஸ்துக்களுக்குஅதிட்டானமா
 யுஞ்சத்தாயும்அத்தொய்தமாயுஞ்சத்தபுத்தம்கலானந்த லட்ச
 ணமாயுமிருக்கின்றநிர்விசேஷபரப்பிரமமேதற்பதலட்சியார்த்
 தமென்றுசொல்லப்படும்-இனிதொம் பதத்துக்கும்வாச்சியார்
 த்தலட்சியார்த்தமென்று இரண்டிவிதமாய்ச் சொல்லப்பட்டநி
 ல்தொம்பதவாச்சியார்த்தத்தைமுந்திச்சொல்லுகிறோம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- மலினசத்துவம் பொருந்திச் சிற்பிரதிபிம் பத்துட
 னேகூடிப்பத்திமுதல் தூலசரீராத்நமாய்க் காரியகாரணலட்
 சணமாகியவியத்தி ருபமானஅவிததையிற்சிறிவிம்பித்து
 ச்சேவனென்கிற பேரைப்பொருந்தியும்-சுட்பாவனிகாரங்களுட
 ன்கூடிநான்பாலன்நான்கவுமாதன்நான்பொளவனன்நான்மெரு
 த்தேன்நான்சிறுத்தேனென்கிற தூலசரீரதன்மங்களுடனேகூ
 டியும் பசுதாக்கோகமோகசாரமானசுரமிக்களைப்பொருந்தியு
 ம் நானுமைசெவிடன் குருடன்மூக்கிறையன் நான்போகிறே
 ன்வருகிறேனென்கிற இந்நிரியகர்மங்களுடனேகூடியும் காமம்
 சங்கற்பம்பொருமை சந்தோஷம் பயங்கலலைமற்றஇதுமுத
 லானமேருதர்மங்களுடன்கூடியும்-நான்சுரத்தா நான்போகி
 தாநான்சுகிநான்சுக்கியென்கிற ஆங்காரதர்மங்களுடன்கூடி
 யுந்நிரிகரணத்தினுந் பண்ணப்பட்ட புண்ணிய பாவபலபேசக

த்தின்பொருட்டுச் சொர்க்க நரங்களை உடைத்து அந்நிலைநா
னகளுக்கங்களைத் தன்னுடைய கர்மத்தாக்கீதார்ப்பு பெரித்
துக்கொண்டு பிரமைமோகமடைந்து புருஷகுணனைத் தோம்
புதுவாச்சியார்த்தமென்று சொல்லப்படும் -- இனி தொம்பதல
ட்சியார்த்தத்தைச் சொல்லக்கூடாது.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- அவித்தியாலட்சணமான தேவந்திரியகரணமேனாபு
த்திப்பிராண அகங்காரரூபமான வடாநிகளில் ஓட்டாததாயு
ம்மண்ணேருநிலை நுகருடையமத்தியிலிருக்கிற ஓர்மாணிக்கக்
கல்லானது அதுகளை யெப்படி துலக்குவிக்கின்றதோ அப்
படியே இந்தப் பிராணைந்திரியாதி தேகத்துக்குள்ளே சொதி
யாயிருந்து துலக்குவித்துக்கொண்டு அந்தத்தேகாவதனைத் துக்
கெல்லாஞ்சாட்சியாய் பிரத்திகாண்மாயுப்தேகந்திரியவிபா
பாங்களைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறதாய் அந்நிகறையுமே
மாயஞ்சந்நியமாயும் நிர்விசாரமாயும் பூரணமாயுந் சூட்சும
மாயஞ்சர்வப்பிரகாசமாயுந் தடஸ்தமாயுந் கூடஸ்தமாயுமிருக்கி
ற ஆன்மாவே தொம்பதத்துக்கு லட்சியார்த்தமென்று சொல்
லப்படும் அப்பா ? தத்துவபதங்களுடைய அந்தம் இப்படி
சொல்லப்பட்டது இனிவாக்கியார்த்தத்தினுடைய திரணபத்
தைச்சொல்லுகின்றும்.

வாக்கியநிண்ணயம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- தத்துவபதையென்கிறவாக்கியமானது சம்பந்தத்திரயங்
களுடன் கூடியிருந்தால்தத்துவபதார்த்தங்களைநினைக்கும்
அசிபதத்தினால் அயிக்கியந்கூட்டம்கூடும்.

வினா- ஆனந்தசம்பந்தத்திரயங்களைதெனின்,

விடை- சாமானுதிகரணிய சம்பந்தமென்றும் விசேஷண வி
சேஷ்யதாசம்பந்தமென்றும் லட்சியலட்சணபாசம்பந்த
மென்றுமூன்றுவிதம், அதில்தற்பதற் தொம்பதங்களைநினை
க்குஞ்சாமானுதிகரணிய சம்பந்தமென்றுத்தற்பத தொம்பதா
ர்த்தாளாயிருக்கிற சீவசுரானுக்கு விசேஷண விசேஷ்யதா
சம்பந்தமென்றும் அதிஷ்டாணமான பிரத்தியகாண்மாரமான்
மாக்களுக்குலட்சிய லட்சணபாசம்பந்தமென்றும் அறிஞர்க
ளாற்சொல்லப்படும்.

வினா- இதில்காமாஸூதிகரணயசம்பந்தமாவதெதெனின்;

விடை- பரோட்சத்துவமுதலான தர்மங்களுடன் கூடிய அனைத்து
 என்னிய மெதுவோ, பிரத்தியட்சத்துவாதி தர்மங்கள் மெதுவோ
 நினைசைதன்யமெதுவோ அவ்விரண்டுக்குந் தத்துவபதங்க
 ளினால் அயிக்கங்கூட்டுகிறதே சாமாஸூதிகரணயசம்பந்தம் மெ
 ன்று சொல்லுகிறார்கள் — தற்பதார்த்தமான அபரோட்சத்து
 வாதி தர்மங்களுடன் கூடின கித்துக்கும் தொம்பதார்த்தமான அ
 பரோட்சத்துவாதி தர்மங்களுடன் கூடின கித்துக்கும் ஒன்றுக்
 கொன்றுபேதமாயிருக்கிற வாக்கியார்த்தத்தைத்தள்ளிவைக்க
 த்திடமாகவிசேஷணவிசேஷியதாசம்பந்தம் காணப்பட்டிருக்
 கிறது — தத்துவபதார்த்தங்களிரண்டுக்குமயிக்கங் கூட்டுகிறதி
 ல்விருத்தாங்கிசமெது காணப்பட்டிருக்குமோ அந்தவினோதத்
 தைத்தள்ளி அவிருத்தமாயிருக்கின்றகித்தோடேயிச்சுதைக்கூட்டு
 கிறதேலட்சியலட்சணபாவசம்பந்தமென்றுபெரியோர்களால்
 சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

வினா- இதில்விருத்தாங்கிசங்களைத்தள்ளுகிறதற்கு விசேஷண
 விசேஷியதா சம்பந்தங்காணப்பட்டிருப்பதெதெனின்,

விடை- நீலோற்பலமென்கிறபோது வாக்கியார்த்தசங்கதியெ
 ப்படிக்க காணப்பட்டிருக்கின்றதோ அப்படியேதத்துவமா
 சியென்கிறபோது வாக்கியார்த்தசங்கதியகூடாது.

வினா- அதெதெனின்,

விடை- நீலத்துவம்பட்டத்தைவிட்டு நீங்கிவிசேஷமாயுற்பலத்தி
 ல் கூடினதுபோலத்தத்துவபதங்களிலும் அன்னியோன்னியா
 பேதத்தைத்தள்ளி விசேஷண விசேஷியத்துவமொரு பிரகாச
 மாய்க்குகிறது — ஆதலால் அந்தவிசேஷண விசேஷியத்துவம்
 நீலோற்பலமென்கிறவாக்கியத்தில் பொருந்தினது போலத்த
 துவமசியென்கிறவாக்கியத்திற் பொருந்தாது,

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- வாக்கியார்த்தமாயிருக்கிற தத்துவபதங்களில் பிரத்தி
 யட்ச பரோட்சத்துவாதி வினோதங்காணப்பட்டிருக்கின்ற
 து ஆதலால்கூடாது.

வினா- அந்தவினோததர்மமேதெனின்,

விடை- தத்பதார்த்தமாயிருக்கிற ஈசானிடத்தில் சர்வஞ்ஞத்
 துவம் சர்வேசரத்துவஞ் சர்வஉத்தமோத்துவம் சத்தியசங்
 மத்துவம் சத்தியசங்கல்பத்துவம் போட்சத்துவ மூதலா
 னத்துவம் காணப்பட்டிருக்கின்றன. தொம்பதார்த்தத்தில் சீவத்
 துவங்கிஞ்சிக்குத் துவந் துக்கசீவனத் துவம் அவித்தியாவசத்துவ
 மிந்தவிநோதங்கள் காணப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் அந்தவி
 ருத்ததர்மங்களைப்பொருந்தின தத்துவபதார்த்தங்களாகிறசீவே
 சரருக்கு ஏகத்துவமெப்பட்டிருக்கிறது—சீவேசரானிரண்டு பே
 ரும் அப்படியொருவர்க்கொருவர் விருத்ததர்மங்களுடன் கூடி
 யொருத்தருக்கொருத்தர் விலட்சணமாகப்பணியும் நெருப்
 புப் போலிருப்பதாலிவர்களுக்கு முக்கியமாயி்க்கியங்கூட்டு
 கிறபோது ஒருநிஸ்மிருதிவிநோதமும்வரும்—சுருதியானூதி
 த்தத்தத்துவ பதார்த்தங்களுக்கு அபிமென்று அபிக்கியத்தைத்
 தாற் பரியமாய்ச் சொல்லியிருப்பதால் அந்தச்சுருதி வசனத்
 தை அங்கீகாரம்பண்ணவேணும்—இப்படிவாக்கியபார்த்தங்க
 ளை அங்கீகரிப்போமென்றால் ஒன்றுக்கொன்றுவிருத்த மிருப்
 பதால் அங்கீகரிக்கக்கூடாது ஆகையால் லட்சணைய அங்கீகரிக்க
 வேண்டியிருக்கின்றது.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- விட்டலக்கணையென்றும் விடாதலக்கணையென்றும்வி
 ட்டிவிடாதலக்கணையென்றும் திரிவிதமாயிருக்கும்.

வினா- ஆனால் விட்டலக்கணையாகியபெங்களாயங்கோஷப்பிரதி
 வசதியென்கிறதினால் தத்துவபதார்த்தத்துக்கு அபிக்கங்க
 ட்டலாமோவெனின்,

விடை- முக்கியமாயிருக்கிறகங்காசலத்தைத் தள்ளிக்கொளையக்
 குறிக்கையாலும் தத்துவமசியென்கிறவாக்கியத்திற்கு அப்ப
 டியொன்றைவிட்டொன்றைக்குறிப்பதில்லாமல் அபிக்கியப்
 பதிவதாலும் விட்டலக்கணையினால் அபிக்கங்கூட்டப்பட்டதாது.

வினா- சுரோணத்திஷ்டோசவேதோதர்வதியென்கிற விடாதல
 க்கணையக்கொண்டு அபிக்கங்கூட்டுமோவெனின்,

விடை- சிவலையும்வெள்ளையும்போகின்றதென்றுபொதுவசன
 மாய்ச்சொன்னதேதவிர இன்னதென்றுகுறித்துச் சொல்லாது
 நால்விடாதலக்கணையினாலும் அபிக்கங்கூட்டாது.

வினா- பின்னையெதினால் நான் அபிக்கங்கூட்டுமெனின்,

விடை- சுயந்தேவதத்தனென்கிறதில்விட்டுவிடாத லக்ஷணையி
னால் அயிச்சமெப்படிக்கூடுமோ அப்படியே தத்துவம்கி
யென்கிற வாக்கியத்துக்கும் அயிச்சம்கூடுமாம்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- சுயந்தேவதத்தானென்கிறவாக்கியார்த்தந்தேவதத்தலி
டத்தில்முன்காணப்பட்டதுரைத்தனம் தன்மனைமுதலான
துகளும் அப்போதிவனுண்டதேசகாலமுதலான துகளும்பி
ன்புசுயம்பாகியாபிருக்கிற போதுண்டானசட்டுமுதலான
துகளும்இப்போதிருந்த தேசகாலமுதலான துகளும்ஒன்று
க்கொன்று விருத்தமானதாலிவ்விரண்டு விரோதத்தைதயுந்
ள்ளியந்ததேவதத்தனுடைய சரீரமாத்நிரமர்த்தமாகக்கொ
ண்டு அவனெயிவன் இவனெயவெனன்று அயிச்சப்படுவது
போல் தத்துவம்கியென்கிறத்தில் தற்பதவாச்சியார்த்தமாகி
ய சர்வஞ்ஞத்துவ மீசாத்நுவ முதலானவிருத்தாங்கிசத்தை
யுந்தொம்பதவாச்சியார்த்தமாகியஞ்சிக்குத்துவமுதலான
விருத்தாங்கிசத்தைதயுந் தள்ளித்தற்பத லட்சியார்த்தமாகிய
சின்மாத்நிரமானபரமான்மவுக்குந் தொம்பத லட்சியார்த்
தமாகிய சின்மாத்நிரமானபிரத்தியகான்மவுக்கும் அசிபத
த்தினால் அதுவேநியானுயென்று அயிச்சக்கூடும்—இப்படி
லட்சணையினால்அயிச்சாணுபவமாய்க் கூடப்பட்டசொருபஞ்ச
ரீவோபாதிக்களை யொழித்ததாயுஞ்சச்சிதானந்தமாகியும் அத்து
வைதமாகியும் நிர்விசேடமாகியும் நிராபாசமாகியும்வாக்கினால்
அப்படிக்கொத்ததிப்படிக்கொத்த தென்றுவமானமாய்ச் சொ
ல்லப்படாததாகியு மொன்றைக்கொண்டு காட்டப்படாததாகி
யும் ஆனந்தமாகியுஞ்சாந்தமாகியும்அச்சதமாகியும் அதர்க்கிய
மாகியும் அபிஞேயமாகியும்நிற்குணமாகியும் அகண்டேகாசப்
பிரமமாகியுயிருந்ததே அசிபதாயிக்காணுபவமாய்அப்பா?—த
துவபதலட்சியார்த்தாளான பிரத்திகான்மாப்பிரமங்களுக்கெ
த்துவம் பொருந்தகிறதற்கு உபாதிவிசேஷங்களில் விரோதங்
காணப்பட்டிருக்கின்றது, இப்படிக்காணப்பட்டிருக்கின்ற உ
பாதிவிசேடங்களைத்தள்ளுகிறபோதுதத்துவபதார்த்தாளானபி
ரத்திகான்மாப்பிரமாயிக்கத்துக்கு ஒருவிமோதமுயில்லை—இந்
தப்பிரத்திகான்மா பரமான்மாகாகிற இரண்டுபெரிடத்திலுமு
பாதியுள்உபாதிகளுடையகூட்டுதலும்உபாதி செட்கிறதெழிலக
ளும்தொழில்களின்னிலட்சணமும்பிரமையினுற்பண்ணப்பட்
டதாயிருக்கின்றசகலப் பிரபஞ்சமும் சற்பிதமானதால் பொம்

மாய்ச் சொப்பனத்திற் கண்டபொருள்போல் சாக்கிரத்தின
ம் சத்தியமாய்க் காணப் படுகின்றது—நித்தியாயினால் உண்
டானசொப்பன சரீரதர்மங்களான சுகதுக்காதிப் பிரபஞ்சங்க
ளஞ் சீலேசராதிபேதங்களுஞ் சத்தியமென்று நிகம்பண்ணு
கைக்கும் ஒருக்காலும்கூடாது.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- மாயையினால் சுற்றிக்கப்பட்டதேசகால் ஜேதேசராதி
முதலானபிரமைகளும் அந்தச்சொப்பனம்போலவேபொய்
யானதால் அதில் சுற்றிதாளான சீலேசரானிரண்டு போர்ண
மென்மெய்யெனவன் பொய்யன் ஆகையாலிருத்திரவரும்பொ
ய்யேயாம்—சொப்பன சாக்கிரங்களான இரண்டவதையினு
ம் பிராந்தியினால் உண்டான விசேடங்களினுந் செட்கிறதொ
ழில் களைத்தாரதன் மியமாய்க்காணவேண்டாம்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- சொப்பனத்தில் ஒருவிடம்தான் தக்கால் கிறதங்கண்ட
விடமமுமெப்படிப் பொய்யாய்ப் போகுமோ அப்படி
யே சாக்கிரத்திலே கண்டதுங் காணப்பட்ட விடமும்
பொய்யென்றறி—இந்தச்சாக்கிர சொப்பனங்க ளிரண்டும்
அவித்தியா காரியமானபடியினால் சொப்பனம்போலவே
சாக்கிரமுமாம்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- காண்பாணங்காண்பனவுங்காட்சியமாகிய திரிபுழ சர்
க்கிர சொப்பனங்களிரண்டுக்குஞ் சரியான தாலிரண்டுக்குந்
தாரதன்மிய பேதமில்லை யென்றறி—சுழுத்தியில் சொப்
பன சாக்கிரங்களில்லாதது எல்லாநாலும் அனுபவிக்கப் படுகி
ன்றது ஆதலாலிந்தச் சாக்கிர சொப்பனங்களிரண்டும் பொய்
யானதால் இவ்விரண்டுக்கும்பேதமில்லை—வாராய்கிவேகியான
சீடனே பிரமத்தினிடத்திற் கசாதிவாநிலட்சணபேதம் பிராந்
தியினால் சுற்றிக்கப்பட்டிருக்கின்றது அதுகாலத்திரயங்களிலு
ம்பரமார்த்தமாகவில்லை யென்றறி—எசுரவேதத்தில் பிரகதார
ண்மவுபநிடதத்தில் செனகஸாக்ருதித் தூயாந்ருவர்க்கமகாரிஷீ
யானவரீசச்சிதானந்தத்ததைத் தவிரவேறே யன்னியமொன்றுங்

காணப்பட்டவுமில்லை, கேட்கவுமில்லை ருசி கொள்ளவுமில்லை யெ
ன்றும் பிரமத்துக்கு அன்னியமானவஸ்து ஒன்றுமில்லை யெ
ன்றும் தொய்கத்தை நீவேதிக்கிறார் ஆதலால் பிரமத்தில் கற்பி
தமான செகத்தாகிற பிரமைபொய் யென்றறி—பிரமத்துக்க
ன்னியமெல்ல வகற்பிதமானதால் பிரமம் சதா அத்துவிதம் சு
கலவிசல்பகுனியம் நிருபாதிசம் நிருமலம் நிரந்தரானந்தகன
ம் நிரதிசயபாயிருக்கின்றசொருபொன்றென்றறி—ஆதலால்
இந்தப்பிரமத்தைத்தவிரவேறே யன்னியமாயொரு வதனவுமி
ல்லை, குணத்தோற்றரவுமில்லாமல் வாக்குப்பிரவிர்த்தியு மில்லா
மல் மனப்பிரவிர்த்தியு மில்லாமலிருக்கிற கேவலமாய்ப் பிரம
சாந்தமாய் அனந்தமாய் ஆனந்தமாதிரமாய் சதா அத்தொய்த
மாயிருக்கிற பிரமமாதிரமாய்க் காண்கிற தென்றறி—வாராய்
கேடனே இப்போது எனக்குச் சொன்ன தத்துவமானது சத்திய
சச்சிமானந்தாத்மக சராமரணமற்ற நீத்தியமான வஸ்து என
துவோ அதுவே நீயானாய் நம்முடைய வசனத்தைச் சத்தியமாக
வெண்ணிக்கொள் — நீ அன்னமயகோசமான தூலத்தெகமு மல்ல
பிராணனுமல்ல, இந்திரியங்களுமல்ல, வாக்குமல்ல, மனனும
ல்ல, புத்தியுமல்ல, அகங்காரமூமல்ல, இந்தத் தேகேந்திரியாதி
கூட்டுறவுமல்ல, ஆதலால் அந்தத்தேகேந்திரியமேனாபுத்தியகங்
காராதிசுளெல்லாவற்றையுந் துலக்குவித்துக்கொண்டு அதுகளுக்
கெல்லாஞ்சாட்சிபாயிருக்கிற யாதொருசொயம்பிரகாசமானவ
ஸ்து எனதுவண்டோவதுவே நீயானாய் உலகத்தில்யாதொருவஸ்து
பிறக்கின்றதோ அந்தவஸ்துவே விர்த்தியடைகிற துங்காலம் வ
ந்தபோது அழிந்துபோகிறதுமாயிருக்கும் உனக்குப்பிறப்பு
பிறப்புமில்லை இந்தப்பிறப்பிறப்பு இரண்டு மில்லாததால் நீதி
த்தியானமென்றறி—இத்தத்தேகமானது யாதொன்று பிறந்த
தோ அதுவே விர்த்தியடைந்து கர்மஸையத்தினால் நாசமடை
பும் நீயானுலிந்தப்பிறப்பு வளர்ப்பு முதலாகிய அவத்தைகளி
லும் இருந்து இந்த அவத்தைகளெல்லாமறிந்துக்கொண்டிருக்
கிற அறிவாகியசாட்சியே நீயானாய்—சுயம்பிரகாசமாய் சகலாத்
துமகமாகியுஞ்சாக்கிராதி அவத்தைகளிலும் அகம்அகமென்றழி
யாமலனுபவிக்கப்பட்டு விளங்கியும் புத்திமுதலான சமஸ்தவி
தாநங்களினும் அவிசாரமாயிருந்துக் கொண்டு அந்தவிசாரம்

னையதிந் துருகிற பிரமமெதுவோ அந்தக்கேவல ஞானமா தீ
றா சொருபமே நீயானாய் — உன்னம்புறம்புங்கண்ட ஞான
மெதுவோ அதுவேமூடபுத்திகளுக்கு ஆரோபித நாயுருபப்
பிரபஞ்சம் போலக்காண்கின்றது.

வினா - அதெப்படியெனின்,

விடை - மிருத்திகையேகடசாரசுவாதிகள் போலவும் விசாரிக்கி
லந்தமிருத்திகை நிர்விகாரமாயிருக்கிற தெப்படியோ அப்
படியே சகலவிகாரங்களு டற்றுத்தன்னிலே காணப்பட்டீக்
கேவலபோதமாத்திரமான யாதொருபிரமமுண்டோ அதுவே
நீயானாய் — அழிவில்லாதபடி சுத்தஞான மாகிய ஆன்மசொரு
பத்தினிடத்தில் சுற்பிதமான ஆகாசாதிபஞ்ச பூதங்களுக் கெல்
லாஞ் சிரத்தையைக் கொடுத்திடுகொண்டு தன்னுடைய பிரகா
சமகிடைப்பினால்சகலத்தையுமறிந் துகொண்டிகேவல ஞானமா
த்திரமானபிரமமெதுவோ அதுவே நீயானாய் — நிருமலமான
அந்தக்கரணத்தைப்பொருந்தித் திடசமாதியில் இருந்தபெரி
யவர்களாலும் கணாகா னாதிருக்கிற ஆனந்தத்தைப் பிரத்தியட்
சமாகக்கண்டு பரமாம் சக்கூட்டங்களினால் சந்தோஷிப் பட்டி
ருக்கிற கேவலஞானமாத்திரமான பிரம சொருப மெதுவோ
அதுவே நீயானாய் — சுருதியில் அவ்வியமென்றும் அபார மெ
ன்றும் அனந்தமென்றும் அமித்தியமென்றும் அவ்வியத்தமெ
ன்றும் அட்சர மென்றும் அஞ்சிரய மென்றும் அப்பிரமேய
மென்றும் ஆனந்தமென்றும் அசற்கனமென்றும் அனாமயமெ
ன்றும் அத்தொய்த மென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட கேவலபோத
மாத்திரமான பிரமமெதுவோ அதுவே நீயானாய் — ராய்சீ
டனே சொருபமாகிய உன்னிடத்தில் சரீரத்தோடேகூட்டுறவு
ம் அந்தச்சரீரத்தினுடைய தொழில்களும் பிராந்தியினாலேயா
ரோபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது, பரமார்த்தமாய் விசாரிக்கு மிட
த்தில் இவ்வாரோபங்களெள்ளளவு முன்னிடத்திலில்லை ஆகலா
ல் உன்னைப்பிராணனாகப் பார்த்துகொண்டு மிருத்தியுவினு
டைய பயத்தைவிட்டுவிடு — பிராந்தியினாலே யாரோ பிக்கப்
பட்டயாதொருதேகாதிப்பிரபஞ்சங்ளையும் பிரபஞ்சமாகத்தா
னே பார்த்தபிராந்தியைத்தள்ளியவ்ஸது திருஷ்டியாய்ப்படார்க்
குமிடத்தில்அந்தவஸ்துவேநீயானாய்உன்னைத்தவிரவேதே அ

ன்னியமானவஸ்து உலகத்திலேயே சூழ்மில்லை ஆதலால் அத்தொ
ய்த்ருயிருக்கிறவனுக்குப் பயமென்ன—இந்தச் சகலப் பிரப
ஞ்சமும் பிரமசொருபமாயிருக்கிற நானேயென்று பார்த்திற
வனுக்குப் பயமெங்கிருந்துவரப்போகிறது ஆகையால்கேவலா
னந்தலட்சண அபயரூபமான பிரமம் நீயானாய்—நிதிகளமா
கவும் நிதிகிரியமாகவும் சாந்தமாகவும் சத்தாகவும் அத்தொய்த
மாகவுமிருக்கிற பிரமம் நீயானாய்—நானேயென்று நானேயென்று மகலா
ததாகவும் நானாகவுக்கும் அபின்னமாகவும் அகண்ட நானமாகவு
ம் அறியப்பட்டதறியப்படாததென்கிற விசண்டி மில்லாததா
கவுமிருக்கிற யாதொரு சத்தபோதமுண்டோ அதுவே நீயா
னாய்—அந்தர்ப்பிரக்ஞை பகிர்ப்பிரக்ஞை யென்கிற சொற்க
ளையெட்டாததாகவும் பிரத்திபாதிப்பொருபமாகவும் சுயம்பி
தகாசமாத்திரமாகவும் ஆகாசம்போலநிருணிகாரமாகவுஞ்சத்தா
மாத்திரமாகவும் சமாசமாசவுமேகமாகவுமிருக்கிற யாதொரு
சத்தபோதமுண்டோ அதுவே நீயானாய்—சர்வாகாரமாகவுஞ்சர்
வமல்லாததாகவுஞ் சர்வத்துக்குமப்பாற்பட்டதாகவுஞ் சாச
வதமாகவுஞ் சத்தியமாகவுமேகமாகவுமிருக்கிற யாதொரு சத்
தபோதமுண்டோ அதுவே நீயானாய்—நித்தியானந்த அகண்
டேகாசமாகியும் நிதிகளமாகியும் நிதிகிரியமாகியும் பிரத்தியக்ஞ
அபின்னமாகியும் அவியத்தமாகியுமிருக்கிற யாதொரு சத்த
போதமுண்டோ அதுவே நீயானாய் ஆதலால் நிற்குணமாகியும் நி
ர்விகற்பமாகியுமிருக்கிற பிரமமே நானென்று அகண்டாகாரவி
ருத்தியோடு கூடிப்பிரமத்தினிடத்தில் நிதிகிரியானாய் வசத்தி
யிலேயிரு-அப்பா! தொய்தத்தோற்றத்தைத் தள்ளுகிறதாயும்
பரமானந்தல கரியைக் கொடுக்கிறதாயும் நிர்மலமாயும் இரு
க்கிற அகண்டாகாராகுகிறருத்தியை உவமைப்பில்லாதபிரமாணந்
த பரமசுகத்தில் அகோராதிரமுஞ்செலுத்திக்கொண்டு பிரா
ரத்தத்தினுள்ளிருகிற போகங்களைப் பொசித்துக் கொண்டு சுக
த்தேயிரு, வாராய்சேலே பிரமாணந்தரசுத்தையுருந்தின சந்
தோஷபுத்தியினுள்ளாகக்கிரகத்தையிருந்துக் கொண்டு சதா
காலமும் சமாதிநித்திரையு மனைசீலனாய் சுகமாயிரு.

வினா- என்நிப்படிச் சொன்னருவதை நமஸ்காரம்பண்ணிவா
ரும்சுவாமி? இந்தமகாவாக்கியத்தைக் கேட்டமாத்திரத்தினு

யேகாரண்மான்மூலஞ்ஞானத்துக்குநாசம்வரும்தோதுகா
சியமாயிருக்கிறதேகாதிப் பிரபஞ்சத்துக்குநாசம்வருமென்
றதி—தீபப்பிரபைபயானதுசூரியனை யெப்படிதுலக்கு விக்
மாட்டாதோ அப்படியே அந்தக்கரண சுற்பிதனான சிதாபாச
ன்சயம் பிரகாச மாயிருக்கிற பரப்பிரமத்தைத் துலக்கு விக்
மாட்டான்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- பிரசண்டகிரணந்தருடன் கூடிப்பூரியனுவன் பிரகா
சிக்கும்தோது தீபப்பிரபையானது தன்னுடைய வெளி
கெட்டு அந்தச்சூரியகிரணத்தில் எப்படி அடங்கிப் போகி
றதோ அப்படியே சிதாபாசனும்பரப்பிரமம் பிரகாசத்தினால்
தன்னுடைய பிரகாசங்கெட்டுத்தான் உபாதிதயோடே கூடம
லினமாய்ப்போவதால் ஆன்மாவைத்துலக்கு விக்மாட்டான்
ஆதலால் பிம்பபூதமான பரப்பிரமமேசேடித்திருக்கு மென்
றதி—உபாதியான அந்தக்கரணம்போகிறதோது அநிற்பிரதி
பிப்பிதத ஆபாசனும்அதிட்டானமாத்நிரமாயிருப்பன்.

வினா- அதேப்படியெனின்,

விடை- முகத்துக்கெதிராகக் காண்பித்த கண்ணாடியைவாங்கி
விடும்தோது அந்தக்கண்ணாடியில் காண்பித்த ஆபாசமூல
மானது போய்யெதார்த்த முகமாயெப்படித் கண்டம்தோ
அப்படியேயுபாதிபழிகிறதோது அநிற்பிரதிபிம்பபாபாசனும்
அதிட்டான மாத்நிரமாயிருப்பனென்றதி.

வினா- இந்தச்சிதாபாசனுவன் அந்தக்கரணவிருத்தியிற் கூ
டிவெளியிலிருக்கிற கடந்தையறிகிறதோது அந்தக்கடர்ஞ்
ஞானத்தைப்போக்கிக்கடத்தைத் துலக்குவித்தது போலஉ
ள்ளேயிருக்கிற சயம்பிரகாசமானபிரத்திகாண்மாவைத் துல
க்குவிப்பதேவேனின்,

விடை- சிதாபாசனுவன் பலவியாப்தியானதாத் பிரத்திய
கான்மாவைத் துலக்கு விக்மாட்டான்—ஆதலாத் பிரத்திய
கான்மாவை யறிகிறதற்கு அந்தக்கரணவிருத்திவிபரப்திக்க
வேணுமே தவிரப்பலமான சிதாபாசவிபரப்தி தேவையில்
லை—சுருதிகளிலும் மனதினால் அறியப்படா தென்கிற பல
வியாப்தியும் சொல்லியிருப்பதால் தன்னாய்ப் பருத்தறிந்து
குட்கமபுத்தியினும் பிரமத்தை யறியவேணும்—எவன் பிரஞ்

ஞாமாந்தமாயிருக்கிறேனாவதுக்குச், சுருதியைக் கேட்டமா
த்திரத்தினால் அகண்டாகாரவிருத்தி பிறக்கமாட்டாது, சிவண
மனன நிருத்தியாசனங்கள் யாதொருத்தன் நிரந்தரஞ்செய்து
வருகிறேனாவதுக்குக் கட்டிவிட்டமமர்க்கும், அந்நிலைக்குட்
கமவஸ்துவையறிந்துக்கொள்வான் — ஆதலால் அந்தப் பிரஞ்
ஞாமாந்திகளாயிருக்கிறபேர்கள் பரப்பிரமவஸ்துவை நன்றி
யுடையதெனின பொருட்டுச்சிவணமனன நிருத்தியாசனங்களை
ச்செய்யவேண்டும்.

ஷ்ட்லிங்கதாற்பரியம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- சகலவேதாந்தகங்கியங்களுக்குஞ்சந்தாகவும் அத்தொ
ய்தமாகவு மிருக்கிற பரப்பிரமத்தினிடத்தில் ஷ்ட்லிங்க
ங்களால் தாற்பரிய நிச்சயம்பண்ணுவதே சிவணமென்று
சொல்லப்படும்.

வினா- அவையாதெனின்,

விடை- உபக்கிரமமுபசங்காரமின்றிமொரோலிங்கம், அப்பிரா
சமிரண்டாம்லிங்கம், அபூர்வதைமுன்றும் லிங்கம், பலம் தா
லாங்லிங்கம், அரித்தவாதம் அஞ்சாம் லிங்கம், உற்பத்தி ஆ
றும்லிங்கமென்று சொல்லப்படும்.

வினா- இதில் உபக்கிரமமுபசங்காரமாவதேதெனின்,

விடை- உபக்கிரமமாவது சச்சிதானந்த அகண்டமாயிருக்கிற பர
ப்பிரமசொருபத்தினிடத்தில் அத்தியாரோபமாக இந்தச்சகலபூ
தபிரமான்டபின்டாண்டங்களையெஜகத்துண்டாயிற்று, இந்
தச்செஜகத்தாகியிருஷ்டியாகிறதற்குமுன் பிரமம் சத்தாமாத்தி
ரமாகவேயிருந்ததென்று பிரதிவாதிக்கிறதும், உபசங்காரமாவ
து இந்த உற்பத்தியானசகல ஜெகத்தும் அபவாதக்கிரமமாபொ
டுங்குறையாலிதற்பிரமான்டபின்டாண்டமென்கிற உபாதிபித்
கூடஸ்தபிரமங்களுக்கு அந்த உபாதிமையொழித்து வகத்தவவ
யிக்கியத்தைக்கூறப்படுகிறதுமாம்.

வினா- அப்பிராசமாவதேதெனின்,

விடை- நியேபரப்பிரமம் நியேபரப்பிரமமென் னுண்பதுபி
ரகாரமாகவுபதேசிக்கையாலும் அதுசேதன்னைக்கூட்டிச்சொ
ல்வதாலும் சேதனனுடைய சொருபத்துக்கே அத்துணைவது
ஆன்மத்துவம்போதிக்கிறதாலும் அப்பிராசமென்று சொல்
லப்படும்.

சென்னை - அருள்மனாசாமிசுவாமியார், திருவிடைமருதூர்

வினா - யாதோர கீழிடப்பிரமாணம் கருக்கலிதாதி உபபிஷிதப் பிரமாணத்தினால் ஆவியை உட்கிணையப் பார்த்துப் பரிசு, இதரப் பிரமாணங் கீழினால் உபபிஷிதம் உபபிஷிதம் அபிஷிதம்.

வினா - பணம் எடுத்துக்கொள்வீர்

[illegible]

வினா - அரித்தவா தமர் வதே தெனின்,

வினா - எந்தவஸ்துவைக் கேட்டதினால் கேள்விக்கெட்டாதவ
ஸ் து கேட்கப்படுகின்றது, எந்தவஸ்துவை மனனம் பண்ணி
வதினால், மனனம்பண்ணப்படாதவஸ்துமனனம்பண்ணப்படா
கிறது, எந்தவஸ்துவைபறிந்த மாதிரத்தில் அறியப்படாதவஸ்து
அ அறியப்படுகிறது, அதுவேபஞ்சகார்த் திருத்தவத்தெழில்
கருங்கும் ஆதாமாய்விளங்குவதென்று சொல்லுகிறதே அந்த
தவாதம்.

வினா- உற்பத்தியாகாதே தெனின்,

விடை-கடத்துக்குமன்றும் நூலுக்குவன்றும் ஆபரணத்துக்கு
 பொன்னும் ஆபரணங்களுக்கு இரும்பும் எப்படிக்காரணமா
 யிருக்கின்றதோ அப்படியேயேதோற்றப்பட்ட சகலசெய்தும்
 குப்பிரமமேகாரணமென்றுசெய்ததுக்குப்பிரமத்துக்கும் அபி
 ன்னத்துவம் பிரதிபாதிக்கின்றதே உற்பத்தி செய்ந்துசொல்ல
 ப்படும் இத்தப்படி வேதாந்தவாக்கியங்களினால் பிரவணம் ப
 ண்ணப்பட்ட அத்துவைதமான பிரத்தியகாரணமவன்றாவைய
 னுகூலமான புத்திகளினால் அளவிட்டு நிச்சயிக்கின்றதே மன
 னமென்றும் — விசயிகமாயிருக்கிற தேசேந்திரியானிகளைத்
 தள்ளிச் சகாதிகமான அகண்டாகார விருத்தியோடே கூடிமா

கையினுச்சியில் விட்டதயிலதானா போல் இடைவிடாமல் அக
ண்டாகாரனிருத்திகளினால் நிரந்தரத்தியானம்பண் னுறதேநிதி
த்தியாசமென்று சொல்லப்படும்—யாதொருத்தனுக்குக்கே
ள்விபாஸசிரவணத்திற்கு முசயமெல்லளவுகாலந்தீரவில்லையோ
அதுவரைக்கும்சிரவணம்பண்ணவேணும்— சிரவணம்பண்ணி
நிச்சயித்தசொருபத்தில் சமுசயமெல்லளவுகாலந் தீரவில்லை
யோ அவ்வுகாலஞ் சருதியுத்திகளினால்மண்ணம்மண்ணவே
ண்டும்-தேவமேநானென்கிற விடரீத பாகனையானது மனதில்
எல்லளவுகாலம் நாசமடையவில்லையோ அவ்வுகாலம்மோட்
சம்பவேணுமென்றிச் சித்தவன் நிரந்தரத்தியானம் பண்ணவே
ணும்— அபரோட்ச சாட்சாத்காரத்தில் குதர்க்கங்களுடன் கூ
டினதிரிசியப்பிரபஞ்சமானது எந்தமட்டும் நாசமடையவில்
லையோ அதுவரைக்கும்ஞானந்தள்ளுபடாது, ஆதலால்மோ
ட்சத்திலே யிச்சையுள்ளவன் தியானசமாதிகளை அடக்கிப்பிச்சி
யவேணும்.

வினா- தியானசமாதியாவதேதெனின்,

விடை- சவிகல்பசமாதியென்றும் நிர்விகல்ப சமாதியென்று
ம் இரண்டுவிதமாகவிருக்கும் அதில் சவிகல்ப சமாதியென்க
ணத்தையுந்நிச்சொல்லுகிறோம்கேட்பாயா.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- ஞானஞானஞெயந்ளான திரிபுடிக்கும்லயம்வாராம
ல் ஞெயமாகியகேவல பரப்பிரமவஸ்து லீனிடத்தில் நிலைத்
ததால பிரமாகாரமாயிருக்கிறசித்தவிருத்தியேசவிகல்பசமா
தியென்று பெரியவர்களால் அறியப்பட்டிருக்கின்றது— ஆதி
லல் அந்தஞானஞானஞெயமாயிருக்கிற திரிபுடியும் ஞெய
மாத்திரமாயிருக்கிற சத்தாகியபரப்பிரமத்தி னிடத்தில் அசத்
தாய்விளங்குகின்றது.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- மிருத்திகையினால் பண்ணப் பட்ட பானையானதுமி
ருத்திகையாயிருந்தும்பார்க்கிறபேர்களுக்குப்பானை மென்
றெப்படித்தோற்றப்பட்டதோ அப்படியே ஞானஞான
ஞெயமானதிரிபுடியஞ்சன்மாத்திரமானபரப்பிரமவஸ்துலீனி
டத்தில்சன்மாத்திரமாகவேவிளங்குகின்றது ஆதலால் இப்போ
து சொல்லப்பட்டசமாதிக்ஞ்ச சவிகல்பமென்று சொல்லப்பட

இவ்விதத்தினால் ஞானஞ்ஞானஞ்ஞானமானதிரிபுடிபெய்தித்
துஞ்ஞானத்திரமாயானபாப் பிரமஞ்ஞானபந்தாஞ்ஞானத்தேவனான
ஞானநிவ்விதம்பமானதால் அதை நிர்விசல்பசமாதிபென்று சொல்வ
வாழ்க்கை.

ஷீடவிதசமாதிவட்சனம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- சலத்தித்தலத்தலவணமானது, லலணமென்கிறதானவே
ஞானமல் சலத்தித்திரமாயானதுபொலப் பிரமனாகாமானவரி
ருத்தியானது பிரமமாத்திரமாகநிலைத்தபின்பு அதிதையாக
ப்பிரமமாகவேணங்கிறதினாலும் ஞானஞ்ஞானனைவிகல்பங்
கனிக்லாததாலும் நிர்விசல்பமென்று சொல்லப்படுகிறது—வினா
நியினுடைய சரபாபாபாவங்கனிசணிக்கும் பேதங்காரணப்ப
ட்டிருக்கின்றது, அதன்கீழில் விருத்தியாபாகம், சமாதிசமுத
நியிசண்டிதஞ் சமமாங்க் காணப்பட்டானுஞ் அதுசீதயில் அ
ஞ்ஞானங்காணப்பட்டிருக்கின்றது சமாதியில் அஞ்ஞானங்கா
ணப்படவில்லை—ஆதலால் அஞ்ஞானமும் அஞ்ஞானத்தினாலும்
மீதல்களான விபரிதபாவணையும் ஸீடாக்கவேண்டி மூழுட்கவா
னவன் இந்தச்சுவிகல்பநிருவிசல்பசமாதிநியிசண்டியும் பிரப
த்தனம்பண்ணிச் சாதிக்கவேண்டும்—இந்த இரண்டு சமாதியும்
சாதிக்குமளவில் விபரிதபாவணை நிவிர்த்தியாயிச் சொருபஞா
னத்துக்கு ஒருவிக்கினமுயில்லாமல் சதா சொருபானந்தஞ் சி
த்திக்கும்—இந்தச் சமாதி அந்தர் திரிசியானுவித்த சவிகற்பம்
அந்தர்சத்தானுவித்தசவிகற்பம் நிருவிசற்பம் பகீர்திரிசியா னு
வித்தசவிகற்பம்பகீர்சத்தானுவித்தசவிகற்பம் நிருவிசற்பம்
சா-ஆறுவகையுண்டு, அவற்றுள், முதலில் அந்தர் திரிசியா னுவித்த
சவிகற்பத்தைச் சொல்லுகிறோம்கட்பாயாக.

அந்தர் திரிசியானுவித்தம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- சுயம்பிரகாசமான அநிவைத்திரிசியங்களான காமக்கு
மோதாதிவிருத்திகளோடே கூட்டி அந்தவிருத்திகளுக்கிச்சா
ட்டியாகத்தானையிருக்கிறசொருபானுசந்தானமே திரிசியா
னுவித்த சவிகல்பசமாதிபென்று சொல்லப்படும்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- நானினனக்கென்கிறகாமக்குமோதாதிவிருத்திகளெந்த
அநிவினால்காணப்படுகின்றதோ அந்தத்திருக்கான அநிவுக்

கு அக்ஷரமுதலான காமாதிகள் திரிசிய மென்றதி — இத் தக்காமாதிகளவிருத்திகளையும் அனிகாரியாகுப்பார்க்கிறசாட்சி யானதன்னைப்பார்க்கிறவன் திடீரிசியனாகவேயிருப்பான், காமா திவிருத்திகளுக் கெல்லாம் நான்சாட்சி என்னால் இந்த விருத் திகள் காணப்படுகிறதென்று தன்னைச் சாட்சியாக அறிந்தவன் சாட்சியாகவேயிருப்பான் — திரிசியமாகவிருக்கிற சகலகேசா திப்பிரபஞ்சத்தையும் ஆன்மாவாயிருக்கிற தன்னிடத்திலே லய ம்பண்ணவேண்டும்.

வினா- அதற்கனுபவமேதனின்,

விடை- நேகம்தானல்ல, இந்திரியம் தானல்ல, பிராணானுமல்ல, அ கக்ஷரமனோபுத்திகளும் தானல்ல, இந்தத்தேசேந்திரியப்பி ராணமனோபுத்தியகக்ஷரதிவிசாரகங்களுக்கெல்லாம் அப்பாற் பட்டுச்சாட்சியாய் நித்தியனாயிருக்கிற பிரத்திய கான்மாவே நந் தானேன், அந்நோபுத்தியாகியுப்பிராணவிருத்திக்ஞ்சாட் சியாகியுக் பத்தனிருத்திக்ஞ்சாட்சியாகியும் சட்சகக்ஷாத்திரா திரிந்திரியங்களுடைய கிரிகைகளுக்ஞ்சாட்சியாகியும் நித்திய மாகியுமிருக்கிற பிரத்தியகான்மாவே நானானேன், நான் அலமூல ல்ல, நான் அடமூலமல்ல, நான் அவிமூலமல்ல, நான் அநாமமூல மல்ல, நான் அருத்தமூலமல்ல, உண்மையுமல்ல, மூக்கறையனு மல்ல, நொண்டியுமல்ல இதுகளுக்கெல்லாஞ்சாட்சியாய் சத்தி யாயிருக்கிற கிரத்தியகான்மாவே நானானேன் — நான் வந்தவனுமல்ல, போனவனுமல்ல, கிளர்ந்தவனுமல்ல, கொல்லப் பட்டவனுமல்ல, கர்த்தாவனுமல்ல, சொல்லுகிறவனுமல்ல, சொ ல்லப்படுகிறவனுமல்ல, எகியுமல்ல, ஆக்கியுமல்ல, இதுகளுக்கெல் லாஞ்சாட்சியாயிருக்கிற பிரத்தியகான்மாவே நானானேன், நான் யோகியுமல்ல, வியோகியுமல்ல, ராகியுமல்ல, ராமியுமல்ல, ருரோ தியுமல்ல, லோபியுமல்ல, பந்தனுமல்ல, முத்தனுமல்ல, இதுகளுக் கெல்லாஞ்சாட்சியாயிருக்கிற பிரத்தியகான்மாவே நானானே ன், நான் உட்பிரஞ்ஞனுமல்ல, வெளிப்பிரஞ்ஞனுமல்ல, பிரஞ்ஞ னுமல்ல, அப்பிரஞ்ஞனுமல்ல சிவனப்படுகிற வனுமல்ல, மன னப்படுகிறவனுமல்ல, அநியப்படுகிறவனுமல்ல, சாட்சியாய் நித் தியனாயிருக்கிற பிரத்தியகான்மாவே நானானேன் — எனக்கித்தத் தேசேந்திரியாதிகளுடைய கூட்டுறவுமில்லை, புண்ணியபாவமில்லை

அமுமிக்கை, பரிதாபமுதலானவற்றை மிகவுருகும் அபிப்பிராயப்பட்டு
சந்தாவிமுத்தமான் கவலித்தனாருடையோருளேன், என் நிப்ப
முத்தன்னுடைய சொருபத்தைத் தன்னை கவலி கொண்டு காணப்
பட்டதிரிபத்தை யெல்லாந்தன் லிலேயும் பண்ணிக்கொண்டு
பிராந்தியினுல்தன்னிடத்தில்காணப்பட்டவரால் காமாக்கமிடரீது
பாவமானதை வித்துவா னுயிருக்கிறவன் விட்டொழிவான்;

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- தேகத்துக்கு விபரீதபாவமாகிய சுயம்பிரகாசமான ஆ
ன்மப்பிரகாசமே முத்தியென்று சொல்லியிருப்பதாக்கதானா
வமுமனதை யடக்குகிறவனுக்கேயிந்தச்சமாதி சித்திக்கும்துக்
லாவிட்டால் சித்தியானு-ஆனதால் சதாகாலமுமவதை யொடுக்
கவேணும் அப்படிக்கில்லாமல் யாதொரு வேட்பான வியிருவும்
இந்த அகண்ட சச்சிதானந்த ஆத்மமானுபவ நிலை சித்திக்கமா
ட்டானு அதுவருகிறதென்பொருட்டுச் சச்சிதானந்தமான தன்
னிடத்தில் அகங்காரங்களையும் அகங்காரங்களுடையவிகாரங்களோ
பும் நிவிர்த்தி பண்ணவேணும்—யாதொரு புருஷனாலே யா
ன்மதத்துவத்தை யவலம்பித்துக்கொண்டு பிரகிருதிநாசம்பண்
ணப்படுகிறதோ அவனே முத்தனாவான் அதேதன் றிக்கோடி கர்ம
ங்களைப்பண்ணினானு முத்தனாகமாட்டான், யார்வேதத்திலே
யேதாசவேதவுபநிஷத்தில் சுயம்பிரகாசமான ஆக்மாவை ய
றிந்தவன் சகல அஞ்ஞானபாசங்களையும் அதுத்துச் சென்மமிரு
த்தக்களான சகலகிலேசங்களையும் விட்டொழிவென என்று சொ
ல்லுகிறதிருல் சகலகிலேசங்களையும் விட்டொழிகிறதே சென்ம
மொழிகின்றது, ஆனதால் அந்தநிலைமையே ஜீவன் முத்தியென்
று சொல்லப்படும்—முத்தியென்பது திரும்பச் செனன மில்லாம
லிருக்கிறதானகயால் அந்தச் செனன மின்மையுங்கிலேசங்க
ளொழிகிறதிருல் சித்திக்கும் கிலேசங்களொழிகிறதும் ஆத்ம
மநிண்டையிருந்தித்திக்கும் ஆதலால் முழுமூட்சுவாயிருக்கிறவன்
ஆத்மநிண்டையச் சதாகாலமும் செய்யவேண்டும்—யாதொ
ருமனுஷனுக்குஞ் சென்மத்துக்குக்காரணமானது கிலேசவாச
னையேதவிர வேறில்லை ஆகையால் அந்தவாசனாருடையவிகா
சங்களான நிஷ்டையாகிற அக்கினியிருல் தகித்துப்போடும்
போது அந்தவாசனங்கள் சென்மத்துக்கே துவாகமாட்டானு.

வினா - அதேதெனின்,

விடை - அக்கினியில் உறுத்தவித்தானது ஆவான்க்கிவற்ற தற்கேது வெப்படியாகமாட்டாதோ அப்படியும் அக்கினியினுள் தக்கப்பட்டவாசனாபமானகிலைங்கள் புனர் ஜன்மத்திற்கேதுவாகமாட்டாது—ஆகையால், முழுட்கவான வனுக்கு அசேஷவாசனாபசயமாய் விபரீதபாவனை நிவிந்தியாகுங்கொருட்டுப் பிரபத்தனம் பண்ணியாகிலும் ஞானநிஷ்டை செய்யவேணும்—இந்த ஞானநிஷ்டா பரவாயிருக்கிற புருஷனுக்குக் கர்மங்களைச் செய்பபக்கணக்கில்லை, கர்மங்களுக்கும் ஞானங்களுக்குப் ஒன்றாய்க்கூட்டுறவுகித்தியாது, இப்படி ஒன்றுக்கொன்று கூட்டுறவில்லாததால் பின்னகபாவங்களாயிருக்கிற கர்மஞானங்களுக்கு அயிக்கியங்கூடாது.

வினா - அதேன் கூடாதெனின்,

விடைதேகாத்தாமபத்தியோடே கூடியவர்கர்த்திருத்தவபாவனை யானது கர்மம் அந்தக்கர்த்திருத்தவபாவனையைக்கொடுப்பது ஞானம், கர்மமும் அஞ்ஞானத்திற்குமுதலாம் ஆகையால் அந்தக்கர்மாஞ்ஞானங்களைக்கொடுக்கிறதே ஞானம் ஆனால் ஒன்றுக்கொன்றுவாயிரங்களாயிருக்கிற ஞானகர்மங்களுக்கு அயிக்கிய வெப்படியகித்திக்கும்—மேலகதிபிரங்களுக்கும் சகல இலைத்தனவிழிகிறதற்குமெப்படி கூட்டுறவுகாமே ஞானமெப்படியே ஞானகர்மங்களுக்கும் கூட்டுறவில்லையென்றறி-மேற்குமுதல் பாரக்கிறவனுக்குகிழக்குமுகம்பார்க்கிறதற்கெப்படியகூடாதோ அப்படியே அந்தர்முகமான ஞானநிஷ்டையைப் பொருத்தினை ஒக்கும் கர்மத்தினிடத்தில் எப்படியோக்கிய மூண்டாகப் பெரின்றது—ஆனால் ஞானநிஷ்டா நிரந்தரவாயிருக்கிற முழுட்கவுக்குக் கர்மத்திரத்த தெழிலில் அவகாசமில்லை.

வினா - பின்னெதினெனின்,

விடை - ஞானநிஷ்டையே கர்மம் ஞானநிஷ்டையே சந்தியாவந்தனம் ஞானநிஷ்டையே சகலகர்மமும் ஞானநிஷ்டையே த்தவிரவெறெயொருகிருத்தியமுமில்லை—மேலுரைக்குக்காயங்களினால் சாதிக்கப்படுகின்றகர்மமெதுவோ அது அசத்தானதால் சுத்தப்பொய்யென்றுசகலதீரீசியத்தையெழுந்திந் திருக்காகிய கிற்சொருபமான நிலையதுவோ அதுவேசந்தியாவந்தனம் அதுவே அதுஷ்டானம் அதுவேவெகாஸை

அதுவேபோசனம் ஆதலால் சுத்தசத்துவம்பொருந்தியபாபம்
 ர்த்தத்தையறிந்திருக்கிறசம்புருஷானாகிருச் சகலமும் சொருப
 நிஷ்டை யென்றறி—சகலத்தையும் விட்டுடாழிந்துஞானநிக்ஷி
 டாபரர்களாயிருக்கிற சந்திரபாகிகளுக்கு ஞானநிக்ஷிடை உத்
 தவிரவேறே செய்கையில்லைமேலும், கிரிகையாந்தரங்க ளான
 தொழில்களெல்லாமொழிந்து ஞானநிக்ஷிடாபரருயிருக்கவே
 ணும்-ஞானமாகிறமேடையின் பேரிலேறவேணும் மென்றிச் சித்
 திருக்கிற முழுட்களவானவன் ஆத்மநிக்ஷிடையாகிற கர்மஞ்செ
 ய்துக்கொண்டு சஞ்சலமில்லாமல் சதாநியான பாராயணரூபா
 ன்மாவினிடத்தில் நிலைத்திருக்கவேணும்—ஆதலால் ஞானமா
 கிற உப்பரிஷகமேலேறுகிற அப்பியாகிக்கு ஞானநிக்ஷிடாசாத
 னங்களானதே கர்மங்கள்—யோகமாகிறமேடையின் மேலேற
 வேணும்மென்கிறபாதொருமுழுட்களவுக்குமேயாகத்தவிரகத்
 தவிரகம், மெல்வளவுமில்லை யாதொருத்தன் யோகியாயிருந்
 தும் யோகத்தவிரகமேறே கிரியாந்தரங்களை நினைக்கிற
 னே அவன் மரத்தின்மேலேறி விழுந்தவனென்பபடி காயம்படி
 வாடு அப்படியே அதோகதியில் விழுந்துபோவான்—ஞா
 னமாகிற மேடைமேலேறியிருக்கிற கிருதகிருத்தியருனபுத்தி
 சாலிக்கு வெளியில் செய்யவேண்டிய காரியமொன்று மில்லை
 வெளிப்பாட்டையுமில்லை ஆதலால்கர்மவரகனை யவனுக்குநீக்க
 வைப்பில்லை—இனிசத்தா னுவித்தசனிகல்பசமாதிசொல்லுகிடு
 ன்கேட்பாயாக.

அந்தர்சத்தா னுவித்தம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- சுத்தசன்மாத்திரமாய்ச் சேடிக்கப்பட்ட சுத்தத்தேதா
 டேகூடிக்கொண்டுநான் அசங்கன் அபம்பிரகாசன் அத்தொய்
 தனென்கிற சுத்தங்களைப்பொருந்தி அந்தச் சத்தங்கள் நானா
 கப்பாவித்தபாவனையெதுவோ அதுவேசவிகற்பசத்தா னுவி
 த்தசமாதியென்று சொல்லப்படும்.

வினா- இதற்கனுபவமேதெனின்,

விடை- சுத்தானுபுத்தானுன்பிரத்தியகான்மசொருப ரூபிருக்
 கிற நித்தியசித்தானுன் சாந்தானுன் ஆனந்தானுன் சதாகாலமும்
 பரமானந்தக் கடலாயிருக்கிறவானுன்—ஆதியுமனூதியும் நா
 ன்வாக்குமனசுகளினால் சாதிக்கப்பட்ட, வன் னுவும் நான்கேவதா
 ந்தவாக்கியங்களினால் அறியப்பட்டவானுன் அளவில்லாத அக
 ண்டுடோதரூபமே நான் அறிந்தேன் அநியே ஸெங்கிற சத்தங்

னியமானவனான்; மாயாகாரியலேசங்களில்லாதவனான், தேவல
ந்திருக்குறப்பமானவனான், ஞானசொருபனான், எனப்பிரகாச
மாய் விளங்குகிறவனான்—முன்பின்னென்கிற தில்லாதவனான்,
உள்ளும் புறம்பும் நிறைந்து பரிபூரணனந்தமாயிருக்கிற ஏக
ம் நான்சென்னமரணமில்லாதவன் நான் நித்தியானந்தமான அ
துவெவதமேநான்—பிரத்தியக அபின்னமென்றும் அகண்ட
மென்றுஞ்ச்சிதானந்தலட்சணமென்றுஞ் சுத்தமென்றுஞ் சு
ருதியினால் சொல்லப்பட்டபரஞ்சோதியான பிரமமெனவே
அதுவே நான்—என்கிற சத்தரமாத்திர மாயிருக்கிற விருத்தி
யோடே கூடிக்கொண்சித்தாமாத்திரம் பொருந்தின சத்தங்க
ளுடன் கூடியோகியானவன் சஞ்சலமில்லாமலிந்தச் சத்தாநு
வித்தமானபாவனைபுச்சாதிக்கவேணும்—மேலும், காபாதிதி
ரிசியங்களைச்சொருபத்திலே லயம்பண்ணிச் சுத்தோகமுதலா
கிய சத்தங்களுடன் கூடித்திருக்கே பிரதானமான பாவனைபை
ப்பொருந்தின தெனுவோ அதுசத்தானுவித்த சவிகல்பசமா
தியென்று சொல்லப்படும்.

அந்தர்நிருவிகற்பம்,

விரு- அந்தர்நிருவிகற்பமாவதெனின்,

விடை- இந்தத்திரிசியானுவித்தசத்தானுவித்தசவிகற்பமென்
கிற இரண்டும்விட்டொழிந் துமனதினுடையதொழில் களை
யுங்கடபோட்டொழித்துப்போடுகிறதேநிர்விகற்ப சமாதி
யென்று சொல்லப்படும்—மேலும், முன்சொன்ன இருவகைச்
சவிகற்பசமாதிகளில் அன்புடனே யிடைவிடாம லெவனெடு
நாட்பழகிவருகிறோ அவனுக்கே இந்தநிர்விகல்பசமாதி சி
த்திக்கும்—எவன் நிர்விகல்பசமாதி நிஷ்டையப் பொருந்தியி
ருக்கிறோ அவனுக்கேவாசனா ட்சயமுஞ் சித்தலயமுந்தடை
யற்ற நிச்சலானந்தமுஞ்சித்திக்கும்—இந்தலட்சணம் பொரு
ந்தினவன் வித்துவான அவன் இதுவெனதென்று உள்ளும்புற
ம்புங்காணாமல் ஆனந்தாமிர்தக்கடலில் அழுந்தினவனாய்த்தன்
னைவிட அன்னியமில்லாதவனாயிருப்பன்—ஆதலால் நிர்விகற்
பமாயும் பாப்பிரமமாயுமிருக்கிற பிரமத்தினிடத்தில் நிஷ்டை
யைப்பொருந்தினவர்களோர் அவர்களைமுத்தர் அவர்களேசுவ
த்தன்மைபொருந்தியும் பொருந்தாமலிருக்கிற பேர்களென்
றறி—அப்பா, முன்சொன்ன சவிகற்பத்தில் சத்ததிரிசியானு
வித்தங்களிரண்டு மிப்போது சொன்ன நிர்விகற்பசமாதியொ
ன்றும் ஆர் மூன்றையுமெத்தனத்தினாலுள்ளே எப்படியெப்ப
டியுதிருக்கே அப்படியேதனக்குவெளியிலுந்தெய்த நிவிர்த்

நியதித்திதென்பெருட்டுஇம்முன்றுசமாதியுஞ்செய்யவேணும்,
பாதிபதிநியானுவித்தம்.

வினா- அதெப்படி யெனின்,

விடை- அதிஷ்டானமாய் சச்சிதானந்தமான பரப்பிரம வான்
அவினிதத்திற் கத்பிதமான நாமரூபாதிசெகந்தன விளங்கிய
து, அதில் கத்துகித்து ஆனந்தமும் மூன்று பிரமசொரு
பம், கத்பிதமான நாமரூபமிரண்டிஞ்செகந்தசொருபம், இ
ந்தச்சச்சிதானந்த நாமரூபாதிசெகந்தமொன்றாய்க் கூட்டி
மூடர்க்கிரமையினுள்பிரபஞ்சமென்து சொல்லுவார்கள்.

வினா- அதெப்படி யெனின்,

விடை- ஒளிர்மையும் வெண்மையும் நெகிழ்ச்சியும் நீட்சியும்
தரங்கமென்ற பெயரு மொன்றாய்க் கூட்டின சலத்தைத்தா
னே அலையென்று எப்படி சொல்லப்பட்டதோ அப்படி போ
லென்றறி — இந்தச்சச்சிதானந்தமூன்றிலேயு ரோபிதமான நாம
ரூபங்கனிதன்மையுந் தள்ளியது ஷ்டானமான சச்சிதானந்த
மாத்திரமாய்க்கிரகித்துக்கொண்டு அதுவாகப்பார்க்கிறதே பா
கியதிநியானுவித்த சவிகற்பசமாதி, இன்ன மூட்சச்சிதானந்
தமான பிரமத்தைத்தவிர நாமரூபங்கனிதெயென்று அந்த நாம
ரூபங்களைவெறுப்படுத்தி அதிஷ்டானத்தில் அந்த நாமரூபமா
ன ஆரோபிதங்களை லயம்பண்ணி அதிஷ்டானமாகப்பார்க்கிற
து—மேலும், சச்சிதானந்தமாகியும் அத்நொய்தமாகியும் அதி
ஷ்டானமாகியுமிருக்கிற பரப்பிரமசொருபமெனவே அதுவே
நானென்று சதாபாவனை பண்ணுகிறது.

வினா- இதற்கனுபவமே தெனின்,

விடை- இந்தப்பிருதீவு அப்புதையுளாய்வு ஆகாயமும் நானல்ல
இந்தப்பஞ்சபூதகாரியங்களுநானல்ல இதற்கெல்லாமதிட்டான
மாகியும் விசத்தமாகியும் ஏகமாகியும் பரமாகியுஞ்சத்தமாகியுமிரு
க்கிறபாதொருபரப்பிரமமூண்டோ அதுவே நானானேன் — நான்
காணப்பட்டபதார்த்தங்களு மல்ல குணங்களுமல்ல கிரியை யகரு
மல்ல சாரியுமல்ல இதுகளுக்கெல்லாம் அதிட்டானமாகியும் விச
த்தமாகியும் ஏகமாகியும் சத்தாகியுமிருக்கிற பரமாத்மாவே நானு
னேன் — நான் சந்தபரிசுரூபரகந்தமூமல்ல இதற்கெல்லாம்
அதிட்டானமாகியும் விசத்தமாகியும் ஏகமாகியும் பரமாகியும்
ருக்கின்றதே நானுனேன் — நான்தேகமூமல்ல இத்திரியங்களு
மல்லபடுபுத்தியுமல்ல அகங்காமூமல்ல இதுகளுக்கெல்லாம்

அதிஷ்டானமாகியும் ஏகமாகியும்விசுத்தமாகியும் சத்தாகியுமிருக்கிறபரமாத்மாவேநானானேன்—நான்தே சமூகமல்லகாலமுமல்லதிருமல்ல வான்னுமல்ல நூலமுட்கும முதலாகியனாமல்ல இதற்கெல்லாமதிஷ்டானமாகியும் விசுத்தமாகியும் ஏகமாகியும் பரமாகியுஞ் சத்தாகியுமிருக்கிற ஆன்மாவே நானானேன்—என்றிப்படிக்காணப்பட்ட நாமருபாதிகனெல்லாம்மீடாய்இதற்கதிஷ்டானமான பிராமமே சதாசத்திடமென்று பாவித்துநடக்கிறமீடானுமிருக்கிறமீடானுஞ்சயனித்துக் கொண்டிருக்கிறமீடானுஞ்சதாசாலமுமிந்தப்பாகியதிரிபாநுவித்தசவிகற்பசமாதிமேசெய்யவேணும்-இனிபாகியசத்தானுவித்த சவிகற்பசமாதிமையுஞ்சொல்லுகிறோம்.

பாகியசத்தானுவித்தம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- அதிஷ்டானமானசச்சிதானந்தத்திற் கற்பிதமானநாமருபாதிகனெல்லாம்பண்ணிநாமலபாகியும் அத்தொய்தமாகியும்பரமானந்தமாகியுமிருக்கிறபிராமமே நானானேன்கிற பாவனைசெய்வதேபாகியசத்தானுவித்தசவிகற்பசமாதி.

வினா- இதற்கனுபவமே தெனின்,

விடை- நிர்விகாரமாகியும்நிராகாரமாகியும் நிரஞ்சனமாகியும் அனுகூலமாகியும் ஆதியந்தமில்லாததாகியும் பூரணமாகியுமிருக்கிற பிராமமே நான் சமூகசயமில்லை—நீஷ்டகனக்கமாகியும் நிராபாசமாகியுந்திரிவிதபரிச்சேத குன்னியமாகியும் ஆனந்தமாகியுஞ் சமமாகியும் அவ்வியத்தமாகியுமிருக்கிற பிராமமே நான்சமூகசயமில்லை—நிர்விசேஷமாகியும் நிர்விகாரமாகியும் நித்தியமுத்தமாகியும் நிஃகிணியமாகியும் பிரஞ்ஞானே காசமாகியுஞ்சத்தியமாகியுமிருக்கிறபிராமமேநான்சத்தேகமில்லைசுத்தமாகியும் ஆதியந்தஞ் சூட்குமமாகியும் புத்திமாத்திரமாகியும்நிருணிகற்பமாகியுஞ்சத்தாகியுங்கேவலமாகியும் பரமாத்மாவைதமாகியுமிருக்கின்ற பிராமமேநான்—சுத்தமாகியும் புத்தமாகியுஞ் சுதசித்தமாகியும்பரமாகியும்பிரத்தியகான்பரவாகியும்அகண்டமாகியுஞ் சொப்பிரகாசமாகியுஞ் சிதாகாசமாகியுமிருக்கிற பிராமமே நான் சந்தேகமில்லை—என்று நிர்விகாராதிசுத்தங்களுடன் கூடிக்கொண்டு கேவலமானவஸ்துலட்சியத்தில்மனதை நிறுத்தித்தியானம் பண்ணுகிறதே பாகியசத்தானுவித்தசவிகற்பசமாதிபனுபவம்.

பாகியநிருவிசற்பம்.

வினா- பாகியநிருவிசற்பமாவதெனினீ,
 விடை- பிரமான்ந்தரசபரவசத்தினுஞ்சொனாபத்தேனேடேயே
 கமாயொன்றிப்புறம்பிச் சகலதொழில் கருமற்று நிச்சலமா
 யிருக்கிறதே பாகியநிருவிசற்பமாத் திபெனப்படும்—யே
 கியானவன் எழுந்திருக்கிறபோது யிருக்கிறபோது மறதியில்
 லாமல் இந்திரியநிக்ரகம்பண்ணிக்கொண்டு சர்வதாஇந்த ஆ
 துவகைச் சமாதிபும் சாவநானமாய்ச் செய்யவேணும்—மேலு
 ம், விபரீதபாவனைபாணனுட்கேடாடே பெய்வளவுகாலம் நிவி
 ச்த்தியாகவில்லையா அவ்வளவுகாலமட்டிமிந்த அந்தர்பாகியச
 மாதிகளைச்செய்யவேணும்—தடையற்ற சொனாபனாபவட்டி
 ரகாசமானது எதுபரியந்தஞ் சித்திக்கவில்லையா அதுபரியந்
 தழுமிந்தஆதாவகைச் சமாதிபினுல் நிரந்தரம் பொழுதுபோ
 க்கவேணும்—மோட்சம் வேணுமென்கிற இச்சையுள்ளவன்ச
 மாதியைமறந்து ஒருக்காலுமிருக்கக்கூடாது சமாதிநய மறந்
 தானாகில் சூரியனில்லாதபோது இருளானது மூடுகிறது போ
 லமாயை யானதுசொனாபமாகிற தன்னைமறைக்கும்—ஆகா
 ல்பெரியவர்க ளானபேர்சுவானுபவத்தை விடமிசுநனை மகிழ்
 யிருக்கின்றதில்லை சபானுபவத்தைமறந்திருக்கிறதேமிருத்திய
 பயம் இதுவல்லாமல் தமன்வேறேயில்லையென் னுசற்புருஷான
 ல் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது—இப்போது நாம் சொன்ன
 மாதியில் எவன்பிரமான்சப்படுகிறானோ அவன்மனைதுக்கு ஒரு
 விசற்பமூந்தோனது இந்த அப்பிராசத்தினுல் சர்வாத் தும்பா
 வகஞ்சித்திக்கும்,சர்வாத் துமபாவகமே கைவல்லியம்—மேலு
 ம், யாதொருவித்துவாம் சானுக்குஞ் சர்வாத் துமபாவகம்பா
 ருந்தினதே பிரமவித்தைக்குப்பலமென்று பெரியவர்களுநிந்
 திருப்பார்கள்,சேவன்முத்தனாயிருக்கிறவனுக்குச் சகலமுந்தா
 னாயிருக்கிற ஆனந்தானுபவமேபலம்—நான் எனது இதுவெ
 ன்பது முதலாகிய அசத்தைக்கிரகிக்கிறதே இருதயக்கிரந்தி
 இந்தஇருதயக்கிரந்தியானது வாசனையோடே கூடச் சமாதிபி
 னுல் தகிக்கிறபோது பிரமமேதானாயிருக்கிற அனுபவத்தடை
 யற்ற விளங்கும்—மோட்சத்துக்கு நிக்ரகண்டமாயிருக்கிற வ
 யிபிரமமேதானாயிருக்கிற நிலைப்பு,இதுசத்தாத் தக்காரணாயி
 ருக்கிற முழுமட்சக்களுக்குச் சதாகாலமுந்தோற்றம் மற்ரு
 ருத்தருக்குந் தோற்றது—ஆகலால் நியுமறதியில்லாம லிருந்
 துக்கொண்டி இவ்வாறுவகைச் சமாதிபும்நன்றாய் அப்பிராசஞ்
 செய்து இருதயக்கிரந்தியை னானுக்கினியினுல் தகித்து நிரந்

தரம்பிரமாணந்தாமிர்தசமுத்திரத்தில் அபிதந்திச்சந்தோஷமா
யிரு—விருத்திசஞ்சலமில்லாமல் நிச்சலமாயிருக்கிறதே நிர்வி
கற்பசமாதி, அந்தநிர்விசுத்பசமாதி யேயேயாகமென்று யோசனை
த்திரார்த்தத்தை யறிந்தவர்கள் சொல்லுவார்கள். ஆதலால் இந்
தேயோகத்துக்கு அஷ்டாங்கங்களுமுண்டு.

அஷ்டாங்கம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- இயமம் நியமம் ஆசனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகா
ரம்தாரணையானம் சமாதியெனப்பெரியவர்களால் சொல்
லப்பட்டிருக்கின்றது.

வினா- இயமமாவதெனின்,

விடை- அயிம்சை சத்தியம் அதேயம் பிரமசரியம் அபரிக்கி
ரகம் சவுசம்சமம் சந்தோஷம்தபசு சுவாத்தியாயம் வணக்க
பிதுகளை இயம்மென்று சொல்லப்படும்.

வினா- நியமமாவதெனின்,

விடை- ஆகாரநித்ராசேதம் இந்திரியசேதம் சேவாத வருஷீவு
ஷ்ணச்சேதம் அபிமானதுக்கசேதம் சாந்திமூதலிய இதுக
ளே நியமமென்று சொல்லப்படும்.

வினா- ஆசனமாவதெனின்,

விடை- பதுமாசனஞ்சித்திராசன முதலாக ஆசனங்களில்
தனக்குவந்த ஆசனத்திலிருந்தால் மனதுக்காயாசந்தே
தோ அந்தச்சகாசனத்தில் இருக்கிறதே நியான சாதனமான ஆ
சனமென்று சொல்லப்படும்.

வினா- பிராணாயாமமாவதெனின்,

விடை- அபாலைனப்பிராணனுடன் கூட்டி இருதயத்திலொன்
டூப் நிறுத்திக்கொள்ளுகிறதேமனோ நிச்சலமானபிராணயா
மமென்று சொல்லப்படும்—மேலும், பிராணபானைகளை
யொன்றாகமனதுலே நிறுத்திக்கொண்டு குடும்பகம் பண்ணினால்
மனது நிச்சலமாகும் அப்படிபண்ணுவவரையில் மனதுசஞ்ச
லமாயிடும்த—ஆதலால் மனதுநிச்சலமாகும்பொருட்டிப் பிரா
ணயாமம் பண்ணவேணும் இந்தப்பிராணயாமமாவது சுகற்ப
ப்பிராணயாமமென்றும் நிகற்பப்பிராணயாமமென்றுமிரண்
டுகிதமாகவிருக்கும்இதில் பிரணவத்தோடகூடியாயுனை நிறு
த்துகிறதேசுகற்பப் பிராணயாமமென்றும் பிரணவமில்லாம
ல்வாயுனைநிறுத்துகிறதே நிகற்பப் பிராணயாம மென்றுஞ்

சொல்லப்படும் இப்படி நிறுத்துகிற பிராணாயாமத்தின்குற
சகபூரகமும் பகமென்று திரிவிதமாய்ச் சொல்லுகிறார்கள்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- பிரணவத்தை யுச்சரித்து முப்பத்திரண்டு மாத்திரை வ
ரைக்கும் பூரிக்கிறது பூரகமென்றும், அறுபத்து நாலுமாத்
திரை வரைக்குமூள் ளொடுக்குகிற துரும்பகமென்றும், இந்தப்
பூரகமும் பகங்களினால் நிறுத்தினவாயுடைப்பறிஞனுமாத்திரை
வரைக்குமெள்ள மெள்ள னோசிக்கிறது சோசகமென்றுஞ் சொல்ல
பபடும் இப்படியிந்தப் பிராணாயாமத்தை யோகியானவன் பிரா
தக்காலத்திலுமத்தியானகாலத்திலுஞ் சாயுங்காலத்திலும் ஆஸ்த
மனமானதின் பிறகும் அர்த்தராத்திரியிலும் விடியற் காலமு
ம் எழுபத்திரண்டு வீதம் சோசகபூரகமும் பகங்களை அப்பிரயாசி
க்கவேணும்—இப்படி தினந்தோறும் சர்க்காலத்திலும் பிரா
ணாயாமத்திலே அப்பிரயாசிக்கிற யோகிக்குப்பலன் மாகமொன
திலேனவாசஞ் செயமாகும், சவாசஞ்செயமா னுல்லமனது திரிம
லமாகும்—மனது நிர்ப்பலமானால் சொரூபானுஹஞ் சித்ததிக்கும்
ஆதலால் இந்தப் பிராணாயாமத்தைப் பிரயத்தனம் பண்ணிச் ச
தாகாலமுமப் பிரயாசிக்கவேணும்—இந்தப் பிராணாயாமத்தினால்
தேகத்திலுண்டானவாதிபித்தசிலேஷ்டம் சரங்குண்டம் ரூலை ஷத்
யமுதலான வியாதிகளாகிய சகலபாவங்களும் நசிக்ஞம்—இதல்
லாமல் ஆயுசுதேக காந்தி மூலாக்கினி இத்திரியசத்தங்களாகிய வெ
ல்லாம் விருத்தியடையும், அவமிருத்துக்களும் பறந்தோடிப்
போம்—அப்பா! யோசசித்தியின் பொருடடுப் பிராணாயாம
த்துக்குச் சமானமான சாதனம் வேறேயில்லை ஆதலால் இந்தப்
பிராணாயாமஞ் சதாகாலமுஞ்செய்யவேணும்,

வினா- பிரத்தியாகாச மாவதேதெனின்,

விடை- புத்திவிருத்தியை இந்திரியங்களிற் போகாத படிக்கு
ப்பிரமத்தினிடத்தில் நிறுத்துகிறதே பிரத்தியாகாசமென்று
சொல்லப்படும்.

வினா- தாரணையாவதேதெனின்,

விடை- இப்படிப் பிரத்தியாகாசம்பண்ணின மனதைப் பிரத்
தியாகாசம் வினிடத்தில் நிறுத்தியெனியிற் சஞ்சலமாய்ப்
போகாமல் லட்சியத்தில் திடம் பண்ணுவதே தாரணையென்
றுசொல்லப்படும்.

வினா - தியானமாவதே தெனின்,

விடை - விசாதிகமாயிருக்கிற அகங்காரத்தி விருத்திகள் பிற
வாம லொடுக்கிச்சகாதிகமாயிருக்கிற அனுசந்தான வட்ச
ணமான விருத்தியோடுகூட நித்தமே தியான மென்று சொ
ல்லப்படும்.

வினா - சமாதி யாக தே தெனின்,

விடை - இப்படி வட்சியம்வைத்தவிருத்திகளெல்லாம் வட்சிய
மேதானுக்கிச்சகாதிகமநத்திருப்பதே சமாதிமென்று சொல்லப்
படும் - இப்படியோசத்தினுடைய அஷ்டாங்கங்கள் சொல்
லப்படுகின்றன - ஸாராய் சீஷனை இயமநியமங்களுடனே கூ
டின நன்மைமயான சித்திரா சனத்திலிருந்து சதாகாலமும் பிரா
ணயாமஞ்செய்துக்கொண்டுவிடயங்களில் இத்திரியங்கள் நாடா
கவ பிரதநியாகாரஞ்செய்து அதைவிட்டகலாமல்தாரணைபண்
னர் நிஷி களமாயிருக்கிற பரமதக் துவத்தைத்தியானம் பண்ணி
நிர்விசற்பசமாதியில் நின்றுதன்மேதகத்தைமறந்தயோகியான
வன்பிறவியாகிற பதத்தைத்தகித்து ஆனந்தமடைவன் - இந்
தநிர்விசற்பசமாதியில் இருக்கிறவன் குணத்திரயங்களைபுங் கட
ப்பன். வித்துகாரா யிருந்தாலும் நிருவிசற்ப சமாதியில்லாத
வன் குணத்திரயங்களில் கட்டுப்பட்டுச் சங்காரத்தில் அடிபடு
வன் - ஆனதால் நேக்திரகண்ட இருகய ஸ்தானமான சாக்கிச
சொப்பணசமுத்திகளைக் கடக்கிறதே குணத்திரயங்களைக் கட
ந்தகசமாதி, இதுஞான நிஷ்டையாயிருக்கிற யோகிக் கதவிர
அன்னிய னுக்கில்லை - அதலால், வேதமும் யாதொரு மனுஷி
ஞானவன் அசத்தாயிருக்கிற விடயங்களை அனுசந்தானம்ப
ண்ணுகிறானே அவன்பந்தனாவான், சத்தாயிருக்கிற அர்த்தத்
தைவன் அனுசந்தானம்பண் ணுகிறானே அவன் முத்தனாவான்
என்று கோஷிக்கின்றதால் முழுட்சகாயிருக்கிறவன் பிரயத்
னம்பண்ணி யாகிலும் நிர்விசற்பசமாதியை அடையவேண
ும் நிர்விசற்பசமாதியை யடைந்தவனை பவபந்தத்திலின்றி
விடுபட்டுமுத்தனாவான்.

வினா - பவபந்தமாவதே தெனின்,

விடை - அவித்தியாகர்மசர்மங்களாகியமூன்றுமேசேசெந்தக்
களுக்குப்பந்தங்கள் இத்தப்பந்தங்களுக்குமுத்தநிர்விசற்ப

சமாதியைத் தவிரவேறென்றினாலும் வரமாட்டாது, ஆனால்
இந்தநிர்விகற்பசமாதிக் குவிகாதங்கள்நா லுவிதமுண்டு.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- வயவிட்சேபகஜோயரசாஸ்வாதமென்று நானுவிதமாயி
யிருக்கும், இவற்றுள் அகண்டாகார விருத்திதமேமாத்ருணத்
தோடேகூடி அகண்டவஸ்துவில் செல்லாமல் நித்திரையி
லயமடைகிறதே வயமென்று ம்—அந்தவிருத்தியைப் பரமத
தத்துவத்தில் நாட்டமாய் நிறுத்துகிறபோது மசோருணதோஷ
த்தினால் அந்நாட்டத்தில் நிலையாமல் மேறே அன்னிய விஷயத்
தில் போகவேவிட்சேபமென்றும்—அகண்டாகாரவிருத்தியா
னதாராததமதங்களினால் மூடப்பட்டுவிடியப்பட்டபதம
தத்துவத்தையுமெட்டாமல்பாகியமாகியபிரபஞ்சவிடயத்தை
யும்நாட்டாமல்ஸ்தம்பம்போல் சுத்தமூடமாயிருக்கிறதே கஜோ
யமென்று ம்—விருத்தியானது தான்வைத்த நாட்டத்திலிராம
ல் பூர்வவாசனாவேகத்தினால் சகல விகற்பமான விஷயசங்க
ளைப் பொதிக்கப் போகின்றதே ரசாஸ்வாதமென்றுஞ்சொல்
லுவார்கள்,

வினா- ஆனால் இந்தவிமோதங்களைப் போக்கிற தற்குபாயமே
தெனின்,

விடை- யோகியானவன் சமாதியில் இருக்கிறபோது அகண்டா
காரவிருத்திதமேமாத்ருணத்தோடேகூடி அகண்டவஸ்துவில்
செல்லாதவாகவஸ்தவருமையில் அகன் பிராணாபரத்தினால்
லயத்தைப்போக்கிவிருத்தியை நிருமலம் பண்ணி பிரத்திய
காதம் அபிமுகமாய் விருத்தியை நாட்டவேணும்—இந்தச் ச
மாதிநிட்டான யோகியின் விருத்தி நாட்டத்தில் நீர்வாதமடி
அன்னிய விடயத்தைக் கொண்டு வந்து விடுகிற விட்சேப நிவி
ர்த்திக் குவிரத்தினால் அந்தவிடயங்களில் தேஷ்த்தையாகோ
பித்தாப்பிரத்தியே காத்ரும அபிமுகமாய் நாட்டவேணும்—
சுத்தவிருத்தியானது ஸட்சியத்திலும் நிலையாமல் விடயத்திலு
ஞ் செல்லாமல் சுத்த மூடமாயிருக்கிற கஜோய விமோதத்தைப்
போக்கிறதற்கு அகண்டவஸ்துவின் ஸடயன்வத்தையும்அது ஸு
டையமகிமைமையுஞ் சொல்லுகிறதாகவும்மனதுக்குச்சந்தேதா
ஷ்த்தைககொடுக்கிறதாகவுந் திரிசியங்கனெல்லாந் துச்சங்களை
ன்று போதிக்கிற தாகவுமிருக்கிற வேதாந்தங்களை யடிக்கடிவா
க்கினால் பஜனைபண்ணவேணும்—மேலும், ரசாஸ்வாதமென்கி

தவினோதத்தைப் போக்கிற தற்குயோகியானவன் வைராக்கியத்
தினால் விடயங்களிற் போனவிருத்தியைத் திருட்டி யேகாத்ம
அபிரகபாய்நிறுத்தவேணும் — இந்தச்சமாதக்கு இந்தவினோ
தங்களி லாமல் பின் னும்பலவினோதங்கள் வந்த னும்போகியா
னவன் திடானத்தினாலும் சமாதியினாலும் விக்கினங்களைப் போ
க்கி நிர்விகற்பத்தை அப்பியாசிக்கவேணும் — விடய சந்நிதியி
ல் இந்திரியங்களைப் போகவொட்டாமல் மனதை நிக்கிரகம் ப
ண்ணுகிறவனை தீரன், அந்தத்தீரனை தீவிரமோட்சலிச்சையு
டைத்தானவனாயும் சீதஜ்யேனா திதொந்தங்களைச் சகிக்கிறதாயி
ருக்கின்றதி தீட்சையுடைத்தானவனாயுந் சகல விருப்பமற்றவனா
யுமிருப்பன் இவனைக் கண்டவா த்திரந்தாரத்திரயாதிவிக்கினங்க
ளெல்லாம் பறந்துபோய்விடும் — சகல விக்கினங்களை யுங்கெடு
த்துவொட்சிக்கிற வராயிருக்கிற நகரன் பரமானந்தியாயிருக்கி
ற ஞானியினால் உடாசிக்கப் பட்டி முண்ணிற்பார் — ஆனதால்
முழுடன்வாயிருக்கிறவன் சகலவிக்கி னபயங்களை யு பொழித்து
நகரவரிடத்தில் பாரத்தை வைத்து நிர்விகற்பத்தைச் செய்வா
னாகில் அதற்கொருவிக்கினமுமில்லை — முன் சொன்ன அகண்ட
டாகாரவிருத்தி ரூபமான அப்பியாச யோகத்தினால் விருத்தி
யானது ஒருமையடைந்ததாகவும் அலைவற்றதாகவும் பிரமா
காரமாகவுயிருக்கிற ஆனந்த சொரூபமான பரப் பிரகத்தினி
டத்தில் அந்தவடிவமாகவே யிருக்கும் — இப்படிக் கொத்தர
ஜ்யோகியானவன் உள்ளும் பற்றம்பஞ்சொரூபமன்றி அன்னிய
யில்லாத பரப்பிரமந்த வேயாய்ச் சகல மதாழி இற்றுச் சக
லாயிருப்பன் — இந்த நிலையே முத்திரக் குச்சகசாயிருக்கிற அ
வத்தை இந்த அவதாரத்தை யகலமா னவன் மன்னியாவஸ்தை
யென்று சொல்லுவார்கள்.

வினா உன் மன்னியாவஸ்தையாவதெதனின்?

விடை — நிர்விகற்பமாயிருக்கிற ஆன்மாவினிடத்தில் ஆத்துமா
காரமாயேகரூபமான அகண்டாகாரவிருத்திநிலை பெற்றிரு
ப்பதே உன் மன்னியாவஸ்தையென்று சொல்லப்படும் — மே
லும்; அத்துவைதபரப்பிரமப் பிரகாசத்தினால் அஞ்ஞானமா
கிற அந்தகாசம் நிவிர்த்தியாய்ப் பரப்பிரமமாயிருக்கிற தன்
னாலே தான் சாட்சரத்தகாரமாகிறபோது அஞ்ஞானவாயிருக்கிற
தேகாதிகளை நானென தென்பது முதலான இருதமக்கிரந்திய
ம் சொரூபத்தைத் தெரியவொட்டாமல் மறைத்திருந்தசமுசய
ங்களுஞ்சகலமான கர்பங்களாகிய அஞ்ஞானநாசமானவனே

பிரம் வித்துக்களில் கொஷ்டன், அங்னே அருத்தமபந்தம்
களை யொழித்தவன்—இந்தப் பிரமநிஷ்டை பிரமகாரணவி
ருத்தமோட கூடினவனாய் சகலமும் பிரமமாகக்கண்டு பிரம
த்தினிடத்தில் சதாநாலமும் வீணையாடிமித்துக் கொண்டு ஆ
னந்தபரவசனாயிருப்பன்—இந்தப் பிரமநிஷ்டை நுகருக் கர்த்
திருத்துவ காரண காரியமுதவானபாக னை வல்லவென நிந்த
தால் அவன் தானென தென்பது முதலாகிய சமுசார பந்தத்தை
க்காணான்; பந்தத்தைக்கண்டவனுக்குச் சமுசாரமே யொழிய
னகததைக்கண்டவனுக்குச் சமுசாரமில்லை.

வினா- அதெப்படிபெணின்,

விடை- கர்த்தாவாள், செய்யவேண்டியதென்ன, செய்தாலதந்
ப்டலென்ன, இதற்குச்சாதனமென்ன வென்கிறநாண் குங்
கெவலமாயிருக்கத்தாயுமேகமாயும் பரப்பிரமமாயிருக்கிற
சொரூபத்தைத் தவிரவேறேயில்லை—ஆதலால் பரமசுருதியி
னுலுந் சுற்குருவினுலுந் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அரித்தவனுச
ந்தானத்தினுலுண்டானது விடநா னைப்பிரமசனாய்ப் பிரத்தியகா
ன்மாவென்றுப் பிரமபென்றுப் பேதமில்லாத சொரூபமான
கெவலானந்தரூபத்தில் செய்யவேண்டியதென, செய்தொழி
வெது, பவபெண்ணிருக்கின்றது, கர்த்தாவாளன்கிற நாண் கு
மில்லை.

வினா- அதெப்படிபெணின்,

விடை- ஆகாசமாயிருக்கிறபழுதையினிடத்தினுண்டாகியஅச
ந்தாஸடாம்தென்கிறகுணநந்தையிலடாம் தென்கிறபேர்
மாத்திரமெப்படி மிச்சமாயிருந்ததோ அப்படியே அது கி
டான சொரூபத்தினிடத்தில் நாயரூபகெததென்கிறபேர்மா
த்திரமாய்விளங்குகின்றது, இப்படிப்பட்ட நாயரூபத்தைத்
தள்ளி அத்கீடானமாயுப் நிரவதிசமாயிருக்கிற சதானந்தாமி
ர்தக்கடலில் அழுந்தியிருக்கிறவனுக்குக் கர்த்தருத்துவகாரண
காரியடலமெங்கே யிருக்கின்றது—தொந்தருணியமாயொன்
ருயிருக்கிற ஆகாசத்தில் கெந்தருவநகரத்தோன் றுகிரூப் போ
ல் ஒன்றாய் அத்துவிதமாயிருக்கிற ஆன்மாவினிடத்தில் பிரா
ந்தயினால் கர்த்தாவென்றுங் கன்பமென்றுங் கரணமென்றுந்
சொல்லப்படுகின்றது, இப்படியுண்டானதெல்லாம் அழிந்து
போய்க்கெவலமாய்ப் போதமாத்திரமாயிருக்குமளவில் கர்த்த
ரியகரணபல கர்த்தாவாகிய வினுகளெல்லாமெங்கே யிருக்க

ம்போகின்றது—பிரகதாரணிய உபநிடத்தில் சகலமாமான்ம
சொருபமாகத்தானே பார்க்கிறவனுக்குக்கர்த்திருகரணநிபே
தமில்லைமென்று சொல்லுவிறதாலும் சமுத்தியில் சர்வகரண
மும் லயித்திருக்கிறபோது ஒருபோதமுந்தோன்றாததாலும்
எவன் தான் போதத்தைக்காணுமான் ஆதலால் நித்தியமாயும் நி
ற்குணமாயும் நிர்விகற்பமாயும் நிரவதிகமாய்ப்பிருக்கிற ஆனந்
தசமுத்திரத்தில் அமுந்தியிருக்கிறவனுக்குக்கர்த்தவ்யபகரண
பலகர்த்தா வென்பதொன்றுமில்லை—ஆதலால் புருஷனுக்கு
விசிடமாயிருக்கிற சற்கர்ம ஆற்கர்ம பிரணமும் பிரமநிஷ்டை
பொருந்தினவன் செய்யவேண்டியதில்லை;

வினா- அதேதெனின்,

விடை- தேகமே நானென்று அபிமானித்த புருஷனுக்குச்சா
திவரணச்சிரமகர்மங்களைச் செய்யவேண்டும், எல்லாம் ஆன்ம
சொருபமாயிருக்கிற பிரமநிஷ்டனுக்குச் செய்ய வேண்டிய
யதொன்றுமில்லை—ஆகையால் தேகத்தினிடத்தில் ஆத்ம பு
த்தியைவையாதவன் சாதிவரணச் சிரமங்களை யபிமானிடான்,
சாதிவரணச்சிரம அபிமானத்தைத் தவிரஒருகர்மமுஞ்செய்ய
ப்படுகிறதில்லை—ஆதலால் அனாதாமாவாயிருக்கிற தேகத்தி
னிடத்தில் ஆத்மபுத்தியை யொழித்து ஆன்ம சொருபமே
செய்யத்திருந்தவனுக்குச்சாதிவரணமேது, ஆச்சிரமமேது, கிரி
யைமேயது, எல்லாம் ஆன்ம சொருபமென்றறி—கர்த்தா நான்
மேபாக்தா நானென்று சொல்லப்பட்ட சமூகாரப்பிரமை யெ
துவரைக்கு மிருந்ததோ அவன் அதுவரையிலும், திருஷ்டதோ
டமிருந்தவன் சந்திர ஸிரஸ்கடென்று கண்டாப்போலத்தொ
ய்தவாசனையான பிரவிருத்தியிற் சமூலுவான்—பிரவிர்த்திக்கு
க்காரணம் ஆகை இந்த ஆகைக்குக்காரணம் அஞ்ஞானம் ஆன
தால் அஞ்ஞானியென்பதற் கலையானம் ஆகை, ஞானியென்ப
தற்கலையானம் நிராசையென்றறி—சொருபசாட்சாத்காரமா
னஞ்ஞானியிடத்தில் ஆகையொழிந்து போமென்று சருதியிற்
சொல்லுகின்றது ஆதலால் ஆன்ம சாட்சாத்காரமுள்ள வித்து
வாணைசையொருக்காலும் விரும்பாடுவென்றறி—பேததெரி
சொருபிருக்கிறவனுக்கு உலகவஸ்துக்கள் சத்தியமாகத் தோற்
றும் இத்தற்குமூலம் ஆகைஇந்த ஆகையினுடைய தொழில் கர்ம
ம்துதுமூதலான சகலமும் ஆத்மாவாய்ப் பார்க்கிறவனுக்குஇது
கொளான்றுமில்லை—ஆதலால் சகலமுஞ்சத்தாமாத்திரமாயுமே

சரூபமாயங் காண்கிற கிருதார்த்தஞான பிரமவித்துக்குச் செய்
யவேண்டியது அடைய வேண்டிய தொன்றுமில்லை — வித்து
வானாகவிருக்கிற பிரமநிஷ்டன் இதுவிதியென்ற ஒரு தொழிலு
ஞ்செய்யாமல் இது நிஷேதமென்ற ஒரு தொழிலையும் விலக்கா
மவிரண்டையுங் கடந்து நிஷ்கிரியனாகவேயிருப்பன் — தேகே
ந்திரியங்களை நானென்று அபிமானத்தவ் வெனவென்ற அவனுக்
கேவிது நிஷேதங்களை நிப்பரதத்துவத்தைக் கண்டவனுக்கில்
லை ஆதலால் அவனுக்கு, யெதேச சஞ்சாரமுமில்லை யெதேச ச
ஞ்சாரமுந் தேகேந்திரியா பிமானத்தோடு கூடினவனுக்கே
யல்லாமல் ஞானிக்கில்லை.

வினா - அதேதெனின்,

விடை - எவன்பேதமாகப் பார்க்கிறானோ அவனுக்கேயெதே
ச சஞ்சாரதோஷமுண்டாம் அவனுக்கு ஞானவாசனையனு
மாத்திரமும்வாறாது, தேகாத்தும புத்தியோடேகூடின பசு
வாயிருக்கிறவனுக்கு யெதேச சஞ்சாரமாறுப்போல ஞானிக்
குயெதேச சஞ்சாரமிருந்தாலெனப் பாரிலொருத்தருக்கொ
ருத்தர் ஏற்றத்தாழ்ச்சியில்லை.

வினா - அதெப்படியெனின்,

விடை - நாய் பன்றி கழுதையும் அன்னியனால் விடப்பட்டம
லத்தைப் பொசிக்கிறதது லெதுதாழ்ச்சி என ஏற்றம் அப்
படியேபால ஞானியானவன் யெதேச சஞ்சாரவாறுனால் தன்
னால் விடப்பட்ட மலத்தைப் பொசிக்கிற நாய் பன்றிகழுதை
யை விடாநின்று போட்ட துன்மார்க்கெனன்றி.

வினா - அதேதெனின்,

விடை - ஒருவன் வாந்தியண்ணின் அசனத்தைத்திரும்பப்பொ
சிக்கென மென்றிச் சிப்பாறு அதுபோல ஞானியானவ
ன் தன்னால் விடப்பட்ட விடயங்களைப் பொசிக்கிறதற்கு இ
ச்சிப்பாறு ஆதலால் ஞானியாகிய சீவன்மூத்தனிச் சிபான் —
மேலும், அனத்தங்கோடி சென்மங்களிலுஞ் செய்தபண்ணிய
பரிபாத்தால் சந்தோஷித்த நுகவரப் பிரசாத்தினால் பிரமாதி
தேவதைகளுக்குந் தூர்பமாயிருக்கிற பிரமாஸந்த ரசத்தை
யடைந்தபின் துச்சமாகியும் பெய்யாகிய லட்சியத்தைப்பொ
ருத்தினதாகியுமிருக்கிற விடயத்தைப்பொசிக்கிற தற்கெவன்
சந்தோஷிப்பான் ஆதலால் பிரவிருத்தியில் ஞானியானவன் சந்

தோஷிப்பதான் — அந்நவநியானவன் இச்சாமயமாயும் அசத்
தாயுமிருக்கிற தோஷி சகலப் பிரபஞ்சமும் பொய்யென்றுக
ண்ட பின் திருமட அநாதவிரும்பித்தொழில்செய்யான், மேலு
ம், யாதாமொருவன் தோஷிமானம் விடாமல் அதனோடுகூடி
யெதேச சஞ்சாரம் செய்கிறானோ அவன் மூடாருக்குள்ளே அ
தமருயிர் என்று காணுண்டய மாடென்று சொல்லப்படும் — மகா
தீதுமாவாகவுங் இருதார்த்தரூபமும் ஆன்மானந்தசரத்தைப்பா
னம்பண்ணிக் கொண்டுருக்கிற வராகவமிருக்கிற பிரமநிஷ்ட
ன் விடய யெதேச சஞ்சாரத்திலொருங்கா லுங்கூடவனல்ல —
ஆத்ம ராமருயிருக்கிற யோகிக்கு யெதேச சஞ்சாரமான
து போசனாதிசுரிகளிலுமல முத்திரவிசேஷங்களிடத்திலுந்தவி
ர அன்னியசஞ்சார அவசரமில்லையென்றறி — ஞானியினுடைய
தார்ப்பமானது பிரமநிஷ்டையும் அஞ்ஞானியினுடைய தார்ப்ப
மானது தோஷிமானத்தோடே கூடின விடயபோகமு மென்
து சொல்லப்படும், சீதவூஷணம்போல விடரீத லட்சணமான
தொழில்கள் ஒருபுருஷனிடத்திலொருங்கா லுங்கூடாது.

வினா — அதெப்படியெனின்,

விடை — ஒன்றுக்கொன்று பிறித்திரண்ட திகாரங்களைப்பொரு
த்தினதாயிருக்கிற சாம்பிராச்சியபட்டா பிஷேகமும் பி
ட்சாடனமு மொன்றாய்ப் பொருந்தமாட்டாது, ஆனதால்
ஞானியானவன் அநந்தபண்ணியம்பொருத்தினமகிமையுடை
த்தானவராய் ஆன்ம சாம்பிராச்சியத்தையனுபவித்துக் கொண்
டிருப்பன், மூடருனவன் சித்தத்திலுண்டானதோஷத்தினால்சக
லவிடயங்களுக்கும் பிராந்தியினால் அனுபவிக்கப்பட்டு அபே
ட்சையாய்விடுவான் — ஆன்மானந்தசரத்தைச் சுகமாய்ப்பாண
ம்பண்ணிக்கொண்டு பிரத்தியகாண்மாயிருக்கிற தன்னைச்சக
லநாமரூபப்பிரபஞ்சத்துக்கும்அநிஷ்டானமாயிருக்கிறசச்சி
தானந்த பிரமமாகக்கண்டு கொண்டு அந்தர்முகமான அகண்
டாகாரவிருத்தியினால் இந்நிரியவிடய ரூபமான கூட்டங்களை
க்கெடுக்கிறவராகியும் பிரவிர்த்தியிற் பொறுமையடைந்தவராக
யுமிருக்கிற சர்வத்தியாகியான பிரம நிஷ்டனுக்குச் சொப்பு
னத்திலாகிலும் யெதேச சஞ்சாரபாவனைவரமாட்டாது.

வினா — அதென்னெனின்,

விடை — நல்லபுத்தியுள்ளதாயும் பாலிப்பானம் பண்ணிக்கொ
ண்டுதேவதா சம்பந்தமாயுமிருக்கிற அம்சமானது சலத்தை

ப்பானம் பண்ண எப்படி யிச்சிக்கவில்லையோ அதுபோல
பிரம நிஷ்டனும்பெதேச சஞ்சாரமிச்சியான்—மேலும், பி
ரமசரியாதி சாதனங்கள் வெறுகாலமனுசரித்தாலது பரிபக்கு
வமான பிரமநிஷ்டனை இயமாதி குணங்களனுசரித்திருக்கும்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- அக்கினியையுசிகாந்தமுதலானதெப்படியனுசரித்திரு
க்கிறதோ அதுபோல இயமாதி களனுசரித்திருக்கும் குர குசவுஞ்
சத்துருசெயமுள்ளவனாகவும்தத்தமுகத்திலமகாதேரீப்புள்ள
வருகவுமிருக்கிற சத்தவீரனுக்கு யுத்தத்தில் காயம் பட்டதழு
ம்புகளெப்படி பூடணங்களாயிற்றோ அதுபோல ஆத்துமனா
நிஷ்டைபயப் பொருந்தியிருக்கிற ஞானிக்கு இயமாதி குண
ங்களே பூடணம்—இந்தப்பிரம நிஷ்டனான சந்நியாசியானவ
ன் பசியைப்போக்கடிக்கிற தொழிலான பிட்சாடன முதலான
தகளில் பிரவிர்த்தித்தபோதும் பிரபஞ்சமாய்ப் பாராதபடி
செகத்துப் பொய்யென்று தள்ளிச்சதா ஆத்ம பாவனையாயி
ருந்துக் கொண்டு சமோத்திராதிபஞ்சேந்தரிய அந்தக்கரணமு
தலானதுகளினுற்செய்யப்பட்டதொழிக்கெல்லாவற்றையும்,
ஒருவர்க்கொருவர் எதிர்த்து அடித்துக் கொள்ளுகிறதைப் புற
ம்பாக நின்று சாட்சிக்காரன் பார்த்திருப்பதுபோல் பந்தமு
த்தனாகச் சகலபந்தங்களைப் பொழித்துத்திட சித்தனாகப்பார்
த்துக்கொண்டிருப்பன்—ஆதலால் இப்படிப்பட்டசமோஷ்ட
மான பிரமவித்தானவன்கண்ணில்லாத அந்தகனானுலங்கண் தெ
ரிந்தவன் போலச்சகலசனங்களினுல்காணப்படுவன் காதுல்லாத
வனானுலங் காதுடையவன் போல் விளங்குவன் வாக்கில்லாதவ
னானுலங் வாக்குள்ளவன் போல் விளங்குவன்—பிராணனில்லாத
வனானுலங் பிராணனுள்ளவனானுலங் மனமில்லாத வனானுலங்
மனமுள்ளவன் போலவும் தான்தானே சதாகாலமும் பிரமமா
கவேயிருப்பன்.

வினா- இன்னமுமிந்த ஆத்மனானியானவன் எப்படியிருப்
பானெனின்,

விடை- ஆத்மதரிசனனாகவும் ஆன்மாதிதனாகவுஞ் சத்துஷ்ட
டனாகவும் ஆத்மராமனாகவும் ஆத்மமானந்தனாகவும் ஆத்ம
மசொரூபமே நாட்டமாகவுந் தன்னை விடவேறே யன்னிய மி
ல்லையென்கிற நாட்டம் பொருந்தினவனாகவு மிருப்பன்—மத
வகங்காரங்களில்லாதவனாகவும், சாந்தனாகவும் நிருவி கற்பனாக

வும் நிதிநித்யனாகவும் நிதிநித்யனாகவும் சம்பந்தமாகியிருப்பன் — இந்
 தமகாவேகையான பிரமநிஷேதன் அஞ்ஞானத்தினால் கற்பிக்க
 பட்டிருக்கிறதேகாதிப்பிரமஞ்சங்களை விளங்கப்பண்ணுவதி
 னவருகிற அசிதாபாசனிடத்திலென்று ஆரோபிதம்பண்ணும் பூ
 ரணவந்தேதாசமான தன்னிடத்தில் தானே மித்யாக் கொண் டி
 ருப்பவென்றறி — அப்பா? சிவோஷ்டப் பிரமவித்தான சேன்
 முத்தனானவன் வெருமானத்திலும் அவமானத்திலும் கைக்கந்
 தாலும் துக்கம்வந்தாலும் இதுமகிதமானாலும், உயர் வுதாழ்வு
 னக்கென்கிற புத்தியில்லாமல் சமபாயேகரூபமான மனதோ
 டி கூடப்பொறுமைமைய மனநிலை ந்தாலும் அந்தர் முகமான ஆதி
 னுமகத்தில் நிலைத்தவனாய்விடயமுத்தனாயிருப்பன் — சேன்
 முத்தனானவன் பிராரத்தகரீமமாகிற பெருங்காற்றினாலெவப்ப
 ட்நிவிடயத்தில் பிரவிர்த்திவந்தாலும் அந்த விடயங்களின் போ
 காமல் மனதைப்போடுக்கித்தேகந்திரிடங்களாகக்காணாமல் ஆ
 த்மாணுபவமென்கிற அமிர்த ரசத்தைப்பாணம்பண்ணுவானு
 ய் அதுனானுண்டானலகரிபாவச்சிதானந்தமாயிருப்பன் — அ
 ன்னிபனுடைப இச்சையினால் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிற தேசவி
 ருத்திகளோடுகூடானவனாகவும் நிதிநித்யனாகியோகிறவனைப்போலவு
 ங்ருமுந்நையைப்போலவுந்தொழிச்செய்வனாகவும்போத்க்க
 ப்பட்டவனாகவுமிந்தத் தொப்பதஸட்சியார்த்த அபிக்கத்தைப்
 பிரயத்தனத்தினால் பனைபண்ணியதினுண்டானவிச்சடனான
 ப்பிரகாசனாய்சிவோஷ்டப்பிரமவித்தாகவெயிருப்பன், இதுவன்
 றியும் அந்தர் பாகியமிரஸ் பி விடயங்களிலும் ஆன்மசாரூப
 மாகக்கண்டு கொண்டு அன்னியனால் கற்பிக்கப்பட்ட தேசபா
 வத்தையுடைத்தானவனாகியும் அகத்தமாணு சந்தானத்தினால்
 முடவிருத்த தொழிந்தவனாகியிருப்பன் — கழக்கு, பெற்று,
 மதற்கு, உடக்கென்கிற பிரிவுந்தான் லேறு பிறத்தியானின்வ
 நென்கிற பரமமுந்நனுடைய கொட்பலசாக்சிரங்கனிலுண்
 டான அவிவேகப்பிரிகாச புத்தியுபந்நு கெவகம் சித்தனா
 பனாகவிருந் துக்கொண்டிருக்கரிப்பன் — தர்மசர்மவிரசீமா
 க்கங்களைத் தள்ளினவனாகச் சார்வகாலமுச்சன்மார்க்கத்திச்சஞ்
 சரிக்கிறவனாய் சம்பிரஞ்ஞாத சமாதியில் அடைபப் பட்டிருக்
 கிற பிராரத்தசேடத்தையுடைத்தானவனாகியவனாக் கதா கொ
 ணுப மனை சேனாய் மனோமாருதங்கள் பிரமத்தனிடத்திலிரு
 க்கிறபோது பிரமமேதானாகிய பிரமவித்தானவன் பிரமத்தை
 யெய்வதவன்

வினா- அதேப்படியெனின்,

விடை- கடுடாபாதியினால் லைபட்ட கடாசாசமாணதாதேடா
பாதிநீக்குகிறபோது கடாசாசமுமகாசமுமொன்முனது
போல சீவன்மூத்தனும் பிரமத்தி லொன்றி யிருப்பான் —
இந்தப் பிரம நிஷ்டனானவன் முன்னமேகட்டுப் படாதவனாத
லால் இப்போது மூத்தனாகான் பந்தனானால் மூத்தனாகவா
னிந்தப்பந்தமுத்திகளிரண்டு மனநினுடையதொழிலானபடி
யினால் அந்தமனைதநாசம்பண்ணினவனைபந்தமோட்சங்களை
நாசம்பண்ணினவன் — இந்தமனைதுனுடைய பிரவிர்த்தியேபு
ருடனுக்குப்பந்தம் இந்தமனைதயான்மாவினிடத்திலுயம்ப
ன்மூகிறதேமூத்தி ஆகலால்இந்தத் தத்துவத்தை நன்முயற்
தகனே முழுட்சவானவனாகையால் மனைதக்கெடுக்கிறதற்கெ
த்தனம் பண்ணவேண்டும்.

வினா- மனதென்பதெனின்,

விடை- ஒன்றானஆன்மசொருபத்தைவிட்டுப் பலவாகிய பிர
பஞ்ச சுற்பனைகளைக் கற்பித்தது மனது, இப்படிக் கொத்த
மனைதயிருத்திச் சொருபானு பவாக்கினியினால் தகிக்கிற
வெனவனோ அவனே தீரன் அவனே ரூபருஷன் — அப்பா
இந்தமனோ நாசம்பண்ணுகிற தற்குபாயம் சமாதியைத்தவிர
வேறையொரு சாதனமுங்காணோம் ஆதலால்சமாதியினால்சுட்
சுமசரீரம் நாசமாய்ப்போகிற போதுமேயாகியானவன் விழுத்
தனான— ஆனகயால்நீயும்அருத்துமாவானதேகாதி வியாபா
தங்களைவிட்டுப்பிரயத்தனம் பண்ணிச் சமாதியைச்செய்து இ
ந்தச்சமாதியினால் மனைதக்கெடுத்திச் சீவன் மூத்தனாய்ப்பா
மலிரு— பிராணிகளுக்குப்பிராரத்தகர்மத்தினுடைய வியல்பு
ஆபாசசுகாசங்களைக்கூட்டுவிக்கிறதேதவிர அன்னி பமாகலிவா
ருபலமூஞ்சித்தியானு ஆதலால்பிராரத்த கர்மத்துக்குச் சரீரத்
தையொப்புவித்து அல்லும்பகலுஞ்சரீரகிந்தையைவிட்டு நிச்ச
லமாய்வருகாலஞ்சமாதியைச்செய்து கொண்டு ஒருவிடத்திலு
ம் நிலைக்கடையாயிராமல் சுகமாயிரு, பிரமநிட்டாளா யிருக்கி
றபோர் ஒருவிடத்திலேயேவாசம் பண்ணக்கூடாது.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- ராகத்துவேடாதிகள் வந்துகூடும் கூடினால் அதிலுண்
டானமோகத்தினால் அடிபடப்பட்ட மனதோடே கூடித்தந்

இவ்விதம் நினைப்பதாய் மறந்து சமூகசாரமாகித் பாழ்ங்கிணத்தில்
 இருப்பதைப் போல் விழுவன்—ஆனால் ராகத்து வேஷங்களைப்
 போகாமலுக்கும்படி யெத்தனம் பண்ணுகிற சற்புருஷோள் ரா
 கத்து வேஷங்களு னட்கிற விடத்தில்வாசம் பண்ணக்கூடாது
 ஆகையால் நன்மையாகி லுந்தீமைடாகிலுமெவ்விடமெவ்விடமி
 றுந்தால்ந்த நன்மை தீமையுடையதெனமொட்டாதோளவ்வி
 டமெவ்விடத்தில் மனதுபிரசன்னமாகுமோ அவ்விடத்திலிரு
 க்கவேணும், சீவன்முத்தனானவன்மாறாபிமாணங்களிலும்லாபந
 ட்டங்களிலுந்தோத்திர சிந்தைகளிலுப்பிரியாப்பிரியங்களிலும்
 நித்தியஞ் சம்புத்தியாயிருந்துக் கொண்டு சஞ்சரிப்பன்—இ
 துவன்நியுமொருவிடத்திலிருக்கப்புக்தி கொள்ளாமல் எவ்வள
 வ்வளவு கிடைத்ததோ அவ்வளவில் திர்ப்தியடைந்தவனாய்
 ஞான அபிஸ்வரியம் பொருத்தின வனாகவும் அசங்கதீனனாகவு
 ம் சமதெரிசியாகவுயிருப்பன்—பசிதீருகிற நிமித்தியம்போ
 சனமும் சீதநிவீர்த்தியின் பொருட்டு வஸ்திரமும் வியாபார
 மொழிவநிமித்த மவுனமும் ராகத்து வேஷங்கெடுக்கிற தற்
 சூச்சஞ்சார முஞ்செய்துகொண்டிருப்பன்—அப்பா! விடய
 ங்களை அமெத்தியம்போல் தோஷமாகவிசாரிப்பதும்மோட்ச
 இச்சையினால் சகல ஆற்சங்கங்களைவிட்டொழுகிற தம்விடயநி
 னைப்புவாராததும் ராகத்து வேஷாதிகளில்லாதபடிக்கிருக்கிற
 தம்மனதினுடைய நிர்மலமுமாகியவிரைவெல்லாம்சம் பிரஞ்
 ஞாதசமாதிபுள்ளவனுக்கே தவிரமற்றபேர்களுக்கண்டாகமா
 ட்டாது—மனோநிர்மலத்தின் பொருட்டுஒடுங்கின சித்தவிருத்தி
 யோடேகூடினவனாய் பகிர்முசவாசனை எல்லாம் நன்ரூப் வி
 ட்டொழிந்தவனாய்சாந்தரூப்சர்வமும்பிரபமாகக்கண்டுகொண்
 டுமனோமயமான நாமரூபப்பிரபஞ்சந்தோற்றினாலும் கானற்
 சலம்போல் பொய் யென்றெண்ணிச் சொரூப நிஷ்டரூப சக
 மாயிரு—அப்பா! உள்ளடங்கினசமாதி நிஷ்டனுடைய ஆன்
 மானந்தமும் விசாலம் அவன்சஞ்சரிக்கிறதில் தேசமும் விசா
 லம் புண்ணியநதிகளும் விசாலம் சட்சிக்கிறதில் தேவதாகடா
 ட்சமும் விசாலம் சாந்தமும் விசாலம்சொரூபானுபவமும்வி
 சாலம்—ஆனதால் சமாதிபுறால் ஞானமானது நன்ரூப்பிற்றக்
 கும் அதினால்முத்திமோகமாகிற அழுக்கைக்கழுவப்பட்டுபிரம
 த்தைத்தவிர அன்னிய பில்லாதபடி பிரமமாகவேசகலப்பிரதி
 பந்தகுனியரூப சுகத்திலேயிரு—தேசமென்னபிராணென்ன
 ன இந்திரிமென்ன மனமென்ன புத்தியென்ன அகங்காரமெ
 ன்ன இதுமுதலான திரிசியங்கெல்லாம் ஞானக்கிணியினால்

ஈடு நிற்குணமாயும் அத்வைதமாயும் பூரணமாயுமிருக்கிற பிர
மத்தனிடத்திலேயெப்போதும் என்னும் அசைவம் சித்தாந்த
தொடர்புமாயுமிருந்திருக்கின்றன. இவ்வாறு நின்றபொழுது
எவ்வாறு — சித்தாந்தபொருள் சத்தியமிருக்கிறவன்
விடத்தில் இந்த தாமசரூபப்பிரபஞ்சம் பிராந்தியினால் விடர்
த்தமாய்த்தே நுகின்றது ஆதலால் என்னெக்காட்டிலும் பிந்தவி
யரித்தமான பிரபஞ்சம் பரமார்த்தமா யென்னெனவிட்டு வேறி
ல்லாமல் என்னுலையேவியாபிக்கப்பட்டிருக்கிற தென்னு நிர
வதிகமாயும் அவதிகில்லாத தவையிருக்கிற ஆனந்தாமிர்
தக்கடலில் அழுந்தின மனதுடனே கூடினவனாய் பிராந்தத்தி
துக்குத்தேவலிருத்திகளை அல்லும்பகலு மொப்பு வித்தவனாய்
உடைமடையால் மடையால் எவ்வாறு — வாய், சிவனையுணக்
கும்பிரமத்துக்கும் பதயில்லை பிரமமேநியானாய் இப்படி பிர
மமாட்சி சத்தாயிருக்கிறவனக்கு வொருக்கா லுமிருத்தியு பயமி
ல்லை — அத் துவைதரூபப்பிரமமாயிருக்கிற வுணக்கு மிருத்தியு
பயமெப்படி உபயோகித்தால் ஆனதால் மிருத்தியுவிவங்கி
ற பயத்தையொழித்து அகம்பிரமம் மெய்கிற வகநிஷ்டை
யோடே கூடினவனாய் ஆனந்தாமிர்தர சத்தவதப் பானம்பண்ணி
க்கொண்டு நிர்விசற்பனாய் சொச்சொருபவான ஆதலால்
த்தில் வினையாடிக்கொண்டு எவ்வாறு

அனுபவமகிழ்ச்சி.

என்றிப்படி சொன்ன குருவசனத்தைக் கேட்டுச் சிவனா
வன் அந்தக் காரணப்பிரமைகளெல்லாம் நீர்ந்தவனாய் ஆன
லாயும் பெற்றசந்தேக வித்தினால் பத்தியுடன் குருவக்கு நம
ஸ்ஸாம் உண்ணி வாரும், ஸ்ரீ குருசுவாமி? தேவரீருடைய
டாகுத்தினால் என்னுடைய அவித்தயாருபமான இருதயக்
கிரத்தியானது பெதமாயிற்று, சகல சம்சயங்களுஞ் சகல
வைகளுந் தீர்ந்தது — தேவரீருடைய வாக்கியார்த்த வடதே
சங்களினாலுண்டானானமாய்கிற சூரியப்பிரகாசத்தினால் அ
ஞ்ஞான அந்தமாய்மொழிந்து அஞ்ஞான காரியமான விப
ரிதபாஷைகள் முதலான சித்தவிகற்பங்களெல்லாம் நீர்ந்து
நிற்கின்றனவே, சகலவலையுமொழிந்தவனானேன் சகலச
ம் சாசபந்தங்களுந் தீர்ந்தவனானேன் நிற்குணமாகியுங்கே
வலமாகியும் சத்தியமாகியுமிருக்கிற பரப்பிரமமே நானா
னேன் — விவேகத்தினாலாகி ஒஞ்சுக்கிர சொப்பன அழுந்
தியினுண்டானவோருபாதிபுமெனக்கிடல் சமூக சதாபலா
மெனக்கிடல் சதா காலமும் அத்துவைதபாயமாஸந்தமாயுந்

சித்தாநவமிருக்கிற சொரூபமேநானுனென்.

இப்படி யிருக்கிறசீவன் மூத்தனானனக்குச் சாயாரூபமாகவும் பிரதிபிம்பமாகவுந்தேகாதிவுபாதிசுளிருக்கட்டும்அந்தவுபாதிசுளி னுனுண்டானதொழிங்கனெல்லாஞ் சாட்சியாயுபாதிவிலட்சணமான வெண்ணைத்தொடரமாட்டாது—ஆகலால் விதிதமாய் செய்கிறதொழிலும் நிமித்தமாய் செய்கிற தொழிலும் அவசியஞ்செய்தாலும்நான்செய்தவனல்லசொப்பனத்திலொருபுருஷன்செய்ததொழில்விழித்தவுடன் சாக்கிரத்திலெட்டடிப்பொய்யாய்ப்போருமோ அப்படியே ஞானசாக்கிரத்தில்சர்வமூயித்தையே—இந்தச் சராசரமான பிரபஞ்சம் ஆன்மசொரூபமாயிருக்கிற என்னுல்வியாபிக்கப்பட்டிருப்பதால் சர்வாவததைகளிலும் நான்சாட்சியாகவேயிருப்பன், இந்தத்தேசமென்பது அகங்காரத்துக்கீதவிசச்சாட்சியாயிருக்கிற வெண்கிலை,சாதுக்கமும் பந்தமோட்சமுமாயிருக்கிற சமுசாரமானது இந்த அகங்காரத்துக் கெவ்மேற்பறிந்தேன்—மலமாய்சுபூரிதமாயும் ஞானத்தினால் ரட்சிக்கப்பட்டதாயும் நாய் நரிசுளால் பட்சிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற சரீரத்தினிடத்தில் அத்துவைதமாகியும் அகண்டமாகியுமிருக்கிற ஆனந்தபோதரூபமானநான் அகங்காரமமகாரங்களையேன்பண் ணுவேன்.

நான்வெனுகாலமாயிந்த அகங்காரமென்கிற பிசாசத்தினுல்பிடிக்கப்பட்டுளபசொரூபமறைபட்டிருந்தேன்இப்போதிந்த அகங்காரமானசத்துருவைத்தேடித்தேடி நன்னாயறிந்துசமாதியாகிற வக்கினியில் வாசனைகளோடே கூடத்தகித்துப்போட்டேன்—சச்சிதானந்த சொரூபமாயிருந்து மயித்திரிமுநிதைமுதலான குணங்களைப் பொருந்தியிருக்கிற வெண்ணைஇத்தனைநாளு மகங்காரவாசனைகளானது வருஷிகாலத்தில் மேகமானது சூரியனைப்பெப்படமறைத்ததோ அப்படி மறைத்தது இப்படிமறைத்ததே பிரத்திய கான்மவுக்குபாதி, இந்தவுபாதியாகியவகங்காரமே பிரத்தியகான்மவுக்கு விமோதி, இந்த அகங்காரத்தில் நின்றுளவன் விபிபடுகிறானே அவனை முத்தெனென்றும் எவனிதனிடத்தில் கட்டுப்படுகிறானே அவனை பந்தெனென்றுமறிந்தேன்—இந்த அகங்காரபாவனையை நன்னாய் நாசம்பண்ணினுலொழிய அகண்டசச்சிதானந்தப்பிரகாசம்பிறக்கமாட்டாதுஆனதாலிந்த அகங்காரபாவத்தைச்சமாதிநிஷ்டையினால் நாசம்பண்ணுகிறேன்—இந்தக் காமக்குரோ தாதிகளாடாரிவாங்குளோடேகூடி அகங்காரரூபமான சத்துருவைச்சிஞ்ஞபடி கிற அக்கினிக்குப் பூரணகுதிகொடுத்துச் சொரூபத்

தை யடைந்தேன்—பிரம நிஷ்டையினுடைய லட்சணம் சகல
விருத்திகளு மொழிந்த மகாமுனமாதலால் அந்தமனுத்தை
யே யாசிரயித்து உங்கள்கடாட்சத்தினால் சுகஜீவனம் பண்ணுகி
றேன்—சொன்ம ஸ்திதிலயங்களைக் கெடுக்கிற தற்குக்காரணமா
கியுமொருகாரணங்களுமல்லாததாயிபுங் கெவலேபாத லட்சண
மாகியும் ஆனந்தகனமாகியும் நிரஞ்சனமாகியுமிருக்கிற பிரம
மேநாளுனெனென்று மௌனத்தையடைந்தேன்—யாதொரு
சொருபத்தினிடத்தில்வாக்குச்செல்லாதோமனது செல்லாதோ
புத்தி செல்லாதோ அப்படியாயிருக்கின்ற சத்தபரிசுரபாசக
ந்தங்களில்லாதபிரமமெனவே அதுவேநாளுனென்—சொரு
பத்தை விடக்காதுருந்தால் கேட்பேன் கண்ணிருந்தால் காண்
பேன் வாக்கிருந்தால் வசனிப்பேன் மனதிருந்தாலறிவேன் இ
துக ளில்லாமல் ஆனந்தமாயும் அத்துவைத மாகியுமேகமாகியும்
அமேயமாகியுமிருக்கிற சொருபமேநாளுனென் யாதொரு சொ
ருபமென்கேழுந்தெற்கும்வடக்கும்மேற்கும் கிழக்குமெங்கு
நடைநீருக்கின்றதோ அந்தப்பரிபூரண அகண்டச்சக்திதானந்த
சொருபமேநாளுனென்—வாக்கினால் வசனிக்கப்படாத பிரம
மானதால்வாக்குடையபிரவிருத்தியெனக்கெட்படியுண்டாகப்
போகின்றதுமனதினால் அறியப்படாதபிரமமானதால்புத்தி
ருத்திகள் பிரவிந்திக்கிறதற்குமிடமில்லை ஆதலால்சாரீரமால்மு
ம் அத்துவைதப் பிரமமாயிருந்துக்கொண்டு மவுனத்துடனே
கூடிச்சொருபானுபவித்துயடைந்திருக்கிறேன்—என்றிப்ப
டி விண்ணப்பஞ்செய்து சற்குருவை அடிக்கடி நமஸ்காரம் ப
ண்ணிவணங்குகிற சிஷ்யனைப்பார்த்துச்சற்குருவானவாநிருவுள
ங்கனிந்துசந்தேஷித்தவராயடிக்கடி கருணைக்கண் ணால்விட்டி
த்து இவன்றன் குயறிந்நுபக்குவப் பட்டாலெனன்று தாமுய்ய
கிர்முகமானவிருத்தியையொழிந்து அந்தர்பூகமாயிருக்கிறநி
ற்குணசக்திதானந்தப்பிரமமாயிருந்துவிளங்கினார்.

இந்த வேதாந்தசாரத்தினுடைய குருசீஷம் காதமா
னதாற்பரியத்தைச் சற்புருஷாளாகவிருக்கிற டேர்தருக்குமோ
ட்க காதனமாய்ச் சொல்லப்பட்டது—ஆகையால் அத்துவை
தானந்த குருசுவாமிகளைக்குறித்தும் அவர்களுடைய ஆசாரிய
ரானசதானந்தகுருசுவாமிகளைக்குறித்தும் அவர்களுடைய ஆ
சாரியராகிய சங்கரானந்தகுருசுவாமிகளைக்குறித்தும் அடிக்க
டி நமஸ்காரம்பண்ணுகிறேன்.

